

Comparing individual differences in successful and less successful language learners: A case study of four Asian students in Catalonia.

Elena Guardiola Egea

MA Thesis

Faculty of Philology

Department of English and German Philology

Supervisor: Dr. E. Tragant

July 2011

TABLE OF CONTENTS

1. ABSTRACT	1
2. LITERATURE REVIEW	2
2. THE PRESENT STUDY	9
2.1 Research Purpose	9
3. METHOD	9
3.1 Research Approach	9
3.2 Neighbourhood and School Environment	9
3.3 Participants	10
3.4 Instruments	11
3.5 Procedure	13
3.6 Data Analysis	15
4. RESULTS	15
4.1 Academic Achievement	15
4.2 Social Network Analysis	17
4.3 Attitudes towards languages and host culture	18
4.4 Vocabulary learning style and use of Catalan	19
4.5 Motivation	21
4.6 Personality	23
4.7 Anxiety	24
5. SYNTHESIS AND DISCUSSION	25
5.1 Xiu, a competitive language learner and a future university student	25
5.2 Xiaowu, a language learner in shock and a future bazaar boss	25
5.3 Jamal, a mature language learner and a future professional	26
5.4 Asad, a mute language learner and a future car mechanic	26

5.5 Discussion	27
6. CONCLUSION.....	28
6.1 Limitations	28
6.2 Acknowledgements.....	28
7. REFERENCES	29
8. APPENDIX <i>Information sheet and consent form</i>	32
I. Information sheet and consent form	
II. Participants’ families and background	
III. Pakistan and China: Language policies and their communities in Catalonia	
IV. Classroom observation scheme	
V. Interviews’ scripts	
VI. Oral proficiency task	
VII. Oral proficiency task Assessment	
VIII. Data Analysis Table I- Peers	
IX. Data Analysis Table II – Pairs	
X. Interview s’ transcripts (C	

1. ABSTRACT

Immigrant adolescents in Catalonia are faced not only with two linguistic challenges but also difficulties adjusting to an unfamiliar mainstream community. This is a case study of four Asian students aged 15-16 who entered a Catalan multilingual secondary school in *L'Hospitalet de Llobregat* midway the school year 9-12 months before the study was conducted. The goal of the research was to explore the most obvious individual differences influencing the four Asian newcomers' learning of Catalan. This study focuses on an up to date topic since it deals with multicultural classrooms and SLA but it is also a unique contribution to the field for two reasons. (1) It focuses on two successful and two unsuccessful Catalan learners in a Spanish dominant area. (2) The case study approach was not based on a set of battery tests but rather on in-depth participants, relatives and teachers interviewing, both classroom and playground observations, an oral proficiency task, first impressions upon arriving in Catalonia, students' grades and school's demographic information and fieldnotes. This methodology allowed for a narrative analysis which provided rich data to describe each learner profile and conclude that even though the difficult access to Catalan, the motivational concept of "ideal-self" (Dörnyei, 2005) plays the most significant role from all the factors analysed.

2. LITERATURE REVIEW

To date, most studies regarding individual differences have focused on immigrants and the majority language of the host society, but the present piece of research focuses on bilingual host societies that receive immigrants.

Spain was the European country that accepted the most immigrants in 2005. Consequently, in the 21st century, the country is home to regional minority languages (Basque, Galician and Catalan) as well as the many languages of its immigrant communities (Churchill, 1986: op. cit. Turell, 2001). The immigration wave has made a significant impact on the education system, since 34% of Spain's population is settled in bilingual Autonomous Communities, in which Spanish and the regional minority languages share official status and are used together with minority languages spoken by migrant communities. Moreover, these bilingual communities have their own historical statutes designed to promote and defend their languages.

In 1983, the *Llei de Normalització Lingüística* (Linguistic Normalisation Act) was issued by the autonomous government of Catalonia to regulate the teaching of Catalan. The law began the era of a more profound intervention with the aim of increasing Catalan presence (Alsina, 1983. op. cit. Turell, 2001). In a similar way to the Basque Educational System, Catalonia offered three models: a Catalan model, a dual language model and a Spanish model. Along with Finland and Canada, the immersion model (Generalitat de Catalunya, 2007) was introduced for the first time during the academic year 1983-1984 in 19 schools in *Santa Coloma de Gramanet*, where percentages of monolingual Spanish-speakers ranged from 70%-90% because of migration from other Spanish provinces, such as Andalusia and Extremadura.

Nowadays, external streams of immigration “portray the new social, demographic and ethnic distribution of the societies that receive immigrants“ (Ibarraran, Lasagabaster & Sierra 2008, pp. 326), and both the Catalan educational authorities and schools need to consider the new student profile. Thus, the Catalan department of education has put into practice a new linguistic, intercultural and social cohesion framework through a newcomers' programme *Aula d'acollida* which was started in 2004. Due to the fact that many students' native languages are typologically distant from Catalan, the education authorities created special facilities to receive new immigrants and incorporate them

into the educational system. These classrooms are available in primary and secondary schools, and language support teachers are part of the teaching staff. “From their arrival, immigrant students divide their time between mainstream classroom and language support classes” (Vila et. al, 2009) and unlike the newcomers’ programmes in Canada, which last between two and four years (Coelho, 2006; Messier, 1997: op. cit. Vila et. al, 2009), in Catalonia, newcomers receive instruction for a maximum of twenty hours per week for a period of one or two years, before being taught entirely in mainstream classes. In addition, the *Aula d’acollida* provides a supportive environment for the newcomers to advance through various stages of acculturation such as first impressions and culture shock to finally achieving acculturation in 1 to 2 years (Huguet & Janés, 2005; Coelho, 2006).

Attitudinal and Social Factors

Despite the efforts of the authorities to make Catalan a common language among immigrants, the truth, as Serra (2006: op. cit. Vila, 2009) points out, in Catalan schools the language of instruction does not correspond to the language the students who are exposed to it in a naturalistic context. This is the reason why Catalonia, together with the Basque Country, provides an interesting framework for researchers to conduct studies not only on immigration but also in the field of multilingualism, particularly regarding attitudes towards minority languages (Catalan) and their linguistic paths, as some immigrant communities tend to isolate themselves from mainstream society.

Obviously, immigrant language use and attitudes towards local languages might depend on the area in which the immigrants have settled, which determines their social networks. The social network, a “web-like pattern of relationships among individuals” (Gelles and Levine, 1999: op. cit. Daming et. al. 2008), provides an open window to better understand the linguistic dimension of human life. Wei (1994: op. cit, Daming et. al. 2008) makes a distinction between three different kinds of social ties: exchange, interactive and passive networks. Exchange networks are collectives of people with whom the participants of the study interact routinely and exchange direct aid, advice, criticism, support, etc. Interactive networks consist of people with whom the participants interact frequently and probably over prolonged periods, for example a shop-owner and their customers. This type of interaction yields a low probability of rewarding exchange, because the participants do not rely on these contacts. Finally,

passive networks are marked by an absence of regular contact, and include people such as relatives or friends that were left behind when the participants migrated. These are extremely important because they usually provide emotional support and have strong influences on the participants. These passive ties, however, can be activated by making home visits, and they may develop into a new exchange network.

Some of the most recent studies concerning attitudinal aspects in bilingual Spanish communities conducted qualitative and quantitative studies with the objective of collecting interdisciplinary, comparative and longitudinal data regarding immigrant students and their schooling needs and linguistic performance (Alarcón, 2010; Vila i Moreno, 2011).

Vila i Moreno (2011) carried out a study on Moroccan students in Catalonia in order to investigate the relationship between immigrant adolescents and their languages. As he had previously reported (Vila i Moreno 2005: op. cit. Vila i Moreno, 2011) the learning process of Catalan and Spanish is unequal, and newcomers tend to learn Spanish both to a higher level and earlier than Catalan. The study drew the following conclusions: integration dynamics are determined by demolinguistic composition and the social networks the students establish. In addition, similarly to Bernaus et. al. (2004, 2007), students first acquire Spanish and after (if at all), they learn Catalan, but it rarely occurs the other way around. Finally and closely related to weak use of Catalan, the findings highlight the vital importance of social networks and point out key factors like the educational linguistic model and the Catalan mass media spreading among immigrant adolescents. Alarcón (2010) ran a similar study from a sociological perspective and distinguished three immigrant profiles: (1) young immigrants with their own migratory project, (2) young immigrant children born in Catalonia or who had immigrated during their childhood, and (3), young immigrant children who had arrived in Catalonia after childhood. It was found that immigrant adolescents educated in Catalonia consider both Spanish and Catalan to be their languages and believe that, despite the fact that learning Spanish is easier and tends to have more international importance, Catalan holds a greater prestige within Catalan society. The three groups agreed with the idea that Spanish works as a welcome language and as a tool for access to unskilled work, whereas Catalan is only a priority for getting a job in small towns.

Moreno (2001) aimed to conduct a study regarding the languages of immigrants settled in Catalonia. His research endeavored to understand how immigrant students acquire languages through the study of individual differences and personal linguistic norms such as (1) language status and cultural beliefs and (2) attitudes and motivation towards Catalan. The results conclude that adolescent speakers of minority languages tend to learn an L2 to the detriment of the L1 and as a consequence, this leads to a high number of immigrants rejecting Catalan. Most of them want to keep their L1 and they would like to pass it on to their children.

Interesting cross-sectional research exploring language attitudes and affective factors influencing the acquisition of minority languages like Basque and Catalan have been conducted and compare native students with immigrants students (Bernaus et. al., 2004, 2007; Ibarra et. al., 2008; Trenchs-Parera & Newman 2008, 2009).

The first studies focused on Spanish-speaking students, either descended from internal migrants that arrived in Catalonia during the 70's or more recent immigrants from Latin America. Ibarra et. al. (2008) also compared attitudes held by both native and immigrant students in the Basque Country, while Bernaus et. al. (2004), only considered immigrants' attitudes towards Catalan. In the three studies, results drew similar conclusions: the attitudes held by immigrants turned out to be negative towards Catalan as well as Basque, however favorable towards Spanish. Trenchs-Parera & Newman (2009) discovered that the attitudes of both native Spanish and Catalan speakers towards the local languages ranged from mixed to cosmopolitan attitudes, whereas immigrants' language attitudes and integration stances ranged from unwilling to positive interested. However, it was concluded that "Latin Americans do not identify with their peninsular predecessors. Nor do they copy the spectrum of language attitudes and ideologies of that group" (Trenchs-Parera & Newman, 2009, pp. 522). Similarly, Bernaus et. al. (2007) examined the same issues with the variable of cultural background and it was found that very few differences were attributable to the country of origin for most of the affective measures.

Finally, other international studies conducted in monolingual English countries should be considered in the present study. In Europe, Wei (2008) ran a study on language choice and language shift in three generational Chinese families in the UK, primarily collecting social network data. Suárez-Orozco (2008) conducted an interesting

longitudinal study in the USA. The L.I.S.A. (Longitudinal Immigration Students Adaptation) study aimed to identify five different patterns of progress and improvements across five different groups of immigrants in schools in Boston and San Francisco.

Other Individual Factors

Despite the importance of the individual's environment reported in the above findings, considerable research has demonstrated that other individual factors have a direct relationship with second language achievement (see, for instance, Dörnyei, 2001; Ehrman, 2005; Ortega, 2009). Skehan (1991) reported that variables relating to cognitive abilities such as aptitude, learner strategies, motivation and learner styles, might differ between individual language learners. The current taxonomies (Ellis, 2004) tend to expand the existing individual differences among learners to include ability, innate and relatively fixed factors (intelligence, language aptitude and memory) and propensities. Current models involve preferences and some of them allow for change over time by taking the form of a continuum (learning style, motivation, anxiety, personality and willingness to communicate). Also included are learners' cognitions (conceptions and beliefs) and, finally, learner actions (learning strategies). However, despite the important role played by individual differences, it must be noted that any of these differences can be affected by the age variable, which interplays with all factors.

From the range of individual differences, the present study will try to elicit data mainly about propensities. Motivation has many definitions but since its study began with Gardner's work on the social psychology of language, only the coined term "integrative motivation" will be considered. Integrative motivation is made up of three variables: Integration, Attitudes towards the learning situation and Motivation. The first variable involves showing interest in learning the second language in order to identify with the host society, and even to withdraw from one's original community or, more commonly for immigrant populations, to integrate in both communities. The variable *Attitudes towards the learning situation* implies attitudes towards any aspect of the learning context. In the case of formal instruction (in a school context), it involves the teacher, the course, the classmates and so forth. Finally, the variable *Motivation*, within the socio-educational model, comprises three components that distinguish the more motivated from the less motivated individuals: effort, desire and positive affect. To sum

up, L2 motivation can be described as a complex construct that involves “the combination of effort plus desire to achieve the goal of learning the language plus favourable attitudes towards learning the language” (Gardner, 1985: op. cit. Dörnyei & Schmidt, 2001). Moreover, Dörnyei & Skehan (2003) reported that motivation should not be studied in isolation because it is important to take into account the motivating agents, such as the teacher, the materials, the examinations, etc. to obtain a fuller picture of the role of motivation. More recently, L2 motivation presents a broader framework called ‘L2 Motivational Self System’ (Dörnyei, 2005: op. cit. Csizer & Lukács, 2009; Papi, 2010). This new concept is crucial to L2 motivation since it aims to reduce the distance between “one’s image of what one would like to become, and one’s actual self-state” (Csizer & Lukács, 2009, p. 1) and contributes to students’ long term language achievement.

Another variable, which might be closely related to motivation, is anxiety. It has been shown to establish a significant negative correlation with L2 achievement. Even advanced and successful learners have reported to experienced anxiety. Not surprisingly, anxiety is also connected to a number of personality variables (Ellis, 1994: op. cit, Ellis, 2004), although the majority of attention has been focused on extroverted learners, who are obviously more likely to interact more and with greater ease with other speakers of the L2 than introverted learners.

In addition, learning style definitely plays a role because it is related to individuals’ processing preferences and dealing with other people. The distinction that has attracted attention in SLA is between field dependence and field independence (Ellis, 2004). Field-dependent learners see things “holistically” (as a unit) and usually find social interaction easy and enjoyable. They assume that guessing when an unknown word comes up is a process of learning. They tend to be extrovert and choose to interact with someone in the L2 community to practice. On the other hand, field-independent students see things “analytically” and are less inclined to social relations. These learners consider learning an L2 is mostly a matter of learning grammatical rules and vocabulary as the main tool for speaking the L2 well. Therefore, their learning process is based on the necessity to translate everything into the L1, and memorization.

These two general concepts are not exclusive and learners usually hold a mixed set of beliefs that are not often the learner’s personal beliefs but culturally determined. In

fact, these beliefs may change over time and consequently the relationship between learners' cognitions and L2 success is also modifiable. Many propensity variables are interconnected (for example, motivation, personality and willingness to communicate) and have an influence on second language development. Learners' cognitions and cultural beliefs about the target language and host community might determine language achievement as well.

2. THE PRESENT STUDY

2.1 Research Purpose

The purpose of this thesis is to compare four learners of Catalan as L2 with different levels of Catalan achievement in their first year of schooling in Catalonia. The comparison will be made between two comparable pairs of learners, a successful and less successful one, who have the same nationality regarding their individual differences as to their academic achievement, social network analysis, attitudes and perceptions towards languages and host culture, vocabulary learning style and use of Catalan, motivation, personality and anxiety.

3. METHOD

3.1 Research Approach

The present study follows a qualitative methodology (Merriam, 1998), more specifically, a case-study approach and “it aims to provide detailed descriptions of specific learners within their learning settings” (Mackey & Gass, 2008, p.171). Information is gathered from four individual students and adults who know them very well. It includes observation data as well as retrospective and language data.

3.2 Neighbourhood and School Environment

The IES Pedraforca, the state-funded secondary school where this research was carried out, is located in a northern neighbourhood of *L'Hospitalet de Llobregat*, called *La Florida*. *L' Hospitalet* is the second biggest city in Catalonia on the outskirts of Barcelona. This city has 258,642 inhabitants and it is mainly inhabited by immigrants from *Andalusia* and *Extremadura* who migrated during the 70's. According to the latest data available (Idescat, 2010), the new immigrant communities make up 25.64% of the population, and similarly, inhabitants from other regions of Spain make up 27.79% of the total population. *La Florida* is the most densely populated neighbourhood by far, with 77,215 people per Km² followed by *Santa Eulàlia*, with 30,733 (*L'Hospitalet en xifres*, 2011). The intrinsic characteristics of where the school is situated mean that out-of-school contact with Catalan is limited or non-existent.

The *IES Pedraforca* is a Secondary School that also offers other educational programs such as *Batxillerat*, *Formació professional* and *Preparació de proves d'accés als cicles formatius de Grau Superior*. The school attracts a working class to low-income student body. A total of 333 students are enrolled in ESO (Obligatory Secondary Education). As in every school in Catalonia, Catalan is the language of instruction and newcomers are enrolled in the *Aula d'acollida*, which aims to integrate them into society by developing both linguistic and cultural skills. The school is made up of 82.58% immigrant students, 26% of which have an L1 which differs from Spanish. The average number of students is 23.7 in *Aula ordinària* (regular classrooms), whereas in the *Aula d'acollida* there are between 10-20 students per group, depending on whether it gives support to the 1st-2nd ESO students or to the ones in 3rd or 4th of ESO.

Immigrants are most commonly Latin Americans, such as Ecuadorians (25%) and Dominicans (10,5%). Consequently, because of the immigration index, only those newcomers whose L1 is not Spanish (44 students), due to it being shared with teachers and closer typologically to Catalan are able to take advantage of the *Aula d'acollida*.

Spanish and English are both compulsory subjects within the linguistic curriculum but immigrant students enrolled in *Aula d'acollida* take adapted subjects such as Arts, Mathematics, Sciences or Geography. Although newcomers are not supposed to take Spanish for the first two years, because of a request from the Spanish Department, they attend Spanish lessons after their first academic year, and most of them acquire it naturally due to the Spanish-dominant neighbourhoods they are settled in. Moreover, due to the school and classroom's multicultural reality, other languages such as Chinese or Urdu are used by the students to communicate among themselves.

3.3 Participants

The participants in the present study are 4 students (3 boys and 1 girl) registered in the *Aula d'acollida* since September 2010 (see Appendix II for more detailed descriptions of participants' families and background). As the goal of the study was clearly stated from the beginning and aimed to contrast good language learners and weaker language learners, both the head teachers and school staff were asked to select participants who shared the following features previously established by the researcher: they had been residents in Catalonia for no more than 12-15 months, they had similar L1 proficiency, they had settled in *La Florida*, they were aged 15-16, they were enrolled in 3rd and 4th of

ESO, and they were receiving 15-20 hours of *Aula d'acollida* instruction per week. In addition, it was a requirement that these potential students had families who were willing to participate. As the four students spent most of the school day together in the same classroom, it can be assumed that they worked with the same classroom materials, followed the same syllabus, were subject to the same communicative methodology, used the same resources, and had the same teachers.

Once the students were chosen, the characteristics that allow for comparison between the individuals are the following: the two Chinese students (Xiu and Xiaowu) were monolingual in Mandarin, were siblings, were aged 15 and 16, had arrived in Catalonia 12 months before they participated in the study and had never lived in any other region of Catalonia.

Xiu was selected for being an excellent language learner and Xiaowu for being a weak learner. Despite the fact that the researcher was warned that their family was extremely difficult to contact and they would reject participating in the study, the students themselves were interesting enough to conduct a case study on. As they had been raised under the same circumstances and they were very close to each other, they could be used as both participants and relatives.

The Pakistani pair (Jamal and Asad) are bilinguals in Urdu and either Punjabi or Pathwari. They were school friends, were aged 16 and 15 and had arrived in Catalonia 15 months before the study was conducted. They were chosen among other similar pairs who also shared Urdu because their Catalan achievement rates were more extreme. They were also chosen because their parents were more approachable, with a very open attitude concerning their sons and school.

Since the present study deals with both bilingual and monolingual pairs, further background information about Pakistani and Chinese language policies is included (see Appendix III) so as to provide a better understanding of both the participants' use of language and the learning processes they experience.

3.4 Instruments

Data collection was triangulated by using multiple participants, such as learners, teachers and relatives, and also by gathered through multiple sources, such as formal interviews, an oral proficiency task, their first impressions and both classroom and

playground observation schemes. Their academic grades in Catalan and other field notes were also used.

The interview scripts (see Appendix IV) lent to the researcher by Vila i Moreno (2011) and the CUSC staff allowed for the incorporation of other questions suggested in similar studies (Suárez-Orozco, 2008; Alarcón 2010). The scripts differed for participants, teachers and relatives, but as they all aimed to gather data about the participants. The three scripts shared some common themes: the migratory project, the languages they speak, education, friendship and future expectations. In these sections, both students and relatives provided demographic information related to age, nationality, languages spoken, time spent living in Catalonia and exposure to Catalan. In addition, they reported their attitudes towards the language and feelings about the school and the teachers. In contrast, the teachers' script focused on the participants' behaviour and personality, the participants' family and friends, and finally, their academic achievement.

The oral proficiency task (see Appendix V) aimed to collect oral data regarding their current Catalan proficiency level. The participants were required to describe pictures of everyday scenes, set in, for example, a park, a supermarket or a gas station. They were expected to invent dialogues between people or at least, to guess what the people in each situation were asking for. The task did not require any previous piloting because it belonged to the battery of tests the *Departament d'Educació* provides the schools with to assess newcomers' oral and written skills after two years of being enrolled in the *Aula d'acollida*. The battery of tests included the instructions to be followed by the teachers and the assessment sheet (see Appendix VI), which was followed in order to assess the participants' productions.

Furthermore, in order to gather more information regarding both personal and oral data with a less strict measure, the students were asked to report their first impressions upon arriving in Catalonia and/or the first day they came to school, as asked in other similar studies (Suárez-Orozco, 2008; Cots, 2006).

The classroom observation scheme (see Appendix VII) was developed by Tragant (2007) with the aim of focusing on individual students during second/foreign language lessons. The original table aimed to assess use of English; for this study it was modified to focus on use of Catalan. The table was divided into two columns to allow for direct

comparison between the pairs, and then later it was sub-divided into four sections: Whole-class Activities, Seatwork, Learner's Use of L2 when Addressing Teachers and Miscellaneous Observations.

A researcher's notebook was used to write field notes related to playground observations, any questions raised, or any informal comments and/or extra information given. In addition, students' grades and the school's demographic information were obtained.

3.5 Procedure

During the first stages of the study's design, Artur Vidal, in charge of the *LIC*, *CLIL* and *Aules d'acollida* programmes of the northern area of *L'Hospitalet* was contacted to ensure the piece of research was feasible and so the researcher could be introduced to a suitable and convenient state-funded secondary school to conduct the piece of research.

Data was collected between March and May 2011. The three types of interviews, the oral proficiency task and the first impressions were recorded and transcribed (see Appendix- CD-). Ethical guidelines of privacy led to the use of pseudonyms for the learners.

In the first 6 days the aim was to become familiar with the newcomers and the school staff who initially selected a larger sample of potential participants, which was narrowed down to the final two pairs. So the chosen participants could get to know the researcher, they were taken to an empty classroom where an ice-breaking activity was conducted and the two successful students volunteered to read out loud both the information sheet and the consent form (see Appendix I) to ensure everything written down was understood and could be explained to their families. Although it took some weeks to receive the signed consent forms, informal information about the two pairs was collected in the meantime.

April's arrangements were disrupted due to several class excursions and the Easter holidays, meaning that there were only 3 classroom observations (see Appendix VII) where all four students were observed at the same time. In addition, it was possible to record a selection of exchanges between students and teachers, between students, and to make 3 playground observations that provided further insight into students' behaviour and socialisation in an informal situation.

May, in contrast, was the most intensive month. Interviews, the oral proficiency task and the impressions upon arriving in Catalonia were elicited over two weeks. Both the participants and the teachers' interviews were conducted in Catalan whereas the relatives' interviews were conducted in Spanish.

The successful students were the first to be interviewed for 30-40 minutes in an empty classroom. Afterwards, due to time constraints, the two main teachers of the *Aula d'acollida* (Àngels and Daniel) were interviewed together for 20 minutes during their lunch break. Similarly, a third teacher (Francesc) was interviewed during the morning break, while he was on break duty in the playground, for 18 minutes. Due to time constraints, it was not possible to conduct one interview for each participant and the three teachers answered the questions with a brief reflection on each participant.

The unsuccessful students were next. Since their low level of Catalan meant they required language assistance, their successful peers were asked to help by translating questions into their shared L1 and then their answers into Catalan. These interviews took 40-45 minutes each and sometimes heated debates developed between the pair that required the researcher's intervention to remind the successful students that they must not challenge their peer's opinions.

Finally, an appointment with both of the Pakistani students' parents (in both cases the fathers) was made but the Chinese relatives could not be contacted. Jamal, the stronger Pakistani student volunteered to help his father by translating some questions into Urdu and some of the answers into Spanish, whereas the weaker one (Asad) preferred to stay in the classroom as he could not help his father.

Bogdan and Bilkenleds (1998) talk of two voices which define the interview process. The first is the voice of anticipation, which creates new questions or changes their order in the script in order to push for clarity and avoid repetition. The second is the voice of practicality, which watches the clock to measure how long the interview is taking. During the student and parent interviews, the second voice was only used during Asad's father's interview as it took 50' 57'' and it became hard to make him keep on track in comparison with Jamal's father, who, as expected, took 21' 04''. Despite the fact that the Chinese family could not be contacted, as the participants were siblings it was possible to conduct member checks, and therefore, essential information could be compared.

The oral proficiency tasks were conducted one morning in the school playground after the morning break while the rest of the students were working in their classrooms. This new school setting aimed to provide the students with a more relaxed environment. In addition students were asked one at a time to report both their impressions upon arriving in Catalonia, and their first days at school.

3.6 Data Analysis

In order to carry out the data analysis, interviews were first transcribed and the transcriptions were read thoroughly (see Appendix – CD-). Then, a first table was created for each participant to compare data obtained from different sources and instruments and allow for similar/different views and contradictory/convergent information (see Appendix VIII). This table was helpful to summarise data and focus on excerpts that were key in identifying the variables which would be contrasted. Secondly, salient points were identified (academic achievement, social networks, attitudes and perceptions towards languages and the host community, vocabulary learning style, motivation, personality and anxiety) and another table was created based on these themes that allowed comparisons between the pairs of students (see Appendix IX). Finally, a description of the individuals' characteristics by theme was written with the help of the summary table.

4. RESULTS

4.1 Academic Achievement

Both Xiu and Jamal are successful language learners, whereas Xiaowu and Asad are less successful/unsuccessful language learners. Both Xiu and Jamal are above average, while Xiaowu is average/below average (depending on his current progress and the teachers' perspective) and Asad is definitely below average because he has not improved at all. However, of the four students, Xiaowu is unique as his learning track differs from the country of origin.

Xiu is considered by her teachers to be a brilliant, talented learner with an extraordinary ability for language learning. Her 2nd term grades ranged between 9 and 10 and due to her extraordinary average Catalan grade over the year (9/10), her hours of instruction in *Aula d'acollida* for the academic year 2011-12 will be reduced from 15h to 3h per

week. Teachers added that she arrived in Catalonia with a higher level of English proficiency than any other Chinese or indeed Spanish student. They also reported she has a vocation for languages not only because she collaborated with a Chinese newspaper while she was in China, but also because she volunteered to write a section in Spanish and translate it into Chinese for a multilingual magazine the school publishes. The Arts, ICT and Theatre teacher said: *“És excepcional, és una passada en tots els sentits. A plàstica és la millor [...]”* *“Jo diria que té una capacitat d’adaptació que és com una esponja que ho absorbeix tot i dins del seu cervell té un procesador que no para de preguntar-se coses, d’investigar i no para...”*.

On the contrary, although Xiaowu claimed to be a good student in China, his 2nd term grades in Catalonia ranged from 4 to 6 (except for a 9 in Mathematics). His Catalan average over the year is 4/10 and, therefore, his current 20 hours of instruction per week in *Aula d’acollida* might be maintained during the next academic year 2011-12. However, the three teachers agreed his academic path is changing and that he should not be written off, given that he might still be in mourning. They have started to appreciate small significant changes regarding both school duties and attitude (T: *“Va fent, cada vegada més. Va començar com l’Asad però ara té més iniciativa”*. T: *“Va mica en mica, està dintre d’un procés normal”*). Furthermore, the teachers will help him to pass to 4th of ESO because they believe he will make progress and next year they will be able to get closer to him (T: *“A mesura que passen més temps aquí, amb nosaltres, se van obrint...”*).

Like the Chinese siblings, Jamal’s father reported his son was an excellent learner in Pakistan (F: *“Sí, muy bueno. Jamal XXX Pakistan, en escuela de Pakistan, todo allí primero primero sí”*) and he still is in Catalonia. His 2nd term grades range between 6 and 8 (except for a 4 in Arts) and since his Catalan average over the year is 8/10, his current 18 hours of instruction in *Aula d’acollida* might be reduced to 10 hours per week depending on the number of newcomers next year.

In contrast, the teachers mentioned that Asad’s father told them once his son’s academic achievement was also very poor in Pakistan. They agreed that Asad’s academic achievement is below average because he has not made any advances within last 12 months (*“No és varolable la feina que fa perquè copia la pissarra perfecte, com si dibuixés, però no entés res, no sap lo que està escrivint”*). His 2nd term grades are

between 2 and 4 (except for a 5 in Arts) and his Catalan average is 2/10. His current 20h of instruction in *Aula d'acollida* will remain the same next year. It should be noted that the school gives a token 1/10 to absent students and this is the reason why Asad's non-existent progress is assessed with a 2/10. As the teachers knew he would not make it to the 4th of ESO, Asad was enrolled few hours per week in a *P.Q.P.I (Programa de Qualificació Professional Inicial)* to help him to become an electrician or a car mechanic.

4.2 Social Network Analysis

Both Xiu and Xiaowu's social networks are mainly within the Chinese community but some differences between their exchange, interactive and passive networks might be significant.

The participant, teacher and researcher observations confirmed that Xiu's exchange networks are both Chinese (her relatives) and Catalan speakers (the teachers) with whom she interacts on a regular basis. This network is where she seeks support and advice. In contrast, her brother's exchange networks are limited to other members of the Chinese community such as his family and friends. Unlike Xiu, he reports not to disclose his problems or worries to the teachers. Regarding their interactive networks, Xiu's ties consist of her classmates (Lyra, with whom she speaks Catalan; and other Chinese students) and shop-owners with whom she interacts frequently. Her brother's contact with teachers is quite distinctively at the level of interactive network, because he reports no trust them. Both Chinese siblings have passive networks which consist of family and relatives left behind in China with whom they communicate through the Internet. However, Xiu and Xiaowu do differ in their relationships with their passive networks. The sister's tie to her passive network is not so solid because she enjoys her new life and new opportunities in Spain (R: "*T'agradaria tornar a la Xina?*" / Xi: "*És igual. No, estic bé.*" / R: "*Què trobes a faltar del teu país?*" / Xi: "*Eh... no sé. Que mira, quan jo era a la Xina, cada dia studio casi 10-11 hores*") while the brother claims to miss Chinese celebrations and the people left behind ("*Aquí poc, només pare i mare*"). He keeps in daily contact with his social network in China and wishes to go back to his country someday (R: "*Tu, Xiaowu, vols treballar a L'Hospitalet o a la Xina?*" / Xa: "*A la Xina*").

Concerning the Pakistani students, Jamal and Asad's networks are basically Pakistani and Indian but, as with the Chinese siblings, there are a few differences.

Jamal's exchange networks are both Pakistani (his father and his best friend Sultan) and Catalan (the teachers). On the other hand, his friend's exchange networks are reduced to Pakistani ties (his 6-member family and friends). Regarding the interactive networks, Jamal communicates regularly in Spanish with some shop-owners and some classmates he gets on well with but does not trust at all, while Asad's relationship with teachers is regular but not confident. Both Pakistani classmates also show different levels of passive ties. Jamal reported that he did not have any friends in Pakistan (R: "*I amb els teus amics, parles molt?*"/ J: "*No tenia amics.*") and he does not miss anything he left behind (R: "*I què és el que més trobes a faltar?*"/ J: "*No, res*"). Instead, Asad's father explained that although his son likes living in *L'Hospitalet*, he is eager to go back to Pakistan for holidays. In the following excerpt, Asad's father reports how he explains to his son that their life now is in Catalonia (F: "*Yo Pakistán 2- 3 meses aquí vacación. Él (Asad) pregunta Pakistán, pero padre, madre aquí, hermano, hermana aquí... por qué Pakistán? Dónde vive tú? Todo aquí tú. [...]*"). His father adds that Asad is fond of surfing the Internet to talk to his Pakistani contacts (F: "*cada día dos hora aquí locutorio, poco escuela*").

Xiaowu and Asads' passive networks, which provide emotional support and are so pervasive and dynamic, have a strong influence on them and on their emotional stability. Thus, their passive network could be considered a new form of exchange network.

4.3 Attitudes towards languages and host culture

Xiu and Xiaowu differ in their perceptions towards languages. When interviewed, Xiu claimed to speak both Mandarin and another minority language ("*Mandari i una altra llengua, com el català i el castellà*") whereas Xiaowu only reported Mandarin. This was a controversial issue that led to a short argument between the two. Concerning learners' perception of local languages and English, Xiu considers English easier than Catalan in terms of spelling (Xi: "*Em sembla anglès és més fàcil, perquè anglès no hi ha tants accents*") and Spanish more difficult than Catalan (Xi: "*El castellà. Però saps per què? Perquè quan jo miro el diccionari de castellà les paraules són molt llargues i quan miro el diccionari de català, les paraules són més curtes.*"). Instead, her brother prefers

Spanish over Catalan and focuses on its grammar because he thinks it is easier (Xa: *“Gramàtica és més fàcil. Per exemple, quan és una paraula femení, i canvia a plural, en català és –“es” però en castellà només –“s” {Xiu’s Translation}*).

Unlike the Chinese siblings, the Pakistani students seemed proud of their bilingualism (Urdu and either Punjabi or Pathwari and were aware of Pakistan’s language policies (Jamal boasted about Pakistan’s schooling in English compared to Catalonia’s educational system). Jamal’s favourite language is English because in the future he wants to move to the UK, the USA or Canada, while Asad claims to prefer Spanish over Catalan and English. Both Jamal and Asad think Catalan is more complex than Spanish although they do not explain why.

Still, the four participants agree that Catalan is the most important language for the school setting but Spanish is more useful to make friends and to communicate in the neighbourhood. This is due to the fact that they live in a Spanish-dominant neighbourhood densely populated by immigrants (Xi: *“Castellà, perquè hi ha molts... com es diu “extranjero”? [...] “Sí, hi ha molts estrangers de Amèrica i parlen castellà”*). Xiu also complains about not being able to practice Catalan in her neighbourhood. On the contrary, Jamal and Xiaowu claimed they do not need to learn a second foreign language because they already knew powerful languages such as English or Chinese.

Furthermore, of the four students, only Xiu considered studying a new language (Xi: *“Sí, francès, perquè és casi igual que el català, no? Perquè mira, la França és muy a prop de Catalunya i llavors XX”*) and said she would not speak her L1 to her future children if she married a Chinese man because the children would learn Chinese from her husband. Except for Xiu, the three other students would like to transmit their L1 to their future children regardless of whom they marry.

4.4 Vocabulary learning style and use of Catalan

The Chinese siblings seem to have opposite language conceptions, which might explain their different learning speeds and use of Catalan. According to Xiu’s interview, she seems to have a mixed visual and auditory style which she makes use of by writing down useful expressions and vocabulary she either hears on the TV3 news every night or she reads. In addition, as she reported, she looks the words up in Chinese-Catalan, Chinese-English, and Catalan-Spanish dictionaries to ensure she learns the vocabulary

in four languages at once. In contrast, according to the teachers and to Xiu, her brother Xiaowu holds a clearly defined visual conception of the language. This is the reason why he retains and acquires many words by looking at them at the dictionary but he is not able to understand them and only capable to use them in isolation.

Jamal shares the auditory style with Xiu by watching about 4h Catalan TV (*Esport3* or *BarçaTV*) a day, and he claims to understand almost everything due to the context and his English knowledge. At the other extreme, Asad's non-existent progress does not allow even the teachers to explain his learning mechanisms.

Those learning mechanisms' results were applied the oral task (see Appendix) and the two successful learners (Xiu and Jamal) were shown to have different styles as L2 speakers. Xiu often seems to monitor her speech by making use of question tags (Xi: "no?"), self-corrections (Xi: "*mercat, un supermercat*") and she takes risks, relying on her metalinguistic awareness for new word-construction (Xi: "*cobrador/caixadora*" → R: "*caixera*" / Xi: "gas station → *estació de gasolina*"). Jamal seemed to be more fluent because he tends not to think before answering and he does not analyses what he says (J: "*infantal*" → R: "*infantil*" / J: "*gasolina*" → R: "*gasolinera*"). On the contrary, no observations about Xiaowu and Asad's learning style can be made because of their very basic production skills in Catalan. They could only name some of the vocabulary in isolation, and construct basic dialogues in Spanish.

During classroom observations, differences between successful and less successful learners came up. Xiu and Jamal are attentive during whole-class activities and always on-task. They both speak Catalan with the teachers and with a few classmates with whom they do not share their L2, although teachers explained they sometimes codemix, using Spanish due to their lack of vocabulary. On the contrary, although Xiaowu seems to be generally attentive, he is sometimes distracted and bored because he cannot participate and understand what is being implemented. However, in the last two months Xiaowu has been seen to make significant improvements both in his body language and his attempts to speak Catalan (T: "*Ha fet un canvi que a mi m'ha sorprés molt. L'altre dia a la exposició del crèdit de síntesi va ser la primera vegada que mirava i parlava a la cara.*"). Similarly, Asad is not only often distracted and off-task but the makes no attempts to speak Catalan.

4.5 Motivation

Xiu is the only student who shows both an integrative motivation (Xi: “*Sí, clar, perquè visc a Catalunya i llavors haig de... haig d’estudiar aquest idioma*”) and even considers withdrawing from her community by speaking Catalan to her future children. In addition, both the instrumental motivation and Xiu’s ideal-self play a significant role as she is aware of the need to master the language to get into university in the future (and pass the previous stages, *BTX* and *P.A.U.*). In addition, during her brother’s interview Xiu shows an enthusiastic attitude towards the course and the teachers because she appreciates the emotional support they provide her compared to the strict Chinese teachers. Xiu’s positive attitude towards school is evident in her effort and persistence as a student, since she spends 3/h day doing homework as well as extra time learning Catalan through the media and books (R: “*Per exemple, quan surts de l’institut i arribes a casa a casa, què fas per aprendre català? Mires paraules al diccionari...?*”/ Xi: “*Ah, Sí. Escolto la radio, I miro el llibre i sí, i també miro la tele.*”). She watches the news in TV3 every night and she also enjoys reading in Catalan (the last two books she read were “*Robinson Crusoe*” and “*La volta al món en 80 dies*”) although afterwards she read them in Chinese. In addition, despite her aforementioned excellent school grades (see Appendix), she expressed her willingness during the interview to enroll in a Catalan summer course (R: “*Per tant, aquest estiu et quedaràs aquí?* / Xi: “*Sí, i vull estudiar algo. Tu coneixes escola de català?*”).

Contrary to his sister, Xiaowu does not show any interest in opening up to the new culture nor does he feel the need to learn Catalan because his ideal-self conception is managing his business and this only requires speaking Chinese for the potential suppliers and Spanish for the customers. In contrast with Xiu, he holds negative attitudes towards the school (R: “*I quina cosa no t’agrada? L’escola, el sol, l’idioma, els cotxes...?*” / Xa: “*L’escola.*”/ R: “*L’escola no t’agrada. No t’agraden les classes o no t’agrada l’edifici?*”/ Xa: “*Les classes*”) and, as Xiu reported, he does not like studying languages and he only spends 1 hour a day on homework. He said he sometimes asked for help to his sister but he often hands in blank exercises. The hours Xiu spends studying, Xiaowu watches Chinese TV and films but he does not look for exposure to Catalan outside the school (R: “*I fas altres coses per aprendre català? Per exemple, mirar la tele, parlar amb gent en català...?*” / Xa: “*No.*”).

Unlike Xiu, Jamal does not show any integrative motivation to learn Catalan but they share the same instrumental one (J: *“Sí, perquè jo vivir aquí i necessito treballar i parlar català”* / J: *“El català és molt important per trobar una bona feina”*) as he wants to become either a business man or a doctor. He also appreciates teachers in Catalonia, explaining that in Pakistan they are much stricter and they merely teach the students, showing no interest in their problems. In addition, his father seemed to be proud of the amount of time Jamal devotes to homework (R: *“Cuántas horas cree que Jamal estudia cada día? o hace deberes...?”* / F: *“5.30 termina aquí, yo después vine a casa a las 7... XX 2 horas, bien”*) although he complained about the amount of time he spends watching *Barça TV* or *Esport 3*.

Similarly to Xiaowu, Asad shows no kind of motivation to learn Catalan because he will live within the Pakistani and Indian community and he believes he can run a car repair store sufficiently speaking Spanish. However, although Asad’s attitudes towards the learning context and teachers are positive (*“Aquí profe bé”*), his father is not satisfied with his son’s dedication to school at home (R: *“Entonces Asad hace los deberes y estudia en la habitación siempre...?”* / F: *“Pero muy poco, media hora. Asad no bien escuela. [...] está mucho tiempo aquí programa indiano, mucho tiempo locutorio... mira, yo dos años mujer no aquí, aquí solo padre, hijo, hija, eso casa, tele, todo programas pakistani, indiano... eso no bien catalán”*).

Finally, concerning motivation, it must be reported that a question regarding the classroom’s seating plan and truancy yielded interesting information about the four students. A teacher explained that in general they allow the students to sit where they like but are occasionally obliged to move them. As observed, the teacher reported the Chinese siblings arrive 10 minutes early everyday for Xiu to choose a place. Xiu usually is seated in the first row in the middle with a Philippine student Lyra, Xiaowu sits with his Chinese best friend Wande in the second or the third row in the right, Jamal does not sit in any fixed row and Asad, unless when he arrives late, usually tries to sit in the last row, so as to go unnoticed.

In addition, teachers reported that despite the fact they do not experience truancy, Asad usually misses the first lessons (at 8am and from 3-5pm). During the interview, the participant was asked about it and he said he just falls asleep, despite the fact both his father and his mother are at home at that time. On the other hand, teachers were proud

of the Chinese siblings who have neither missed nor been late to any lesson, and of Jamal, who has missed few lessons, unlike Asad or other newcomers who do not come to school if they have an appointment at any time during the morning.

4.6 Personality

The students experienced their first few months in Catalonia very differently and their personality comes to the surface through different activities either in the classroom (a formal situation) or in the playground (an informal situation), where students tend to use their L1 or Spanish to communicate with each other.

Xiu was optimistic and euphoric about the new experience (Xi: *“Quan jo arribava aquí estava molt alegre i divertida. Em sembla perquè és el primer dia que vaig ser aquí i llavors pensó: ah, Espanya és un altre lloc.”* and due to the fact the host community piqued her curiosity, she started to up-take the host community’s social behaviour (R: *“A més, té una manera d’expressar-se molt d’aquí. Et diu “mira...”, et toca, riu mentre parla...”*). However, Xiu’s personality changes drastically depending on the context. In the classroom, she is very participative, competitive and extroverted, while in the playground she spends most of the time alone. Although she claimed to be good friends with Lyra, the teachers denied it (T: *“Jo no veig que es relacioni tant amb la Lyra, són companyes, comparteixen l’aula, més aviat és esquerpa amb la resta de noies”*) and said that she is usually alone or with Xiaowu’s Chinese friends, and this was indeed observed. In addition, due to her obsession to learn, every Monday and every Friday she attends an extra Maths lesson with the Maths teacher (4th of ESO and BTX level) and from Tuesdays to Thursdays she spends part of the break reading or asking questions to the teachers with whom she can speak in Catalan (T: *“La trobo solitària. S’acosta als professors per parlar, com si busqués un altre nivell intel·lectual”*).

The four students also showed their differences in facing a new unfamiliar situation. Despite the fact Xiu and Xiaowu arrived in Catalonia together, Xiaowu reported feeling sadness. According to teachers, this sadness (his mourning) grew because of the lack of understanding of both verbal and non-verbal messages (distance between speakers, eye contact and teachers’ tone of voice) which led him to retreat and become introverted, distant and unsociable in class. However, quite unlike his sister, in the playground, he is always surrounded by the Chinese friends playing basketball and he takes the leadership.

Jamal was also happy to migrate from Pakistan (J: “*Jo estava content perquè he canviat de país. A mi no m’agrada el Pakistan. Estava content, deia mira, un altre món!*”) and similarly to Xiu, he is communicative, approachable and participative in class but also very mature (T: *un líder amb idees molt clares, tant a classe com a nivell personal*). He is the only student who shows the same attitude inside and outside the classroom and the one who gets on well and plays sports with classmates from other countries.

On the other hand, and like Xiaowu, Asad’s teachers reported his migration was traumatic (T: “*No ha col·laborat i no ha participat en el trasllat de la família*”) and this led to him retreating into his shell and feeling lost. As observed, the passive, quiet and introverted character he adopts so as to go unnoticed by the teachers contrasts with the personality he shows with his classmates (T: “*Ell dona la benvinguda als alumnes nous perquè és un nano que potser no tira a nivell acadèmic però és molt carinyós [...] fa d’ambaixador amb el seu carinyo*”) either in the classroom or in the playground, where he takes a leading role among the Pakistani and Indian friends (T: “*el que és de la Índia es relaciona amb el de Pakistan [...] encara que la política dels seus països els separi, però aquí això se supera*”).

4.7 Anxiety

Each language learner experiences different levels of anxiety depending on the context. Within the formal instruction context, and according to the teachers, Xiu feels anxious because she just wants to learn quickly without taking into consideration other students’ difficulties. Such was her despair that on March 17th she was promoted from the *Aula d’acollida* to the *Aula ordinària* for the Catalan lessons (T: *La Xiu ens donava molt canya en el sentit que el ritme que portàvem d’aprenentatge a l’Aula d’acollida que era lent i ella exigia “més ràpid, més ràpid, més ràpid”*). Although she was promoted to an advanced class, Xiu was not pleased as there was less exposure to Catalan than she expected. This was because most of the other learners were Latin American so Spanish was used frequently. Xiu was also disappointed in the lack of discipline in the classroom as behavioral problems constantly interrupted the lessons.

Instead, as teachers explained, Xiowu’s feels uncomfortable in the classroom because he does not understand what is being explained, and consequently, his school grades are much lower than in China. However, he feels much more relaxed outside school

because he can survive with his L1 within his exchange networks and he only needs basic Spanish for interactive networks.

Unlike Xiu, Jamal is very mature and patient and he is able to adapt to the classroom situation without feeling any stress. However, he also complains about the non-existent out-of-school exposure to Catalan the neighbourhood provides him. Just like Xiaowu, Asad only suffers from anxiety in the classroom (T: “*l’Asad pateix perquè... bueno, quan el fas contestar o actuar d’alguna manera a l’aula, doncs li fa vergonya perquè els altres riuen o fan algun comentari*”) but he feels much more relaxed outside because he can survive with his L1 and his basic Spanish.

5. SYNTHESIS AND DISCUSSION

It is noteworthy that each case performs differently when it comes to Catalan achievement due to their individual differences above highlighted which affect the learning process and turn the participants into expert, good, poor or very poor language learners. In this section, a summary of the most distinct features of each case study will be presented, to be followed by a general discussion of the results.

5.1 Xiu, a competitive language learner and a future university student

Xiu was an excellent student in China and she has been an outstanding learner since she arrived in Catalonia due to the convergence of motivation, effort and perseverance together with a possibly extremely high linguistic aptitude and intelligence. She is not only aware of Catalonia’s bilingualism but she supports it by seeking native input through interaction with teachers and television, due to the neighbourhood’s limited exposure to Catalan. She is very communicative and extroverted with the school staff but when it comes to other classmates she is distant and too competitive isolating herself. Her main goals are to achieve a high Catalan proficiency level to access the university and obtain a bachelor’s degree because she does not plan to work for the family business.

5.2 Xiaowu, a language learner in shock and a future bazaar boss

In China, Xiaowu was a solid student who responded successfully to the teachers’ strict classroom’s managements and obtained good grades. However, due to the cultural shock and his lack of motivation and effort, together with his limited knowledge of

Catalan, he experiences difficulties concentrating on school work. Furthermore, he does not attempt to speak Catalan nor to be exposed to the language because of his Chinese social ties. He remains passive, introverted and quiet but he becomes a leader within his networks. Fortunately, teachers have observed he is acclimatising to the culture, and, as his academic performance is improving significantly, a new academic opportunity will be given to him by passing to the 4th of ESO. His future career will focus on running the family business as his parents expect him to do it and he believes Spanish and Chinese will be more than enough.

5.3 Jamal, a mature language learner and a future professional

Jamal was a brilliant student in Pakistan and he still is a rather good student in Catalonia. Language difficulties and acculturation were overcome sooner than expected, and his extroverted and sociable personality together with his maturity and motivation facilitated the learning process. He regularly attempts to make use of Catalan, conscious of the neighbourhood's limited exposure to it and makes the most of native Catalan input through daily interaction with teachers and television. He will pass to 4th ESO successfully and afterwards he would like to continue studying. His main goals are having a good command of both local languages and also English to become either a businessman or a doctor and work in Catalonia or in an English-speaking country.

5.4 Asad, a mute language learner and a future car mechanic

Asad's schooling was precarious and interrupted as he had to face with the regular absence of his teacher(s) and a 90 minute walk. Although he appreciates being close to the school (a 30 minute walk), his previous lack of solid schooling makes it almost impossible for him to concentrate and stay on the right path required for school success. In addition, Asad's social network is reduced to Pakistanis and Indians and he only spends thirty minutes a day doing his homework and about 6 hours a day watching Indian TV and downloading Indian music from the internet, which means his exposure to Catalan is limited to teachers. However, his passive attitude towards the limited input in Catalan he receives does not allow him to turn it into output. He does not make any attempt to speak Catalan, he is always distracted and off-task, when he uses the pencil it is only to copy what is written on the blackboard and he wants to go unnoticed by sitting in the last row in the corner. His passive, quiet, and introverted classroom behaviour contrasts with his playground personality. Despite his lack of progress in verbal communication, he is good at body language and at taking newcomers in. He is

currently enrolled in a job-training programme to acquire electricity and car maintenance skills in order to work for a garage or run his own business. Unlike his father, he thinks a good command of Spanish and Urdu are enough to work in *L'Hospitalet*. He will not pass to 4th of ESO and an extraordinary permission for him to repeat twice will be requested.

5.5 Discussion

In light of the Literature Review it can be said that language is the first tool for immigrants to integrate in the mainstream society. However, the new immigrant presence in neighbourhoods already densely populated by internal immigrants, and their contact with Spanish-speakers explains some of the negative attitudes towards Catalan held by new immigrants in Catalonia.

Similarly to previous studies (Alarcón 2010; Moreno, 2001; Vila i Moreno, 2011) this piece of research has shown that Spanish works as a welcome language because it helps immigrants avoid exclusion from society and becomes a lingua franca between immigrants. For Catalan, a passive competence is achieved by the immigrants, (it is understood) but it is only considered a priority to carry out university studies to access qualified jobs (social promotion). Obviously, exposure to the target language (Catalan) outside the school setting is crucial although the acquisition process gets more complicated in bilingual societies. In addition, other useful sources for learning a language, such as TV are consigned to oblivion since satellite television and the internet offers immigrants entertainment and information in their own language.

Most new immigrant communities settled in a multicultural Spanish-dominant city do not feel the need of acculturation since they can keep their way of life including their language and culture maintenance. However, as the purpose of the study was to explain why some learner succeeds and others do not succeed further research with adolescent immigrants should be conducted in Catalan-dominant areas. Moreover, it would be interesting to further investigate the four target learners with quantitative means (aptitude tests, etc) as suggested in Ellis (2004). This will provide a deeper scope for the extremely successful and unsuccessful language learners (Xiu and Asad). Equally, this case study research might be used as a starting point for a longitudinal study that would look at the linguistic academic and affective development of these four learners over time.

6. CONCLUSION

Motivated language learners often have an advantage as they seek support from the host community. Even if interaction with the host community does not lead to a great amount of advancement initially, the fact is some individuals will challenge themselves in such a way so as to help them in the long run. Thus, the present study showed that beyond language learners' individual differences regarding cognitive factors, both social and affective issues play a significant role. Holding positive attitudes towards the host community and language, a strong motivation (effort and persistence), and above all an ambitious ideal-self have been argued to support language achievement. Furthermore, the aforementioned factors will probably lead to excellent language learning within a Catalan-dominant community that will offer exchange networks and high level of exposure outside the school setting.

6.1 Limitations

Due to scheduling, classroom activities and restricted classroom observation, less than the ideal amount of time for a qualitative study was available for data collection. As planned, interviews were conducted although they were carried out simultaneously with two of the three instructors. The language barrier between researcher and participants, and the researcher's being an outsider may have also limited the findings, especially concerning the feedback provided by the families.

6.2 Acknowledgements

I wish to thank Dr. Elsa Tragant for her guidance and suggestions. This study was made possible thanks to Artur Vidal, who introduced me to the *IES Pedraforca* newcomers' teachers: Àngels, Daniel and Francesc among others, who kindly provided information about the participants and consented to be interviewed and observed. Of course, I am also grateful to the four participants and their families. I would like to thank Vila i Moreno and CUSC for sharing the interview scripts and the unpublished paper that were extremely useful for my thesis. Finally, my master's colleagues Eve Conway, Angelica Pegoraro and Leo McPartland for their careful reading and language correction, deserve my gratitude.

7. REFERENCES

- Alarcón, A. (2010). *Joves d'origen immigrant a Catalunya : necessitats i demandes. Una aproximació sociològica*. Secretaria de Joventut. Generalitat de Catalunya.
- Beltrán, J., & García, C. (2001). The Chinese community. In Turell, T. (Ed.) *Multilingualism in Spain*. (pp. 282-300). Clevedon: Multilingual Matters.
- Bernaus, M., Masgoret, A.M., Gardner, R.C., & Reyes, E. (2004). Motivations and attitudes toward learning languages in multicultural classrooms. *International Journal of Multilingualism*, 1 (2), 75-89.
- Bogdan, R., & Biklenleds, S. (1998). *Qualitative research in education. An introduction to theory and methods*. Boston: Allyn and Bacon.
- Csizer, K., & Lukács, G. (2009). The comparative analysis of motivation, attitudes and selves: The case of English and German in Hungary. *System*, 38 1-13.
- Coelho, E. (2006). *Enseñar y aprender en escuelas multiculturales. Cuadernos de Educación* 49. ICE Universitat de Barcelona. Horsori Editorial.
- Cots, J.M. (2006). *Sis perfils d'aprenents de llengües*. In Nussabaum, L., & Unamuno, V. (Eds.) *Usos i Competències Multilingües Entre Escolars d'Origen Immigrant* (pp. 101-134) Universitat Autònoma de Barcelona.
- Daming, X., Xiaomei, W., & Wei, L. (2008). Social network analysis. In Wei, L., & Moyer, M. (Eds.) *The Blackwell Guide to Research Methods in Bilingualism and Multilingualism*. (pp. 263-274). Malden: Blackwell.
- Dörnyei, Z., & Schmidt, R. (2001). *Motivation and Second Language Acquisition. Second Language Teaching & Curriculum center*. University of Hawai'i at Manoa. U.S.A.
- Dörnyei, Z., & Skehan, P. (2003). *Individual differences in Second Language Learning. The Handbook of Second Language Learning*. Oxford : Blackwell.
- Ellis, R. (2004). Individual differences in second language learning. In Davies. A., & Elder, C. *The handbook of applied linguistics* (pp.525-551). Oxford: Blackwell.
- Erhman, M. E., Leaver, B.L., & Shekhtman, B. (2005). *Achieving Success in Second Language Acquisition*. Cambridge : Cambridge University.
- Generalitat de Catalunya. (2007). *Pla per a l'actualització de la metodologia d'immersió en l'actual context sociolingüístic 2007-2013*. Departament d'educació.
- Generalitat de Catalunya. (2010). L' Hospitalet de Llobregat, el Barcelonès. In *El Territori en Xifres*, Retrieved April 10, 2011, from <http://www.idescat.cat/emex/?id=081017#t192>
- Generalitat de Catalunya (2011) La població de nacionalitat xinesa a Catalunya. In *Monogràfic del butlletí de la Direcció General per a la Immigració: La immigració en xifres*, 7. Retrieved April 10, 2011, from

<http://www.gencat.cat/dasc/publica/butlletiIMMI/xifres7/>

- Generalitat de Catalunya (2011) La població de nacionalitat pakistanesa a Catalunya. In *Monogràfic del butlletí de la Direcció General per a la Immigració: La immigració en xifres*, 9. Retrieved April 10, 2011, from <http://www.gencat.cat/bsf/publica/butlletiIMMI/xifres9/>
- Generalitat de Catalunya. (2011). *L' Hospitalet en Xifres 2010-2011*, 100X100 L'Hospitalet, Ajuntament de l' Hospitalet de Llobregat.
- Griffiths, C. (2010). Lessons from good learners. *Bilingual Research Journal*, 33 (2) 267- 269.
- Huget, A., & Janés, J. (2005). Niños inmigrantes en sociedades bilingües. Las actitudes por parte de los escolares recién llegados a Cataluña. *Cultura y educación*, 17 (4), 309- 321.
- Ibarraran, A., Lasagabaster, D., & Sierra, J.M. (2008). Multilingualism and language attitudes: Local versus immigrant students' perceptions. *Language awareness*, 17 (4), 326-341.
- Mackey, A. and Gass, S. (2008). *Second Language Research. Methodology and Design*. New Jersey: Routledge
- Merriam, B.M. (1998). *Qualitative research and case study applications in education*. San Francisco: Jossey-Bass Publishers.
- Moreno, J. C., Serrat, E., Serra, J.M., & Farrés, J. (2001). Llengua i immigració: diversitat lingüística i aprenentatge de llengües. *Llengua, immigració i ensenyament de Català*, 1, (3).
- Norton, B., & Toohey, K. (2001). Changing perspectives on good language learners. *Tesol Quarterly*, 35 (2), 307-322.
- Ortega L. (2009). *Understanding second language acquisition*. London: Hodder Education.
- Papi, M. (2010). The L2 motivational self system, L2 anxiety, and motivated behavior: A structural equation modeling approach. *Science*
- Rahman, T. (2003). *Language policy, multilingualism and language vitality in Pakistan*. Quaid-i-Azam University, Islamabad, Pakistan.
- Rubin, J. (2005). The expert language learner: A review of good language learner studies and learner strategies in expertise. In Johnson, K. (Ed.) *Expertise in second language learning and teaching*. Hampshire: McMillian.
- Suárez- Orozco, C., & Suárez-Orozco, M. (2008). Històries d'immigració: la comprensió dels patrons de rendiment escolar dels joves immigrants nousvinguts. In Fundació Jaume Bofill (Ed.) *Informes Breus*, 12. Editorial Mediterrània.
- Trenchs-Parera, M., Newman, M., & Ng. S. (2008). *Normalizing bilingualism: The effects of the Catalan linguistic normalization policy one generation after*. Universitat Pompeu Fabra & City University New York.

- Trenchs-Parera, M., & Newman, M. (2009). *Diversity of language ideologies in Spanish-speaking youth of different origins in Catalonia*. Department of Humanities, Universitat Pompeu Fabra & City University New York.
- Turell, T. (2001). *Multilingualism in Spain*. Clevedon: Multilingual Matters.
- Vila, I., Canal, I., Mayans, P., Perera, S., Serra, J.M., Siqués, C. (2009). Las aulas de acogida de la educación primaria de Cataluña el curso 2005-2006: sus efectos sobre el conocimiento de catalán y la adaptación escolar. *Infancia y aprendizaje*, 32 (3), 307-327.
- Vila i Moreno, F. X., Sorolla, N., & Larrea, I. (2011). *Les trajectòries lingüístiques dels joves d'origen estranger a Catalunya: el cas dels marroquins*. CUSC..

8. APPENDIX

I. Information sheet and consent form

VERSIÓN EN CASTELLANO

Hospitalet de Llobregat, 31 de Marzo de 2011.

Documento informativo

El Máster LAALCM¹ de la Universidad de Barcelona exige realizar un breve estudio y obtener información mediante entrevistas y cuestionarios breves sobre usos lingüísticos.

Vosotros habéis sido los estudiantes seleccionados por compartir las siguientes características: la misma lengua materna, edades similares y período de llegada a Cataluña. El objetivo del estudio es identificar las diferencias entre los estudiantes y ver qué factores repercuten en el aprendizaje del catalán.

Las entrevistas con cada estudiante durarán 30 minutos aproximadamente. También se entrevistará al profesorado del centro y a la familia. En todos los casos la información será confidencial y los datos obtenidos se utilizarán de modo anónimo y con objetivos exclusivamente académicos.

La participación es voluntaria y se puede abandonar el estudio en cualquier momento. Si tenéis más dudas o preguntas sobre el estudio, poneros en contacto conmigo o con mi supervisora.

Muchas gracias.

Investigadora

Elena Guardiola

660622132

eguardeg9@alumnes.ub.edu

Supervisora

Elsa Tragant

tragant@ub.edu

¹ Lingüística aplicada i adquisició de llengües en contextos multilingües.

Autoritzación

Para participar en el estudio del Máster de LAALCM:

- He leído el Documento Informativo y Elena Guardiola me ha explicado las características del estudio.
- Elena Guardiola me ha explicado los objetivos del estudio y qué tipo de información necesitará. También me ha contestado a otras preguntas que tenía.
- Comprendo que mi participación es totalmente voluntaria y que puedo abandonar el estudio en cualquier momento.
- He recibido una copia de esta Autorización junto con el Documento Informativo.

Por todo esto, **yo**,..... (nombre y apellido del padre/madre/tutor) **autorizo a mi hijo/a****para que participe en el estudio.**

Firma

Hospitalet de Llobregat,..... de Abril de 2011.

*II. Participant's family and background***The Chinese pair**

The Chinese siblings migrated to *L'Hospitalet* in June 2010 with their father and a cousin from a city in a southern Chinese province, in order to reunite the family unit. Their mother migrated two years earlier due to pressures (economic restriction) and attraction factors (migration policies), to help other Chinese friends and neighbours run a business. Although their parents could only access basic education, and even now, can hardly speak Spanish, they own a Chinese restaurant and a Chinese store, both of which provide enough income to support three families. The siblings and their parents have their basic needs covered and live in a fully-equipped 3 bedroom flat with two computers and an Internet connection. However, partly because the family's businesses take up most of the parents' time and also because they do not feel competent enough in Spanish (they can neither speak nor understand Catalan) Xiu and Xiaowu's parents rarely meet school staff (the last appointment made was with their aunt). Moreover, according to the siblings, their parents are only concerned with Xiaowu's academic achievement because they plan for Xiaowu to continue with family business management and to help out at the weekends. They have no such plans for their daughter and she is merely in charge of housework.

The Pakistani pair

Jamal arrived in Catalonia in August 2010 alone and left his grandparents, his mother and his siblings in the Pakistani region of Punjab. He had always been separated from either his mother or his father for long periods before migrating, and he is currently part of a single parent family. His father abandoned him in 2008 to migrate to Saudi Arabia in search of a better job and a place to move with his family, but in 2010 he migrated to *L'Hospitalet* because he had some Pakistani friends to live with. In 2010 Jamal's father found a full-time job as a taxi driver and once he could provide stability for his son, Jamal migrated to reunite with his father. Jamal's father appreciates having job security and Jamal appreciates having new learning opportunities. Jamal's father wants him to master Catalan to access higher education and also to adopt Catalonia as his new country.

Asad migrated to *L'Hospitalet* in March 2010 with his sister, and left his mother, and his other two siblings in Islamabad. His father ran his own garage for twenty-seven years and earned a lot of money but in 2001 he had to sell it and migrate to look for a safer place for his family and to avoid kidnappings and muggings. He first migrated to Denmark but due to weather conditions and obstacles that prevented him from getting his documentation in order; in 2003 he decided to migrate to Catalonia. During the prosperity of the building industry, he worked for Pakistani companies in Figueres, Empúria Brava and other regions of Catalonia. He saved some money to send to Pakistan and also to be able to provide economic stability and to reunite the family first by bringing the two younger children (Asad and his sister), then the older children, and finally his wife, who arrived in Catalonia in March 2011. The family misses their old life and the big house they lived in in Pakistan because they are 7 people currently living in a 3 bedroom flat. Asad's father has been unemployed for the last 6 months and receives a financial subvention of 450€/month and as he pays 550€/month for the flat he decided to rent a room to a 50-year old Chilean man for 160€/month in order to have some money left for food. Despite the Spanish crisis and their precarious situation, they will not migrate again because the family values 24h/day electricity, safety and the tranquillity of the neighbourhood. Asad's father did not finish Primary School and although his mother never went to school, she is enrolled on a basic Spanish course.

III. Pakistan and China: Language policies and their communities in Catalonia

Pakistan

Pakistan has six major languages and more than 55 minority languages. However, as in many countries, the state's policies favour two particular languages, English and Urdu, at the expense of other languages, and these dominate the government, mass media and education. Urdu is the national language but it is only spoken by 7.57% of the population, whereas Punjabi represents 44% of the population. Rahman (2003, p. 1) suggests why English has retained its official status: "English has resulted in the expression of upper class and power while less powerful languages are becoming marks of lower status and culture shame". Similarly, most jobs are available through Urdu and therefore all children are given access to the language as the major medium of instruction. It is also frequently used as a vehicular language between different ethnic groups. According to the data from *La immigració en xifres* (No. 9, 2010) Catalonia has 25,252 Pakistani immigrants, making it the ninth largest immigrant group in Catalonia. They are settled in *Raval (Barcelona)*, *Santa Coloma de Gramanet*, *Badalona* and *L'Hospitalet de Llobregat*, where they are generally unemployed in unskilled jobs or manage their own businesses.

China

China's eight officially recognized linguistic variants are as different phonetically and lexically as are French and Spanish (Beltran, in Turell 2001). However, the Chinese government considers them dialects because they all belong to the Sino-Tibetan group of languages and, therefore, only the "standardized" Putonghua, based on the common northern dialect "Beijing Mandarin" was made official in 1952. Consequently it is taught in all schools and used in the mass media. Beltrán (in Turell 2001) also analyzed the long-standing Chinese presence in Spanish territories. According to *La immigració en xifres* (No. 7, 2010), there are about 46,000 registered Chinese in Catalonia, making them the third biggest immigrant group. The Chinese communities tend to be concentrated around Barcelona's metropolitan areas (*Santa Coloma de Gramanet* or *Badalona*, which are home to 50% of the Chinese population in Catalonia) where 98% of them work in the service industry, and develop small businesses, which allows relatives, friends and neighbours to leave China and join their families working in Catalonia.

IV. Classroom observation scheme

	CHINESE PAIR	Xiu: Mandarin	Xiaowu: Mandarin
Whole-class activities	Is mostly attentive/ often distracted		
	Participates more often / similarly / less often than other children in class		
	Gets more / the same / less T interaction/contact than others in class (specify why if 'more' or 'less')		
Seatwork	Completes tasks on time/ early / late		
	Is on-task most of the time / easily off- task (while completing the task)		
	Gets more / the same / less teacher interaction than other children in class(explain why if 'more' or 'less')		
Learner's use of L2 to address T (classroom language)	Often / Some / no attempt(s) to use Catalan when addressing T to say things like (" <i>Ja he acabat</i> ", " <i>Puc anar al lavabo</i> " etc.).		
Other observations that caught your attention; informal comments from T	Level of enjoyment/interest, personality, behaviour, relationship with teacher, level of Catalan, pronunciation, body language, ability to understand instructions etc.		

	PAKISTANI PAIR	Jamal: Urdu and Punjabi	Asad: Urdu and Pathwari
Whole-class activities	Is mostly attentive/ often distracted		
	Participates more often / similarly / less often than other children in class		
	Gets more / the same / less T interaction/contact than others in class (specify why if 'more' or 'less')		
Seatwork	Completes tasks on time/ early / late		
	Is on-task most of the time / easily off- task (while completing the task)		
	Gets more / the same / less teacher interaction than other children in class(explain why if 'more' or 'less')		
Learner's use of L2 to address T (classroom language)	Often / Some / no attempt(s) to use Catalan when addressing T to say things like (" <i>Ja he acabat</i> ", " <i>Puc anar al lavabo</i> " etc.).		
Other observations that caught your attention; informal comments from T	Level of enjoyment/interest, personality, behaviour, relationship with teacher, level of Catalan, pronunciation, body language, ability to understand instructions etc.		

Presentació en català/castellà

Nom, país d'origen, L1 i L2, període d'arribada i temps de residència a Catalunya.

Projecte migratori / arrelament

1. Com vas arribar a Catalunya? Amb qui?
2. Saps per què vàreu venir a Catalunya?
3. Per què vàreu venir l' Hospitalet?
4. T'hi quedaràs?
5. On vas viure abans de venir aquí?
6. I a Catalunya?
7. Què sabies sobre Catalunya abans d'arribar-hi? I d' Espanya?
8. T'agrada viure aquí? Per què?
9. Què t'agrada més d'aquí? I menys?
10. Alguna vegada t'han tractat malament per ser estranger/a? on ?
11. Creus que saber català fa que et tractin millor?
12. Quina relació tens amb el teu país d'origen? Hi has tornat alguna vegada? Creus que hi aniràs aquest estiu o el proper Nadal?
13. Hi ha alguna cosa que t'agradi més de Catalunya que no pas del teu país d'origen?
14. Què trobes a faltar més de (el país d'origen)?

Llengües pròpies

15. De totes les llengües que saps, quina és la que més fas servir ara?
16. Quines llengües estudies a l'escola?
17. Quina és la llengua que més t'agrada? I la que menys? Per què?
18. Et sembla difícil el català? I el castellà?
19. Fas alguna cosa per aprendre més català (fora de l'escola)? I castellà?
20. Més endavant, t'agradaria aprendre alguna altra llengua? Quina/es?

Educació

21. Quina creus que és la llengua més important a l'escola? I la que més s'utilitza?
22. En quina llengua parles als professors?

23. En quina llengua parles als companys de classe?
24. Quina llengua parles durant el pati?
25. Creus que estàs aprenent català de manera ràpida o lenta? Per què creus que és així?
26. A (país d'origen) estudiaves alguna llengua estrangera? Treies bones notes?

Implicació i ambient a l'aula

27. Tens molts deures? Quantes hores hi dediques cada dia? Quan els fas? On els fas?
28. Si necessites ajuda, què fas? Qui et pot ajudar a fer els deures?
29. A quina hora arribes a l' institut al matí? Aquesta setmana, has arribat algun dia tard?
30. Aquesta setmana, a quantes classes has faltat?
31. Hi ha algú a casa als matins abans de marxar a l'escola? I a la tarda quan arribes a casa?

Recolzament a l'escola

32. T'agrada aquest institut? Per què?
33. T'agraden els teus professors? Tens algun professor preferit?
34. Creus que els teus professors es preocupen de tu i del teu futur?
35. Has tingut mai algun problema a l'escola? Què va passar? Et van ajudar els professors/amics?

Amistats

36. T'ha costat fer amics a l'escola?
37. Qui són els teus tres millor amics? D'on són? De què sou amics?
38. En quina llengua parles amb el/la (cada amic anomenat)?
39. Quina llengua es parla al teu barri? (carrer, botigues, mercat, bars...)
40. Quina és la llengua que més et serveix per fer amics i conèixer gent?
41. A l'AA, els teus amics arriben tard?
42. A l'AA els teus amics falten molt a classe?
43. A l'AA creus que podeu treballar i aprendre bé?
44. Què t'agrada més, estar a l'AA o fer les classes d'anglès, música... a l'AO?

Input extra

45. T'agrada mirar la TV? Quins canals prefereixes i per què? Ahir vas mirar la TV?
Quanta estona? Quin canal/programa?
46. Els teus pares compren algun diari? Cada quan? Quin? Tu llegeixes aquests diaris?
47. I llibres? Quins són els 3 últims llibres que has llegit? En quina llengua?
48. Teniu llibres a casa en català o castellà? Més o menys, quants en català/castellà?
Teniu algun diccionari en català/castellà?
49. Escoltes la ràdio? Quina emissora? Per què?
50. T'agrada la música? Quins tipus de música escoltes?
51. Fas servir Internet? Per a què l'utilitzes més?

Lleure

52. Què fas normalment quan surts de l'escola? Què vas fer ahir? Què faràs avui?
53. Què fas un cap de setmana normal?
54. Què és el que més t'agrada fer durant el teu temps lliure?

Obligacions a casa i implicació de la família

55. Ajudes a casa? Què fas?
56. Els pares revisen si has fet els deures?
57. Els pares s'enfaden si treus males notes?
58. Com eren les teves notes al teu país?
59. Quines notes treus aquí? Estàs content?

Expectatives de futur

60. Què t'agradaria fer després de l'ESO? (cicles formatius: IES Pedraforca?)
61. De què t'agradaria treballar? Per què?
62. Quines llengües creus que necessitaràs?
63. Creus que és important saber català per trobar feina o ja n'hi ha prou amb el castellà?
64. T'agradaria tenir fills i formar una família? En quina llengua els parlaries?

Moltes gràcies!

El comportament dels participants

1. Has notat algun canvi en el comportament de (participant) des que va arribar?
2. Descriu el/la (participant). (tipus d'alumne/a: sociable, solitari/a...)
3. Com s'ha integrat?
4. Ha superat el dol? Com/Quan ho ha fet?
5. Com es comporta a classe? (participatiu, passiu...)
6. Es relaciona amb companys d'altres orígens? Quina llengua fa servir?
7. Saps si ha tingut problemes? (*bullying*? discriminació?)
8. Saps què fa durant l'esbarjo? Creus que li agrada aquest institut?

Preguntes sobre les famílies

9. Amb qui viu en/la (participant)?
10. Com és la seva família? Parlen i entenen el castellà? I el català?
11. La seva família és accessible i es preocupa pel rendiment acadèmic del/la (participant)?
12. Posen dificultats per venir a les entrevistes? On les heu fetes?
13. Creus que l'entorn familiar és favorable o desfavorable pel rendiment acadèmic del /la (participant)?

Preguntes sobre les amistats (anomenades pel participant)

14. Li va costar fer amics al /la (participant)?
15. Coneixes el/la, el/la i el/la ?
16. Creus que són una bona/mala influència per el/la (participant)? Per què?
17. Quin és el rol del/la (participant) quan estan junts?
18. Tenen bon rendiment acadèmic?
19. Fan i lliuren els deures normalment?
20. Arriben tard a classe?
21. Falten a classe?
22. Podries descriure'ls breument?

Preguntes sobre les matèries

Daniel i Àngels (Català i Socials / Francesc (EViP, Informàtica i Teatre)

23. Quina llengua parla el/la (participant) amb tu?
24. Creus que se sent còmode a la teva classe? I amb tu?
25. Com és la seva actitud a la teva classe?
26. Saps si li agrada la teva matèria?

27. Normalment arriba tard?
28. Normalment falta a classe?
29. Normalment lliura els deures i els treballs dins del termini establert?
30. En general, té dificultats/facilitat per a la teva matèria?
31. Què és el que més li costa ? I el que menys ?
32. Quin era el seu nivell quan va arribar? I ara? (per sota/sobre de la mitjana)
33. Creus que la seva evolució ha estat ràpida, normal o lenta? Per què creus que ha estat així?
34. Explica'm alguna anècdota.

Moltes gràcies!

Presentación

- Cómo te llamas?
- Cuántos años tienes?
- De dónde eres? De qué parte de..... (País origen) eres?
- Qué lengua/s se hablan allí?
- Qué lengua/s hablas tú?
- Qué lengua hablas con (participante)?

Proyecto migratorio

1. Por qué vinisteis a Cataluña?
2. Por qué vinisteis a L' Hospitalet?
3. Os vais a quedar?
4. Habéis vivido en alguna otra parte de España?
5. Y de Cataluña?
6. Qué sabías de Cataluña antes de venir? Y de España? Te gusta vivir aquí? Por qué?
7. Qué es lo que más te gusta de aquí? Y lo que menos?
8. Hay alguna cosa que te guste más de Cataluña que de tu país?
9. Qué echas de menos de (país de origen)?

Educación y trabajo

10. Hasta qué edad estudiaste en tu país?
11. En Cataluña, has ido a algún curso? (de lengua, por ejemplo)
12. En (país de origen) trabajabas? De qué? (negocio: es tuyo?)
13. Ahora, trabajas? De qué? (negocio: es tuyo?) Qué horario haces?
14. Tus hijos te ayudan en el trabajo después del colegio?

Vivienda

15. Vivís cerca del colegio?
16. En tu edificio, viven otros inmigrantes? De dónde son? Sois amigos?
17. Cuánta gente vive en tu piso? (Sois todos de la misma familia?)
18. Cuántas habitaciones tiene el piso?
19. Con quién duerme (participante)?

- 20. En su habitación tiene una mesa?
- 21. Tenéis ordenador? Tenéis internet?
- 22. Ves la TV? Qué canal te gusta más? Qué programa sueles ver?
- 23. (participante) ve la TV? Qué canales y qué programas? Cuánto rato?
- 24. Compras el periódico? Cuándo? Cual compras?
- 25. (participante) lee este periódico?

Implicación en el la educación de los participantes

- 26. (participante) dónde estudia y hace los deberes?
- 27. Por qué crees que el aprendizaje de catalán de (participante) es tan rápido/lento?
- 28. Y en (país de origen), cómo eran las notas de idiomas de (participante)?
- 29. En general, qué te parecen las notas de (participante) aquí? Estás contento/a?
- 30. Cómo eran sus notas en tu país?
- 31. Cómo definirías a (participante)?
- 32. Lo ves contento o triste?
- 33. Crees que se ha integrado?
- 34. Crees que hace amigos con facilidad?
- 35. Conoces a sus tres mejores amigos? Qué te parecen? (son buena/mala influencia?)
- 36. Qué hace (participante) cuando sale del colegio?
- 37. Hay alguien en casa cuando (participante) llega del colegio? Y por las mañanas cuando se va?
- 38. Qué hace normalmente (participante) durante el fin de semana?
- 39. (participante) ayuda en las tareas de casa? (hacer la comida, limpiar, comprar, etc)
- 40. Cuántas horas cree que estudia cada día?
- 41. A (participante) les gusta leer? En qué idioma?

Futuro de los participantes

- 42. Te gusta el instituto de (participante)? Por qué?
- 43. Te gustan los profesores que tiene?
- 44. Crees que los profesores se preocupan por el futuro de (participante)?
- 45. Crees que a (participante) le gusta el instituto?

46. Y crees que le gustan sus profesores? Tiene algún profesor preferido?
47. Qué te gustaría que hiciera (participante) después de terminar la ESO? Aquí o en tu país?
48. Sabes qué quiere hacer (participante)? Le gustaría quedarse aquí o volver a su país?

¡Muchas gracias!

VI. Oral proficiency task

FULL DE RECOLLIDA DE LA PROVA DE LLENGUA CATALANA
Aules d'acollida secundària

Alumne/a:.....

Número d'inscripció:

PUNTUACIONS

	Puntuació màxima de l'apartat	Puntuació mínima de l'apartat	Puntuació de l'alumne/a
Comprensió oral			
Expressió oral	17p	12p	Xiu: Xiaowu: Jamal: Asad:
Interacció oral	9p	6p	Xiu: Xiaowu: Jamal: Asad:
Aplicació d'habilitats comunicatives			
Comprensió lectora			
Expressió escrita			

A) INSTRUCCIONS PER A L'APLICACIÓ DE LA PROVA

Aquesta part de la prova s'ha d'aplicar individualment.

El professor o la professora parlarà amb veu clara i pausada perquè l'alumne/a l'entengui bé.

Si un alumne/a demana ajuda, se li pot proporcionar sempre

que la pregunta faci referència al mecanisme de resolució de l'activitat i no al contingut lingüístic.

En aquesta part de la prova s'avalua:

1. Explicació de fets
2. Producció d'un text descriptiu
3. Producció d'exponents adequats a funcions comunicatives

Les tres activitats es fan amb el mateix suport visual: làmina del centre comercial (primer amb bafarades i després sense bafarades)

1. Explicació de fets

Es lliurarà a l'alumne/a la làmina 11 i se li dirà: Ara m'explicaràs algunes de les coses que passen en aquesta làmina. Com que hi passen moltes coses, jo n'he triat quatre que te les aniré assenyalant. Tu te les mires i després me les expliques.

Exemple:

El professor o la professora dirà:

Fixa't en aquesta part del dibuix (l'encarregat que pesa les taronges). Jo et preguntaré: Què passa aquí?. I tu m'hauries d'explicar, per exemple:

Un noi ha comprat una bossa de taronges i l'ha donat a l'encarregat de la fruiteria perquè pesi les taronges i li posi l'etiqueta amb el preu. Així, quan vagi a la caixa, la caixera podrà passar l'etiqueta pel marcador.

Ara tu m'hauràs d'explicar les altres situacions que t'assenyali.

Explicació de fets

CORRECCIÓ I PUNTUACIÓ DE LA PROVA

Situació 1

El professor o la professora assenyalerà la situació de la família que és al pàrquing carregant el maleter del cotxe i li dirà a l'alumne/a:

Fixa't en aquesta part del dibuix. Què estan fent?

Situació 2

El professor o la professora assenyalerà la situació dels nens i nenes que juguen al parc infantil i dirà a l'alumne/a:

Fixa't en aquesta part del dibuix. Què estan fent aquests nens i aquestes nenes?

Situació 3

El professor o la professora assenyalerà la situació de la senyora que és a la caixa i és a punt de pagar. També assenyalerà l'altra gent que hi ha a la cua i dirà a l'alumne/a:

Fixa't en aquesta part del dibuix. Què estan fent aquestes persones?

a) Component discursiu

2 punts: explica el fet amb claredat.

1 punt: explica el fet parcialment. El seu discurs pot ser una mica confús.

0 punts: no explica el fet. S'ha d'inferir a partir de mots aïllats.

b) Lèxic i morfosintaxi

2 punts: en la producció hi ha com a màxim una incorrecció morfosintàctica o lèxica.

1 punt: en la producció hi ha dues incorreccions morfosintàctiques o lèxiques.

0 punts: en la producció hi ha més de dues incorreccions morfosintàctiques o lèxiques. Produeix mots aïllats.

1. Aclariment:

Incorreccions morfosintàctiques són totes aquelles expressions o estructures que s'allunyen del corpus lingüístic de la llengua, produïdes per un aprenent d'una segona llengua.

S'ha de tenir en compte:

- Ordre dels elements de la frase.
- Manca de determinants
- Canvi de gènere
- Manca de concordança
- Flexió verbal inadequada
- Confusió en l'ús dels temps verbals
- Ús inadequat de conjuncions i preposicions bàsiques

Es considera que l'alumne/a ha produït una incorrecció lèxica quan un element no es reconeix com a propi de la llengua catalana o bé quan es fa un ús inadequat d'un mot.

No es consideren incorreccions morfosintàctiques aquelles produccions que són pròpies de la llengua oral: frases inacabades, ús de díctics... Tampoc no es consideren incorreccions aquelles errades que pot produir un alumne d'aquesta edat que hagi seguit tota l'escolarització al nostre sistema educatiu.

The Chinese pair: Xiu, the successful learner

Instrument	Researcher	Teachers	Relative (brother)	Xiu
School grades		<p>-Academic year 2010/11: 15 h/week in AA 9, 9, 9. Mean: 9</p> <p>-Academic year 2011/12: 3h/week in AA</p> <p>-She will pass to 4th ESO successfully.</p>		<p>-Cat 9, Sp 10, Maths 10, English 10, Sciences 10, Arts 9... (she still finds the need for improvement)</p> <p>-In China, her marks were better.</p>
Interview	<p>-Spontaneous, active, natural, funny, extravert, communicative.</p> <p>- She often says “look” quietly to catch the Researcher’s attention.</p> <p>- She touches the researcher while talking.</p>	<p>ÀNGELS AND DANIEL: Catalan and Geography.</p> <p>-She has not missed a single hour and has never been late.</p> <p>- She asks for more exercises and books.</p> <p>-She always does the homework.</p> <p>- She is the best student in the class.</p> <p>- She had a much higher level of Eng. than other Chinese students when she arrived in Cat.</p> <p>-She has always shows an interest for the new material.</p> <p>FRANCESC: Arts, theatre and ICT.</p> <p>-Exceptional learner with an awesome ability to integrate and to take up new knowledge.</p> <p>-The best student of Arts (although it is not an important sub. in China)</p> <p>- She collaborated with a magazine in her country.</p> <p>- She participated in the school’s magazine by writing a text both in Chinese and Spanish.</p> <p>- She showed interest and good attitude, even when she arrived.</p> <p>-Lonely person. She goes to the T seeking more mature and intellectual</p>		<p>-Speaks 2 langs: Mandarin and X.</p> <p>-She was aware in Spain Cat and Basque are spoken.</p> <p>-She has knowledge of the Pyrenees.</p> <p>-She loves the environment and people but she has observed there aren’t big green areas.</p> <p>-She thinks Sp is more difficult than Cat as the words are longer.</p> <p>-She’d like to learn French because it’s similar to Cat.</p> <p>-3h/day: homework and study.</p> <p>-She does not care about her classmates’ behavior and stays on-task.</p> <p>-She was disappointed when she attended the AO because due to the number of Latin American students, less Cat. than expected is spoken.</p> <p>-She watches the news in TV3.</p> <p>-She enjoys reading in Cat.</p> <p>- She wants to study <i>BTX</i> and go to the University of Barcelona.</p> <p>-Depending if she marries a Spanish/Catalan man, she plans to speak Chinese to her children. However, should she marry a Chinese man, she plans to speak Cat. and Sp.</p>

		<p>conversation to learn.</p> <ul style="list-style-type: none"> - She wants to know what she can do in the future (studies). - She gets along well with Lyra as she is also a successful learner. 		
Classroom obs.	<ul style="list-style-type: none"> -Whole- class acts: always is attentive, participates, more T interaction than others (questions, checks ex. right after doing them) - Seatwork: completes tasks early (always on-task, hard worker and does not waste time) -Uses Cat when addressing T but she codemixes with Sp when there is a lack of vocab. 	<ul style="list-style-type: none"> - Anxiety to learn more and faster. - Loses patience and doesn't understand teachers need to move slower from one topic to another because of the general pace of learning. - She is not Lyra's friend, but they are classmates and talk because they both are excellent students. She's quiet unsociable, especially with girls. -She codemixes but if she could she would only speak in Cat. 		
Playground obs.	[No observation. Mon. and Fri: Widening Maths lesson with the Maths teacher Mariano.]	-Alone, she looks for teachers to talk with.		-Tue-Thu: plays with her Chinese friends.
Oral proficiency task	<ul style="list-style-type: none"> -use of question tags - self-correction - Recall on other languages. -Well coordinated sentences. -Takes risks to create new words from her language awareness. -wide range vocabulary. 			<p>8'24"</p> <ul style="list-style-type: none"> -<i>"és un mercat, un supermercat"</i> -<i>"aquí em sembla és un parc infantil i això és una estació de gasolina"</i> - <i>"es diu cobrador, no?"</i> -[Researcher] <i>"les treballadores que cobren i com estan a la caixa es diuen..." "Caixador, no?"</i> - <i>"Congelats", "</i>
1 st day impressions	- Optimistic about new opportunities in a new country.			- <i>"Quan jo arribava aquí estava molt alegre i divertida. Em sembla perquè és el primer dia que vaig aquí i llavors penso "ah Espanya és un altre lloc."</i>
Comments and field notes	<ul style="list-style-type: none"> - Excellent student in all subjects. - Needs to know reasons. - Communicative with T, curious, spontaneous. - Small social network in the school. 	<ul style="list-style-type: none"> -Arrives 10min early to choose a place: the 1st row, in the middle. - On March 17th 2011 she was promoted to the AO. -She never interacts with other classmates during 		-She thinks she needs to improve her Catalan and wants to do a course this summer.

	(Alone/Chinese st.) - She touches T and looks up into their eyes.	break. Instead, she reads/studies or has Maths lessons corresponding to 4 th ESO and 1 st BTX. -Difficult to make appointments with her family. Last relative the school communicated with to was her aunt. -Xiu's learning process is over average.		
--	--	--	--	--

The Chinese pair: Xiaowu, the unsuccessful learner

Instrument	Researcher	Teachers	Relative (sister)	Xiaowu
School grades		-Academic year 2010/11: 18h/week in AA 4, 5, 5. Mean: 5 -Academic year 2011/12: 15h-20h/week in AA. -He will pass to 4 th ESO because the T observed he is progressing and adapting.		-Maths 9, Sciences 5, Geography 5, Catalan 6, English 6. -His marks in China were average.
Interviews	-Assisted interview: Xiu translates the questions into Chinese to Xiaowu. -He is shy and he speaks quietly. - He fails to make eye contact.	ÀNGELS AND DANIEL: Catalan and Geography. -He is not sociable. -He might still be "in mourning" but it is a normal process for any newcomer. - He only has Chinese friends and he has taken the leadership of the group. -Difficult to make appointments with his family. Last time they spoke to his aunt. -He usually hands in the homework and he is working is improving. -Recently he has shown to take the initiative. -Compared to his sister, he is an unsuccessful student. This is because it is taking longer for him to adapt to the new culture and he has not the desire to learn	-He does not like studying Catalan. -Xiu: <i>"Diu que gramàtica és més fàcil. Per exemple, quan és una paraula femení, icanvia a plural, en català és -es però en castellà"</i>	-Speaks 1 lang: Mandarin - He knew in Catalonia both Cat. and Sp. are spoken. -He likes the people but he does not like the lessons. -He thinks Sp is more important than Cat. and enough to live in Catalonia. - He misses the parties in China with the family. - He doesn't like English and finds Sp. easier than Cat. -He knows Chinese is a powerful lang. He does not want to learn a new lang. -1h/day: homework and study. -He thinks teachers are not concerned about his future. -Watches TV mainly in Chinese and sometimes

		<p>Catalan at all.</p> <ul style="list-style-type: none"> -He does not feel comfortable and is lost most of the time. -He does well in mathematics but he lacks language abilities. -“We believe we will discover more things about Xiaowu and he will become more open in time”. -Xiaowu’s learning process is on average (Daniel) and under average (Àngels). <p>FRANCESC: Arts, theatre and ICT.</p> <ul style="list-style-type: none"> -Has made a surprising positive change in last two weeks. -He is a good boy, but he is not at full attention. -It was hard for him to make friends. -“We were worried because he did not say a word to anyone”. 	<p><i>només –s”</i></p> <ul style="list-style-type: none"> -Xiu does not like the family business and she only helps her parents at home. 	<p>in Cat.</p> <ul style="list-style-type: none"> -He’d like to work as a shopkeeper. He helps his parents. -He thinks only Chinese and Sp. will be necessary to run his business. -He will speak Chinese to his children.
Classroom obs.	<ul style="list-style-type: none"> -Whole- class act: Appears to be attentive but he is lost; participates less often than other children because of language barrier and shyness. Less T interaction than others because he is absent. - Seatwork: completes tasks on time when he knows what to do (efficient student) but he easily becomes off-task and disengaged with the materials when he does not understand instructions. -Few attempts to use Cat. when addressing T to say simple/basic sentences learn by heart like <i>Ja he acabat, no sé, puc anar al lavabo.</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - He appeared to work but he just copied everything from the blackboard. Now he seems to process the information and think to understand. - He does not interact with T outside the classroom and when he does it is in Sp. 		
Playground obs.	<ul style="list-style-type: none"> - Plays basketball and shows leadership among 	<ul style="list-style-type: none"> -Always surrounded by his Chinese friends. 		<ul style="list-style-type: none"> -Play basketball with Chinese friends.

	Chinese friends.			
Oral proficiency task	<p>-He cannot say a whole sentence in Cat. He only says noun or verbs (in inf.)</p> <p>-Poor vocabulary but good memory to recall learned vocabulary.</p> <p>- Uses Spanish words to supply the lack of vocabulary.</p>			<p>-<i>"Jugar", "Parc"</i></p> <p>-<i>"Cadira de rode", "carro de la compra".</i></p> <p>-<i>"Compra este", "caja"...</i></p>
1 st day impressions	<p>-He reported sadness during his first days.</p> <p>-He did not answered the other questions.</p>			
Comments and field notes	<p>-Reflexive non-communicative students.</p> <p>-He often talks to his Chinese friend Wande during the lesson.</p> <p>-He sits down in the second/third raw.</p>	<p>-Noticeable improvements with short sentences in Cat.</p> <p>-Noticeable improvements in making eye contact with the T.</p>		

Data Analysis. Table II: Pairs

		THE CHINESE PAIR	
		XIU (GLL)	XIAOWU (PLL)
ATTITUDINAL AND SOCIAL FACTORS	SNA	Exchange: Chinese friends/relatives, Teachers . Interactive: Shop owners, classmates . Passive: Chinese friends/relatives in China.	Exchange: Chinese friends/relatives. Interactive: Teachers . Passive: Chinese friends/relatives in China → Exchange
	ATTITUDES TOWARDS LANGUAGES AND HOST CULTURE	L1: Chinese + minority lang. Local langs : Aware of Catalan, Basque Sp more diff. than Cat. (longer words) She likes all langs . Local culture: Pyrenees Likes environment/people but observed there aren't green areas. Other: She would like to learn French (close to Cat.) She will speak Cat/Sp or Chinese to her children .	L1: Chinese Local Langs: Aware of Catalan/ - Sp. easier than Cat. (plurals) He prefers Sp. over Eng or Cat. Local culture: - Likes people but doesn't like the lessons . Other: He will not learn any other Lang. Chinese is imp. enough He will only speak Chinese to his children .
OTHER INDIVIDUAL FACTORS	VOCAB. LEARNING STYLE	Global/Analytic, auditory/visual → Continuum Attentive, always on-task Use of Cat although CD with Sp because of lack of vocab.	Analytic, visual Attentive/Distracted No attempts to speak Cat although noticeable improvements.
	MOTIVATION (effort+pers.)	3h/day study+homework + TV3 + reading Cat-Chin + Dictionaries Classroom place: 1st raw in the middle (10 min. early to choose it) Wants to study BTX and go to Uni . Aware of P.A.U and Catalan .	1h/ day study+homework + Chinese TV + Internet Classroom place: 3rd raw in the left . Wants to run a business (shop). Only Spanish and Chinese .
	PERSONALITY	Classroom : participative, competitive and extravert. Communicative with school's body. Integrates and takes up new knowledge: body lang. Playground : Passive, no close friends, unsociable with girls, T seeking for intellectual conv. to learn more.	Classroom : passive, quiet, introvert Unsociable with school's body. Fails to make eye contact Playground : leader , surrounded by Chinese friends, plays basketball.
	ANXIETY	School : She wants to learn more and faster → AO AO: Disappointed (Less Cat. than expected) Catalan summer course Out-of-school : Cannot practice Catalan in her neighbourhood.	School : He doesn't understand a word and he cannot communicate. Out-of-school : -
	ACADEMIC ACHIEVEMENT	-Cat 9, Sp 10, Maths 10, Eng 10, Sciences 10, Geography 9, Arts 9. - Academic year 2010/11: 15 h/week in AA →9, 9, 9. Mean: 9 -Academic year 2011/12: 3h/week in AA -She will pass to 4 th ESO successfully. → over average	- Cat 5, Sp 4, Maths 9, Eng 6, Sciences 5, Geography 4, Arts 2 ... -Academic year 2010/11: 18h/week in AA →4, 5, 5. Mean: 5 -Academic year 2011/12: 15h-20h/week in AA . -He will pass to 4 th ESO because T observed he is progressing. → average

		THE PAKISTANI PAIR	
		JAMAL (GLL)	ASAD (PLL)
ATTITUDINAL AND SOCIAL FACTORS	SNA	Exchange: Pakistani friend/father + teachers Interactive: shop owners + classmates Passive: mother/no friends → Doesn't miss anything/anybody	Exchange: Pakistani/Indi friends + family Interactive: Teachers Passive: friends, + family →exchange
	ATTITUDES TOWARDS LANGUAGES AND HOST CULTURE	L1/L2: Urdu + Punjabi Local langs : Not aware of Cat/Basque... only Sp. Cat. more difficult than Sp/Eng Prefers English → The U.K/Canada/The U.S.A Sp →make friends/ Cat → integrate, job. Local culture: Likes people and the opportunities to study. Other: He won't have children but, if the does, he will speak Urdu to them	L1/L2: Urdu + Pathwari + Punjabi Local Langs: Not aware of Cat/Basque... only Sp. Cat. more difficult than Sp/Eng Local culture: Knew about Football
OTHER INDIVIDUAL FACTORS	VOCAB. LEARNING STYLE	Global, auditory/visual → Continuum Attentive, always on-task Use of Cat. although CD with Sp because of lack of vocab.	-No progress observed Distracted, always of-task (only copies the blackboard) No attempts to speak Catalan.
	MOTIVATION (effort+pers.)	2h/day study+homework + 4h TV3,Barça TV + Dictionary (Eng-cat/sp) Classroom place: 2 nd /3 rd raw in the middle (arrives 15 min. early) Wants to become a business man/doctor → Cat.	30'/ day study+homework (?) + 6h Indi TV + Internet – No dictionary Classroom place: Last raw in the left/right (skips 1 st h/ arrives late) Wants to become a car mechanic → Sp.
	PERSONALITY	Classroom: participative, extravert, mature (clear ideas/goals) Communicative with school's body Playground: Sociable, leader, with classmates from diff. countries	Classroom: passive, quiet, introvert Ambassador of newcomers Playground: leader, surrounded by Pakistani/Indi friends.
	ANXIETY	School: - He is very patient and mature. Out-of-school: Cannot practice Catalan in his neighbourhood.	School: He doesn't understand a word and he cannot communicate. Out-of-school: -
ACADEMIC ACHIEVEMENT		-Cat 8 , Sp 7, Maths 7, Eng 8, Sciences 7, Geography 6, Arts 4... - Academic year 2010/11: 18 h/week in AA →8, 7, 8 Mean:8 -Academic year 2011/12: 10h/week in AA -He will pass to 4 th ESO successfully. → above average	- Cat 2, Sp 2, Maths 4, Eng 4, Sciences 2, Geography 2, Arts 5... -Academic year 2010/11: 20h/week in AA → 2, 2, 2 Mean: 2 -Academic year 2011/12: 20h/week in AA. -He will not pass to 4 th ESO. → below average (no progress observed)

*X. Interviews' transcription***1. The Participants****1.1. Chinese Pair: Xiu, the successful learner (45'40'')**

R: Bon dia, com et dius?

X: Em dic Xiu.

R: Quant anys tens Xiu?

X: Tinc 15.

R: quin curs fas?

X: 3r.

R: 3r d'ESO

R: De quin país ets?

X: De Xina.

R: On vivies de la Xina?

X: a X.

R: Què és? Una ciutat o un poble?

X: És una ciutat.

R: I on està?

X: És una província del sud.

R: Quines llengües parles, a casa?

X: Mandarí i una altra llengua, com el català i el castellà.

R: Per tant, parles Mandarí i una altra llengua de la Xina.

X: Sí.

R: Parles Mandarí a casa, i l'altra llengua quan la parles?

X: Igual, a casa també.

R: I com vas arribar a Catalunya?

X: Agafo l'avió.

R: I amb qui vas venir?

X: Amb el meu cosí, i el meu pare i el meu germà.

R: I la teva mare no?

X: Perquè la meua mare ja és aquí des de 2 anys.

R: Ah, molt bé! Primer va venir la mare i després vosaltres.

X: Sí.

R: Tu saps per què la mare va venir a Catalunya.

X: No sé (riu).

R: Per què aquí i no, per exemple, a Madrid?

X: Perquè hi ha unes persones que coneix, llavors per ajudar i treballar.

R: I aquestes persones, amics de la mare, viuen a l' Hospitalet també?

X: També, sí.

R: Quan vas venir tu?

X: Fa 1 any.

R: I et quedaràs a aquí o tornaràs a la Xina?

X: No, no no, aquí.

R: I no t'agradaria tornar a la Xina?

X: És igual. No, estic bé.

R: Abans de viure a Catalunya, has viscut a algun altre país a part de la Xina?

X: No, només Xina i Catalunya.

R: Molt bé. I què sabies de Catalunya abans de venir aquí?

X: Més o *menos*... història o què?

R: Qualsevol cosa. Per exemple, jo de la Xina sé que la capital és Beijing, que s'hi parla Mandarí, Cantonès, 8 dialectes, que l'any 2008 s'hi van celebrar el Jocs Olímpics ... què sabies tu de Catalunya?

X: La capital i els Pirineus .

R: Coneixies els Pirineus?

X: Sí, clar, és molt important, m'agrada la muntanya.

R: Tu sabies que a Catalunya es parla Espanyol i Català?

X: Sí, ja sabia. Sí, perquè clar, hi ha més idioma, no? Hi ha més idiomes, com basc.

R: Què bé! A tu t'agrada viure aquí?

X: Sí!

R: Com és? Per què? Què és el que t'agrada?

X: Mira, l'ambient.

R: L'ambient? Quina és la diferència de l'ambient d'aquí el de la Xina?

X: És *muy* és molt... com es diu... net!

R: Ah sí? Et sembla que està net tot?

X: Sí! Aquí és més net.

R: I què més t'agrada?

X: La... crec les persones són amables i ... sí, això m'agrada.

R: I què és el que menys t'agrada?

X: Eh... aquí crec hi ha pocs llocs per a jugar, no?

R: Sí! Tens raó, jo també ho penso. A Barcelona els parcs són petits i amb sorra, sense arbres.

X: Sí, d'acord, però a la Xina hi ha molts perquè Xina és un país *muy* gran.

R: Molt bona observació Xiu!

R: Alguna vegada t'han tractat malament per ser de la Xina?

X: Perdona, pots repetir? No t'entenc.

R: Si alguna vegada, com que ets xinesa, has tingut problemes amb alguna persona d'Hospitalet.

X: Sí, mira, una vegada hi ha unes persones i diuen "*China China, que mi mano [...].*"

R: Uf, alguna tonteria. Però res més, només una vegada, no?

X: Sí, al carrer.

R: I tu creus que saber català és important per no tenir problemes?

X: Sí, clar, perquè visc a Catalunya i llavors haig de... haig d'estudiar aquest idioma.

R: Molt bé. I tens amics a la Xina?

X: Sí.

R: I parles amb ells?

X: Sí, sí sí sí, amb Messenger xinès i Skype, amb càmera

R: I què els expliques?

X: *Como estoy* i què fem a l' institut.

R: A casa tens Internet?

X: Sí.

R: D'acord. Parles amb els amics però, has tornat a la Xina alguna vegada, des de que vas venir? al Nadal?

X: Sí, clar torno de vacances perquè la meva família encara està a la Xina. En un any, dos anys, no sé.

R: Per tant, aquest estiu et quedaràs aquí?

X: Sí, i vull, i vull estudiar *algo*. Tu coneixes escola de català?

R: Sí, a l'Hospitalet en conec una. Després si vols t'ho apunto, que ara no me'n recordo. Ho buscaré.

X: Sí, moltes gràcies.

R: Hi ha alguna cosa que t'agradi més d'aquí que de la Xina?

X: Sí, l'ambient i les persones amables.

R: I a l'inrevés, que a la Xina hi ha parcs grans, oi? I què és el que més trobes a faltar del teu país? Allò que de què t'enrecordes, en què penses...

X: Ah, de la Xina? Eh... no sé. Que, mira, quan jo era a la Xina, cada dia estudio casi 10, 11 hores.

R: I ara, aquí?

X: Ara casi 7.

R: Aleshores t'agradaria estudiar 10 i 11 hores?

X: No, no no. Estic molt cansada.

R: Ah, aleshores no ho trobes a faltar. T'agrada més el que tens ara?

X: Sí.

R: D'acord. Jo et pregunto per una cosa que aquí no tens i allà sí.

X: Eh... crec que el pis aquí és més senzill, *senzillo*, és petit.

R: De totes les llengües que saps, saps Català, castellà, anglès, Mandarí, la llengua que parles a casa...

X: Sí, *Xinheua*.

R: *Xinheua*! Doncs de totes aquestes llengües, quina és la que fas servir més ara?

X: Ara? A l'escola o...?

R: A tot arreu, en general. Què parles més, xinès, castellà...?

X: És igual. Mira, quan jo estic a l' institut, llavors parlo català, i al carrer castellà i a casa parlo xinès.

R: I a l'escola, quines llengües estudies?

X: Català, castellà i anglès.

R: Molt bé. I ara digues, quina és la llengua que més t'agrada de les tres?

X: És igual, les tres.

R: I hi ha alguna que t'agradi menys?

X: No, totes.

R: El català, creus que és difícil?

X: No.

R: I el castellà?

X: Tampoc.

R: I quina creus que és una mica més difícil?

X: El castellà. Però saps per què? Perquè quan jo miro el diccionari de castellà les paraules són molt llargues i quan miro el diccionari de català, les paraules són més curtes.

R: Ah, què interessant! No m'hi havia fixa't!

X: Sí, perquè jo a casa meva tinc diccionaris de català, castellà, anglès i xinès. Llavors quan jo miro el diccionari de català i després castellà, crec les paraules en català no són molt llargues.

R: I fora de l'escola, fora de l'aula d'acollida, què fas per aprendre català tant bé?

X: Com?

R: Per exemple, tu quan surts de l'escola, de l' institut i arribes a casa, què fas per aprendre català? Mires paraules al diccionari... què fas?

X: Ah, sí. Escolto la ràdio, i miro el llibre, i sí, i també miro la *tele*.

R: Quins canals mires?

X: La 3.

R: La TV3?

X: Sí, o altres.

R: Tu a l'escola també fas anglès. Més endavant t'agradaria aprendre una altra llengua, o no?

X: Ah, sí crec que França, Franc...

R: Francès?

X: Sí Francès, perquè és casi igual que el català, no?

R: Sí, s'hi assemblen sí. I com ho saps això?

X: Perquè mira, la França és *muy* a prop de Catalunya i llavors XX

R: Perfecte, què bé. Ara m'explicaràs coses sobre l'escola, sobre l' institut.

X: *Vale*.

R: Quina creus que és la llengua més important a l' institut?

X: Català.

R: I la què més s'utilitza?

X: A l'escola? Sí, català.

R: Sí? El Jamal m'ha dit que creu que la més important és el català però que s'utilitza més el castellà.

X: Sí, a l'escola el català però en canvi al carrer és el castellà. A l'escola català.

R: I tu en quina llengua parles als professors? Amb el Daniel, amb l'Àngels...

X: Català.

R: I amb els companys de classe?

X: Hi ha uns que català, hi ha uns que castellà.

R: I xinès no?

X: Sí, també, amb els alumnes de la Xina

R: Mandarí, o quina llengua?

X: Sí, mandarí.

R: I d'on són els companys amb qui parles castellà?

X: Eh, *Morocco*

R: Del Marroc.

X: Sí, del Marroc i de Pakistan.

R: I amb quins companys parles català, doncs?

X: Amb molts. Perquè, perquè estic a l'aula d'acollida i és un lloc *para aprender* català, sí. Llavors parlem català.

R: I els teus companys, quan els parles català et contesten en català?

X: Sí! Jo parlo català millor.

R: Ja ho sé. M'ha dit l'Àngels que també fas català a la classe ordinària perquè volies aprendre més.

X: Sí sí sí.

R: I allà, en quina llengua parles amb els companys?

X: Ells sempre parlen en castellà, sí perquè ells són d'Amèrica.

R: D' Amèrica del Sud o d'Amèrica Central.

X: Sí, i llavors la seva llengua és el castellà, no? I llavors ells sempre parlen castellà.

R: I qui parla millor el català, ells o tu?

X: Jo.

R: Fixa't què curiós. Tu que ets de la Xina, que no saps ni castellà ni català, parles millor català que els teus companys que ja saben castellà!

X: Sí, perquè a mi m'agrada i és important, a ells no.

R: I a l'hora del pati, quina llengua parles més?

X: Mira, depèn. Com avui, avui és dilluns, estudio mates amb el meu professor.

R: Ah sí, això també m'ho va comentar l'Àngels, que a l'hora del pati els dilluns...

X: No, dilluns i divendres, mira ara estudio 3r però el professor m'explica les matemàtiques sobre 4t i Batxillerat.

R: No em diguis! Què bé.

X: Sí mira, tinc els llibres aquí, tinc molts llibres de matemàtiques perquè a mi m'agrada molt.

R: Llavors aquest professor t'explica matemàtiques en català o en castellà?

X: En català.

R: Per tant, dos dies a l'hora del pati parles català amb el teu professor de matemàtiques, i els altres dies, què fas?

X: Jo jugo amb els meus amics de Xina.

R: Per tant parles xinès, no?

X: Sí.

R: I tu creus que estàs aprenent català molt ràpidament, o molt a poc a poc?

X: M...

R: Tu pensa en el Xiaowu, les teves amigues de la Xina, i després pensa en tu.

X: Sí, crec que sí. Jo entenc i parlo el català.

R: I perquè creus tu saps més català que el Xiaowu, per exemple?

X: Perquè a ell no no no li agrada estudiar.

R: I a la Xina estudiava el Xiaowu?

X: Sí.

R: I aquí no?

X: També, però poc.

R: No li agrada estudiar matemàtiques, naturals...

X: No no, no li agrada estudiar idiomes.

R: I a tu, en canvi, t'agraden molt les mates però també t'agraden els idiomes. Per què?

X: Perquè idiomes és una cosa que necessitem per viure aquí, no? I les matemàtiques són les coses que a mi m'agraden. Però he d'estudiar les dos.

R: Molt bé. Tu mires la *tele* en català, i el Xiaowu?

X: També.

R: I a la Xina, com eren les notes, d'anglès, per exemple?

X: Molt bé.

R: I les del Xiaowu?

X: *Más o menos*.

R: Creus que aquí posen molts deures?

X: No. A Xina molts més deures.

R: Quantes hores dediques a fer els deures cada dia?

X: 3... sí, 3.

R: I quan els fas? A la nit, al matí, quan arribes de l'escola...?

X: A la tarda.

R: I a on?

X: A casa meva!

R: Però on de casa teva, a la cuina, al lavabo...?

X: En la meva habitació

R: Alguna vegada necessites ajuda?

X: Sí, si tinc un problema llavors deixo aquell exercici i després quan jo vaig a l' institut pregunto al professor.

R: I a quina hora arribes a l' institut?

X: set coma... set cinquanta.

R: I algun dia has arribat tard?

X: No, mai!

R: I has faltat al *cole* aquesta setmana?

X: No, mai.

R: I als matins, quan et lleves per venir a l'escola, qui hi ha a casa teva? Hi ha el pare, la mare o estàs sola amb el Xiaowu?

X: No, només jo i Xiaowu.

R: I quan arribes a casa a la tarda?

X: No, nosaltres sols. Els pare treballen.

R: De què treballen?

X: En una botiga. És del meu cosí.

R: I l' institut, t'agrada?

X: Els professors sí, però hi ha algun alumne a mi no m'agrada molt.

R: I tens algun professor preferit, que t'agradi més?

X: Saps, el Mariano. És el professor de matemàtiques. Clar, hi ha moltes coses, perquè ajuda molt.

R: I tu creus que si tens un problema, pots parlar amb els teus professors, o no?

X: Com?

R: Mira, imagina't que aquest company que no t'agrada, et molesta. Creus que li ho pots explicar a l'Àngels, al Mariano, al Daniel...?

X: Ah, sí sí. Sempre pregunten comestic.

R: I creus que es preocupen pel teu futur? Per exemple, el Mariano t'explica moltes mates perquè puguis fer Batxillerat i anar a la Universitat...

X: Sí sí, tots els professors.

R: I creus que és fàcil o difícil fer amics a l'escola?

X: És fàcil, sí és fàcil perquè les persones són amables hi ha hi ha de la Xina.

R: Quins són els teus tres millors amics?

X: Millors amics... ah, deixa'm pensar! Professor o amics?

R: Amics.

X: Ah... X (nom xinès) i Lyra i...

R: O dos! El Jamal només m'ha dit un, m'ha dit el Sultan, i ja està.

X: Llavors dos.

R: La primera és de la Xina, oi? I d'on és la Lyra?

X: És de Filipines.

R: I per tant, tu amb ella què parles?

X: Català.

R: I de què us coneixeu? De l'escola, del parc...?

X: Sí, d'aquí.

R: Vius a prop de l'escola?

X: Sí, és *muy* prop. Camino *cinco...*, cins seis minuts.

R: I quina creus que és la llengua que més es parla al teu barri, a la Florida?

X: Castellà, perquè hi ha molts... com es diu "*extranjero*"?

R: Estranger.

X: Sí, hi ha molts estrangers de Amèrica i parlen castellà.

R: Però tu al carrer has sentit algú que també parli xinès, àrab,

X: Sí, clar, també altres idiomes.

R: Per tant, al carrer normalment es parla castellà, no?

X: Sí.

R: I a les botigues, al mercat, als bars...?

X: També, sempre castellà.

R: I aleshores tu no practiques, no parles català a les botigues?

X: Sí...el botiguer o la botiguera parlen català, llavors puc parlar català amb ell o ella, sí.

R: Molt bé.

X: Però si no, si ell no parla en català, llavors no puc.

R: Això et preocupa, a tu? T'agradaria parlar més català?

X: Sí.

R: I quina creus que és la llengua més important per fer amics?

X: Per fer amics, el castellà, hi ha molts estrangers.

R: I les teves amigues, la Lyra i la teva amiga xinesa... fan els deures, són treballadores com tu?

X: Sí, clar, sí.

R: I alguna vegada arriben tard?

X: No.

R: I falten molt a classe?

X: La Lyra crec que una vegada, però no sé, crec que va al metge.

R: I et sembla que a l'aula d'acollida hi ha bon ambient per treballar i aprendre?

X: Ah.. *bueno*, mira, quan fem la classe hi ha uns alumnes que sempre estan parlant.

R: I com era a la Xina l'ambient de la classe?

X: Mira, no podem parlar, i si parlem fora de la classe.

R: I què passa? Truquen...

X: Sí sí sí, truquen a casa.

R: Quina escola t'agrada més?

X: A la Xina l'escola és més... professors són més...

R: Estrictes, amb càstigs?

X: Sí, estrictes, sí sí.

R: Quina escolta t'agrada més?

X: És igual, jo no parlo.

R: I què t'agrada més, estar a l'aula d'acollida o estar a l'aula ordinària?

X: A Aula Acollida, sí, perquè és més simpàtic, els professors són més simpàtics, sí i crec les coses de classe ordinària és més difícil i ells sempre parlen en castellà.

R: Clar, i així no aprens. abans m'has dit que mires la *tele* en català, oi? Quantes hores mires la *tele* cada dia?

X: Cada dia sí.

R: Quanta estona la vas mirar ahir, per exemple?

X: *Casi* una hora.

R: I què mires? Programes, pel·lícules, dibuixos...

X: Eh... com es diu... eh.. X. Saps parlar anglès?

R: Sí.

X: *News*.

R: Ah, les notícies.

X: Sí, clar, notícies de Xina i la 3.

R: I els teus pares compren el diari?

X: Si hi ha una cosa interessant, sí i llavors compren un diari xinès.

R: I llegeixes llibres?

X: Sí.

R: Quins llibres?

X: Sí, en xinès i també hi ha llibre en català.

R: T'agrada llegir en català?

X: Sí.

R: Quins llibres has llegit?

X: Eh... com se diu... es un llibre sobre una persona que està a una illa, saps?

R: A una illa... el naufrag?

X: No.

R: "Robbinson Crusoe"?

X: Sí sí sí. També un altre... 80 dies...

R: "La volta al món en 80 dies"?

X: Sí sí, aquest m'agrada molt. I també llegeixo després aquest llibres en xinès.

R: Ah, primer en català i després en xinès, així t'enteres de tot eh? I tens diccionaris a casa?

X: Sí, *catalán*, castellà i anglès.

R: I xinès?

X: Xinès ara no no *uso*.

R: Abans si que en tenies?

X: Si tots. Xinès català i castellà i anglès.

R: Molt bé, tens una bona col·lecció de diccionaris. I la ràdio, l'escoltes?

X: Sí.

R: Què escoltes?

X: Moltes coses aquí, en català i castellà, sí.

R: I la música, quina t'agrada?

X: Eh... pues saps, Shakira.

R: Abans m'has dit que tens Internet a casa. Per què l'utilitzes?

X: Eh, per a buscar una cosa i per parlar amb els meus amics.

R: I normalment, quan surts de l'escola, què fas?

X: Eh, sortir, surto i faig alguna cosa a casa, per exemple mirar la tele i jugar ordinador.

R: I els deures, quan els fas, abans o després de sortir?

X: Clar, abans.

R: I un cap de setmana normal, què fas?

X: Eh, descanso, dormo, miro pel·lícules...

R: També fas deure?

X: Clar, i estudio.

R: Què és el que més t'agrada fer en el teu temps lliure.

X: Eh, vull *aprender* a tocar la guitarra.

R: Has buscat a l' Hospitalet una escola o un professor...?

X: Però vull vull buscar un professor XX... *chino* perquè crec millor.

R: Vols un professor particular que vagi a casa teva i t'ensenyi?

X: Si, o a classe, no sé, encara busco. Saps tocar la guitarra?

R: Sí, ara no m'enrecordo però en sabia!

X: Si? És fàcil o difícil?

R: Si estudies com tu i toques cada dia una estona és fàcil.

X: Es fa dolor?

R: Una mica al principi. A tu com t'agradaria tocar, moderna o clàssica?

X: Moderna, i tu?

R: Jo tocava clàssica.

X: Però *moderno* és més dolor de dits, no?

R: Bé, doncs al teu temps lliure surts amb els amics, i també t'agradaria tocar la guitarra. I a casa, ajudes al pare i a la mare? Què fas normalment?

X: Sí, pues cuinar o *limpieza*.

R: Neteges i...

X: Sí, neteja sí!

R: I el Xiaowu, què fa?

X: També, igual.

R: I els pares revisen si fas els deures i s'enfaden si treus males notes?

X: No.

R: I les teves notes, com eren a la Xina, bones o dolentes?

X: Bones, més o *menos* però idioma millor.

R: Clar, però és normal, ara estàs aprenent una llengua nova. I aquí les notes també són bones, oi?

X: Sí, català 9, castellà un 10, matemàtiques 10, anglès 10, natural 9, educació física 7 i dibuix 9.

R: Molt be! O sigui que tens unes notes excel·lents.

X: Si però haig d'estudiar més.

R: I després de l'ESO, quan acabis l'any vinent, què t'agradaria fer? T'agradaria estudiar Batxillerat..?

X: Sí, Batxillerat.

R: Batxillerat, per què?

X: Perquè encara no vull treballar.

R: Què t'agradaria estudiar o de què t'agradaria treballar?

X: Encara no sé què vull ser. Mira m'agradaria anar a la universitat.

R: I quines llengües creus que necessitaràs per treballar?

X: Castellà, català, anglès...

R: I xinès també perquè hi ha molts xinesos ara eh?

X: Sí (riu)

R: I creus que amb castellà és suficient o també cal el català?

X: Sí clar, català també perquè també és una llengua important a Catalunya.

R: I algun dia, si tens fills i marit, en quina llengua els parlaràs?

X: Tots, català, castellà, anglès.

R: En totes? Cada dia una llengua? Com ho faràs? Si el teu marit és xinès, tu quina llengua parlaràs?

X: Castellà i català llavors si és d'aquí parlo xinès.

R: Per tant, tu ja has pensat que vols que els teus fills parlin dues llengües o tres des de ben petits, oi?

X: Sí.

R: Molt bé Xiu, molt interessant. Moltes gràcies per sortir de classe i venir a parlar amb mi!

X: De res, fins després.

1.2. Chinese Pair: Xiaowu, the unsuccessful learner (38' 56'')

[Assisted interview: Xiu translates the questions into Chinese. After Jamal's interventions, she is previously told to translate but neither to tell her brother the answers, nor to express her opinion or show it by body language.]

R: Hola, com et dius?

X: Em dic Xiaowu.

R: I quant anys tens?

X: Tinc 16 anys.

R: Quan vas arribar a Catalunya?

X: Fa un any.

R: I on vivies abans?

X: A la Xina.

R: Quina llengua parles?

X: 10 mesos

R: sí sí, fa 10 mesos que ets aquí, però quina llengua parles a casa? Xinès?

X: Xinès, sí.

R: Xinès mandarí, cantonès...

X: Mandarí.

R: I alguna altra?

X: No. [Parlen en xinès. La Xiu considera que sí hi ha una altra llengua "especial" però ell no.]

R: Amb qui vas venir a l' Hospitalet? Amb la Xiu, la mare, el pare...

X: Amb la Xiu i el pare.

R: I on era la mare?

X: A Hospitalet.

R: Treballant...?

X: Sí sí.

R: Saps per què vas venir a l' Hospitalet?

X: [Nega amb el cap. A partir d'aquest moment i malgrat les preguntes breus, espera que la seva germana tradueixi per contestar.]

R: No ho saps? Molt bé, cap problema. I tu vols estar aquí o t'agradaria més ser a la Xina?

X: [en Xiaowu mira la seva germana esperant una resposta, però ella mira cap baix.]

R: Tu, Xiaowu, què vols? Treballar a l'Hospitalet o a la Xina?

X: A Xina. [Tímid, mirant a terra, xiuxiuejant.]

R: Abans de venir aquí, heu viscut a altres llocs? Madrid, Santa Coloma... o heu anat de la Xina a l'Hospitalet?

X: Sí, Xina Hospitalet.

R: Molt bé. Ara digue'm una cosa que t'agradi més d'aquí que de la Xina. De l'Hospitalet, o de Catalunya.

X: Les persones. [Molt a poc a poc, amb dificultats, marcant la divisió sil·làbica.]

R: Ah, et sembla que les persones són acollidores. I quina cosa no t'agrada? L'escola, el sol, l'idioma, els cotxes...

X: L'escola.

R: L'escola no t'agrada. No t'agraden les classes o no t'agrada l'edifici?

X: Les classes.

R: D'acord. Sabies que a Catalunya es parlen dos idiomes, català i castellà, o no?

X: Sí.

R: Si sabies coses? Què sabies?

X: *Habla* català.

R: I els pares ho sabien? El teu pare i la teva mare també ho sabien?

X: Sí.

R: Alguna vegada has tingut un problema al carrer? O aquí a l'escola?

X: Sí.

R: Amb gent d'aquí de Catalunya o gent de fora?

X: Sí, de fora.

R: I a l'escola o al carrer?

X: Al carrer.

R: Recordes què va passar?

X: Jo *chino*.

R: El problema era que ets xinès.

X: Sí.

R: I creus que si aprens català serà millor per a tu? Farà que les persones es portin millor amb tu?

X: [No contesta.]

R: Aprendre català és important? O no, només castellà?

X: Castellà.

R: Ara, parles pel el Messenger, Skype, telèfon amb la família i els amics de la Xina?

X: Sí, *todo*.

R: I aquest estiu, a les vacances, aniràs a la Xina o no?

X: No.

R: Saps quan aniràs?

X: No.

R: Digue'm una cosa que t'enrecordis molt del teu país. Una cosa que ara no tens i que t'agradaria tenir, com quan eres a la Xina.

X: [Li explica a la seva germana en Xinès, ella ho tradueix: "Diu que les festes. A la Xina hi ha moltes festes al carrer o amb família".]

R: Hi ha moltes celebracions a la Xina, moltes festes.

X: [Xiu: "Sí, i aquí hi ha poc. Aquí només hi ha pare i mare".]

R: Xiaowu, tu saps mandarí, Putonhga, saps anglès, saps una mica de català i una mica de castellà. Quina és la llengua que tu més parles ara, aquí.

X: Xinès.

R: I a l'escola? Quines llengües estudies?

X: Xinès no, català sí, castellà i anglès.

R: Quina és la que més t'agrada?

X: Castellà.

R: I la que menys? La que no t'agrada?

X: Anglès.

R: Per què? Per què t'agrada el castellà i no t'agrada l'anglès?

X: Castellà fàcil.

R: El castellà és més fàcil, sí?

X: [Intervé la Xiu per expressar la seva disconformitat: "Em sembla anglès és més fàcil, perquè anglès no hi ha tants accents".]

R: *Bueno* pero el Xiaowu pensa que el castellà és més fàcil. Cadascú té opinions diferents, eh? I Xiaowu, què et sembla més fàcil, el castellà o el català?

X: El castellà.

R: El castellà, per què?

X: [Torna a intervenir la Xiu: "Gramàtica és més fàcil. Per exemple, quan és una paraula femení, i canvia a plural, en català és *-es* però en castellà només *-s*]

R: Tu aprens català, estudies català a l'escola. I a casa, fas els deures i estudies català?

X: Sí.

R: I fas altres coses per aprendre català? Per exemple, mirar la tele, parlar amb gent en català...

X: No.

R: Tu ara parles Putonhga, Anglès, Castellà, Català... d'aquí uns anys, t'agradaria aprendre o estudiar una altra llengua?

X: No. Xinès important.

R: Sí, és veritat, el Xinès és molt important. I quina és la llengua més important aquí a l'institut?

X: Castellà.

R: I la llengua que més parlen els professors, els alumnes...?

X: Català.

R: I tu, amb el Daniel, l'Àngels, el Francesc... quina llengua parles? Parles català o parles castellà?

X: Català.

R: A la classe, sí? I al passadís, o al pati?

X: Xinès.

R: I a classe, a l'aula d'acollida, amb els companys, quina llengua parles?

X: Català i Xinès.

R: Català amb els professors i xinès amb la Xiu i els companys de la Xina. Però no parles mai castellà?

X: No.

R: No? Molt bé. I al pati quina llengua parles?

X: Xinès.

R: Clar, estàs amb els amics de la Xina. I què feu, jugueu a bàsquet, parleu...?

X: Juguem a bàsquet. Bàsquet important a Xina.

R: Aquí és important el futbol i a la Xina el bàsquet, oi?

X: [intervé la Xiu per expressar la seva opinió: El futbol a la Xina no és important, aquí molt. A la Xina important bàsquet i ping-pong.]

R: Tu jugues a ping-pong Xiaowu?

X: Sí.

R: I jugues bé?

X: No.

R: Tu creus que estàs aprenent castellà de manera ràpida o lenta?

X: Lent.

R: I català?

X: Lent.

R: Què és més lent? Castellà o català?

X: Castellà. [Xiu: "Diu a casa nostra estudia català.]

R: I castellà no estudia?

X: [Xiu: "Si però menys].

R: Quan estaves a la Xina, estudiaves Putongha, oi? I alguna altra llengua?

X: No. [La Xiu torna a expressar la seva disconformitat: "Bueno, i també anglès, no?"]

R: I treies bones notes?

X: Sí.

R: En què treies més bones notes?

X: En xinès.

R: Creus que els professors aquí envien molts deures, o pocs?

X: Poc.

R: Quantes hores dediques a casa per fer els deures.

X: 1 hora.

R: I quan fas els deures? A la nit, al matí, a la tarda...?

X: A la tarda.

R: I on? A la cuina, al menjador...?

X: A casa.

R: A casa, sí. I a dins de casa, on? Al menjador, a la teva habitació, al lavabo...?

X: A l'habitació.

R: Si necessites ajuda, no saps fer deures, què fas? Demanes ajuda a la Xiu o...

X: A la Xiu.

R: Cada matí, a l'escola, arribes tard o puntual?

X: Bé.

R: I algun dia has arribat tard?

X: No.

R: I has faltat a l'institut?

X: No.

R: I al matí, quan vens a l'escola, estàs a casa amb la Xiu. També hi ha els pares o esteu sols, només tu i la Xiu?

X: Sí.

R: Tu i la Xiu, o els pares?

X: Jo i Xiu.

R: I a la tarda? Estan els pares a les 5 de la tarda?

X: Treballant.

R: Ah, d'acord. A tu t'agrada aquest institut, o no?

X: Sí.

R: Què t'agrada? Els professors, la teva classe que és bonica, els amics...

X: Professors i amics.

R: Tens algun professor preferit? Quin professor t'agrada més? A la Xiu el Mariano. I a tu?

X: Àngels.

R: I creus que si tens un problema a l'escola, li pots explicar a l'Àngels, o no li expliques?

X: Sí.

R: Creus que l'Àngels es preocupa per tu? Pel *cole* i pel teu futur?

X: No.

R: Has tingut algun problema a l'escola? Amb companys, amb professors...

X: No.

R: És difícil fer amics? És difícil venir de la Xina, que és un país diferent, amb una llengua molt diferent... és difícil fer amics?

X: Sí.

R: I qui és el teu millor amic?

X: Wande.

R: I tens algun amics que no sigui xinès?

X: No.

R: Amb el Wande, de què sou amics, d'aquí de l'escola o d'abans?

X: Aquí.

R: I el Wande parla Putonghua o parla una altra llengua?

X: Igual.

X: I quina llengua parla més al carrer, català o castellà?

X: Castellà.

R: I a les botigues, als bars, als restaurants...? Català o castellà?

X: Castellà.

R: I per això creus que el castellà és més important.

X: Sí.

R: El Wande, fa els deures o no?

X: [riu] No.

R: I arriba tard a classe als matins?

X: Sí. Vegades sí.

R: I creus que a l'aula d'acollida es pot aprendre i treballar bé? Hi ha silenci, tothom treballa...

X: Sí.

R: I què t'agrada més? Estar a l'aula d'acollida o a l'altra classe i fer anglès...

X: Aula acollida.

R: I a tu t'agrada mirar la *tele*?

X: Sí.

R: Quins canals? En català, en castellà, en xinès?

X: Xinès i Català.

R: Ahir vas mirar la *tele*?

X: Sí.

R: Sí oi, una mica. I en xinès, en català o en castellà?

X: Xinès.

R: I quanta estona?

X: 2

R: Dues hores? I què mires? Pel·lícules, notícies...

X: [Xiu: "un comic"]

R: Dibuixos?

X: [Xiu: "No, no, un comic a la *tele*"]

R: I els teus pares compren el diari?

X: No.

R: I a casa teva, hi ha llibres? En quins idiomes?

X: Castellà i català i xinès.

R: A tu t'agrada llegir?

X: Sí.

R: L'últim llibre que vas llegir, era en català o en xinès?

X: No.

R: No has llegit últimament?

X: No.

R: I t'agrada la música?

X: Sí.

R: Escoltes música en català, xinès, anglès...?

X: Xinès.

R: Sempre xinès? Mai en anglès?

X: Sí, anglès també.

R: I quina música t'agrada, pop, rock...?

X: Pop. Michael Jackson.

R: I tens Internet a casa?

X: Sí.

R: Per què l'utilitzes? Per parlar amb amics de la Xina, per buscar informació...?

X: [Xiu: "per parlar amb amics Xina i per buscar informació"]

R: Les dues coses, molt bé. I quan surts a les 5 de la tarda, Xiaowu, què fas després de l'escola?

X: Llibreta de català.

R: Ah, llegeixes i repasses la llibreta i el dossier de català, molt bé. I no vas al carrer amb els amics.

X: Sí, una mica.

R: I el dissabte i el diumenge, què fas?

X: Bàsquet, ordinador, estudiar.

R: Els teus pares treballen, i tu ajudes a casa? Vas a comprar, cuines...

X: No. Mare.

R: I què fas a casa tu?

X: [Xiu "neteja vidres"].

R: Ostres, què bé! I el teu pare i la mare, miren la llibreta de català i si fas els deures?

X: Sí.

R: I s'enfaden si treus males notes?

X: Sí.

R: A la Xina com eren les notes? Eren bones o dolentes?

X: Mig.

R: I aquí, com són? Mig i mig, o bones?

X: Mig mig.

R: Què has tret? Quina nota tens a matemàtiques, per exemple?

X: 9.

R: Un 9? Un 9 no és mig mig, un 9 és un excel·lent!

X: I a socials?

X: 5.

R: I a català?

X: un 6.

R: Mig mig, *vale*. Quina és l'assignatura que més t'agrada?

X: Matemàtiques.

R: I la que no t'agrada?

X: Anglès.

R: Quina nota tens a anglès?

X: Un 6.

R: Estàs content amb les teves notes, o no?

X: No.

R: I els pares, sí o no?

X: No.

R: És normal! Si jo vaig ara a l'escola de Xina, també tindrè males notes perquè no sabré prou xinès! Tu ara estàs a 3r o a 4t d'ESO?

X: 3r.

R: Ah, l'any vinent faràs 4t. I després, t'agradaria estudiar o treballar?

X: No sé.

R: T'agradaria estudiar, aquí o a la Xina?

X: Aquí.

R: I de què t'agradaria treballar? De metge, en un restaurant, en una fàbrica, de professor...

X: [Xiu "botiguer"]

R: Ah, què bé, com els teus pares. Els vostres pares tenen una botiga i un restaurant, oi?

X: [La Xiu intervé "Sí, els dos"].

R: I què t'agrada més, la botiga o el restaurant?

X: La botiga.

R: I ajudes als pares a la botiga?

X: Sí.

R: I a tu, Xiu, què t'agrada més? La botiga o el restaurant? [aprofito per veure més diferències entre els germans.]

X: [Xiu contesta: “No m’agrada!”]

R: I tu, Xiu, també ajudes als pares?

X: A casa sí, a la botiga no.

R: Molt bé, per treballar a una botiga, quines llengües són important? Anglès?

X: No.

R: Putonghua?

N: No.

R: No? No tindràs clients xinesos a la teva botiga?

X: Sí, poc.

R: Vale, aleshores quina llengua?

X: Castellà.

R: I català?

X: No.

R: Tu creus que per treballar és important el català o amb el castellà ja està?

X: Català també.

R: Molt bé. Doncs ja estem, et faig la última pregunta. D’aquí a molts molt anys, quan siguis gran i tinguis una família, quina llengua parlaràs als teus fills? En puntongha, català, castellà...?

X: Putonghua, xinès.

R: Molt bé Xiaowu, doncs ja està. Moltes gràcies a tots dos.

X: Adéu [Xiu: “de res”]

1.3. Pakistani Pair: Jamal, the successful learner (30’ 4’)

R: Hola! Com et dius?

J: Jamal.

R: Quants anys tens?

J: 15 anys.

R: Quan vas arribar a Catalunya?

J: L’agost de l’any passat.

R: D'on ets?

J: Del Pakistan.

R: I quines llengües parles a casa?

J: Urdú.

R: I saps altres llengües?

J: Sí. *English*, urdú, panjabi i *castellano*.

R: I una mica de català, no?

J: Sí.

R: D'acord. Com vas arribar a Catalunya?

J: Eh... agost.

R: I com? En vaixell...

J: Ah, en avió.

R: Amb qui vas venir?

J: Am qui vaig venir... jo sol.

R: I qui hi havia aquí? La mare, el pare...

J: Sí, el pare.

R: I la mare, estava al Pakistan?

J: Estava al Pakistan, sí.

R: I la mare està aquí ara o no encara?

J: No, vindrà.

R: Ah, què bé! En tens ganes?

J: [riu] No.

R: No? No tens ganes que vingui la mare? Estàs millor sol amb el pare!? D'acord... I ara amb qui vius?

J: Amb el pare.

R: Saps perquè el teu pare va voler venir a Catalunya?

J: Perquè... tenia feina i treballava, ja està. No m' enrecordo.

R: I la feina, la tenia a l'Hospitalet o a Barcelona.

J: A Hospitalet.

R: Llavors, tu fa que ets aquí un any. I t'hi quedaràs?

J: Sí sí.

R: I t'hi vols quedar per sempre?

J: Per sempre no!

R: Ah, aleshores t'agradaria tornar?

J: Al Pakistan no!

R: I a on t'agradaria anar?

J: A la *Inglaterra*, Canadà i Amèrica.

R: Ah, d'acord. Tu vas venir del Pakistan a l'Hospitalet, si? I abans, on vas viure?

J: A Pakistan, sempre.

R: Què sabies de Catalunya abans de venir? Sabies que es parlava català?

J: No, sabia que parla espanyol.

R: Clar, i què sabies d'Espanya?

J: Res, només que es parlava espanyol.

R: I t'agrada viure aquí?

J: Sí, molt.

R: Com és? Per què?

J: Perquè, aquí estudiar molt fàcil.

R: Tens facilitats per estudiar, no? Amb l'aula d'acollida?

J: Sí sí, això és important.

R: Què és el que més t'agrada de Catalunya, o de l'Hospitalet?

J: Els amics.

R: Molt bé, i el que no t'agrada?

J: [riu]

R: No tinguis vergonya que jo no dic res, eh?

J: No, m'agrada tot una mica, sí.

R: Alguna vegada has tingut problemes per ser estranger?

J: No, està bé.

R: I creus que saber català fa que et tractin millor?

J: Sí, perquè quan jo *vivir* aquí necessito treballar i parlar *catalán*.

R: Quina relació tens ara amb Pakistan? Hi has tornat?

J: Perdó?

R: L'any passat a l'agost vas marxar del Pakistan i vas venir a Catalunya. Hi has tornat alguna vegada?

J: No.

R: I hi aniràs aquest estiu?

J: Sí.

R: Allà qui hi ha? La mare... tens família no?

J: Sí, els amics i mare, pare, germans, àvia.

R: Tu truques al Pakistan per parlar amb ells? Com ho fas?

J: Per telèfon i Internet, amb el *Yahoo*.

R: I amb els teus amics, parles molt?

J: [riu] No tenia amics.

R: Però aquí sí, oi?

J: Aquí sí, un dos i ja està.

R: Hi ha alguna cosa que t'agradi més de Catalunya que del Pakistan?

J: Sí, la gent.

R: I què és el que més trobes a faltar? La teva família, la casa...

J: No, res.

R: Res? Estàs molt bé aquí! Quina sort! M'has dit que parles anglès, urdú, panjabi... de totes, quina és la que ara fas servir més?

J: *Espa*... eh, castellà i català.

R: L'Urdú el fas servir molt?

J: No, poc.

R: I quines llengües estudies ara a l' institut?

J: Català i castellà i anglès.

R: Quina és la que més t'agrada?

J: Castellà, català i anglès.

R: Home, n'hi ha una que segur t'agrada molt, una que t'agrada poc i una que mig mig...

J: Sí, molt és *English*. I la que menys... no sé.

R: Potser l'anglès t'agrada perquè vols anar a Anglaterra, al Canadà...

J: Sí sí, clar.

R: I el català i el castellà, et semblen difícils?

J: Sí, una mica.

R: Quina és més difícil?

J: El català.

R: I fas alguna cosa per aprendre més català fora del *cole*?

J: Sí, mirar la *tele*, sí, TV3.

R: I fas alguna altra cosa?

J: Sí, sempre faig els deures i estudio.

R: Molt bé. M'has dit que t'agrada estudiar anglès perquè vols anar a Anglaterra, oi? Més endavant t'agradaria aprendre alguna altra llengua?

J: No... no.

R: I aquí al *cole*, quina creus que és la llengua més important?

J: Català.

R: I la que més s'utilitza?

J: Castellà. És diferent.

R: Sí, és clar. Al Pakistan també passa segurament. Hi ha moltes llengües i cada llengua s'utilitza diferent, oi?

J: Sí, però al Pakistan estudia en *English*.

R: I tu allà estudiaves en anglès?

J: Sí.

R: Ah, i amb els professors parlaves anglès?

No: [riu] Urdú.

R: Ah... doncs aquí passa alguna cosa semblant. S'estudia en català però també hi hi gent que parla castellà amb els professors. Tu quina és la llengua que parles amb els professors aquí?

J: Català.

R: I als companys de classe?

J: Castellà i urdú.

R: Castellà, per exemple, amb qui?

J: Amb un amic que es de Pakistan.

R: I com és que no parleu Urdú.

J: No sé.

R: I a l'hora del pati, quina llengua fas servir més?

J: Urdú.

R: Creus que estàs aprenent català de manera ràpida o a poc a poc?

J: Perquè nosaltres estem aquí, i anem a l'escola i parlo urdú...

R: Sí, però tu pensa en els teus companys del Pakistan i de la Índia. Creus que saps més català que ells?

J: Sí.

R: Per tant, vol dir que tu aprens amb més facilitat. Per què creus que passa això?

J: Perquè... miro la *tele* en català, parla amb professor...

R: Molt bé. I al Pakistan, com eren les notes de l' anglès?

S: Sí, estan bé.

R: I creus que en aquesta escola, l'Àngels, el Dani, el Francesc envien molts deures?

J: [riu] El Francesc sí.

R: L'Àngels i el Dani no tants... i quanta estona dediques a fer els deures a casa cada dia?

J: Dos o tres hores.

R: I quan els fas?

J: Quan arriba al *cole*.

R: Quant surt de l'escola i arribes a casa. I on els fas? A la teva habitació, al menjador...

J: No, a la meva habitació.

R: De vegades necessites ajuda per fer els deures?

J: No.

R: Mai? Qui t'ajuda si no saps fer els deures?

J: Sí, ajuda amics.

R: I normalment, a quina hora arribes a l'escola al matí?

J: A tres quarts de 8.

R: A tres quarts de 8? Si les classes comencen a les 8, per tant arribes a...

J: Sí sí, tres quarts de 9.

R: Ah! I aquesta setmana has arribat algun dia tard o has faltat a alguna classe?

J: No, tard no però tenia una cita del meu metge.

R: Ah, d'acord. Però és una falta justificada. I als matins, quan vas a l'escola, hi ha algú a casa?

J: No, jo sol.

R: I a la tarda?

J: Sol també.

R: Doncs ara parlem de l'institut. A tu t'agrada aquest institut?

J: No sé... què és el que més m'agrada de l'institut?... Els professors, perquè és molt bons.

R: I quin és el teu preferit?

J: Eh... Àngels i Daniel.

R: L'Àngels i el Daniel. Perquè, són divertits?

J: Sí, i tranquils.

J: Sí sí, tres quarts de 9.

R: Ah! I aquesta setmana has arribat algun dia tard o has faltat a alguna classe?

J: No, tard no però tenia una cita del meu metge.

R: I creus que l'Àngels i el Daniel, i els teus professors es preocupen per tu?

J: No sé...

R: No t'ho has preguntat, mai, però creus que volen que estudiïs per trobar una bona feina...

J: Sí, sí.

R: Sí, oi? A mi m'han dit que tenen moltes esperances amb tu, que ets molt treballador i molt educat. I Has tingut algun problema a l'escola? Entre companys, amb algun professor...

J: No.

R: I t'ha costat fer amics? És fàcil o és difícil?

J: És fàcil.

R: Per què et sembla fàcil?

J: Perquè aquí som molts de Pakistan.

R: És clar... I qui són els teus tres millors amics?

J: Eh... Sultan i... ja està.

R: Només el Sultan?

J: Sí, una mica i ja està. No tinc més amics.

R: I d'on és?

J: De Pakistan.

R: I de què us coneixeu?

J: Aquí.

R: I quina llengua parles amb el Sultan?

J: Urdú.

R: I tu vis a l'Hospitalet? Aquí prop de l'escola?

J: Sí, aquí al costat.

R: Molt bé, i quina llengua creus que es parla al teu barri? La gent que camina pel carrer...

J: Castellà.

R: I català?

J: No, molt poc.

R: I Urdú, o àrab o xinès?

J: No... Sí, una mica sí.

R: I a les botigues?

J: Sí, castellà.

R: I al mercat?

J: Sí, castellà. Català també, però poc.

R: I als bars?

J: Sí. També castellà i poc català.

R: Per tant, quina és la llengua que més et serveix per fer amics i conèixer gent?

J: Castellà.

R: I a l'aula d'acollida, per exemple el Sultan, fa els deures normalment?

J: El Sultan? No! [riu]

R: I tu l'ajudes?

J: No. No vol treballar.

R: I el Sultan, arriba tard?

J: Sí!

R: Aleshores és el contrari a tu, no fa els deures i arriba tard!

J: Sí sí!

R: I falta molt a classe?

J: Sí, també.

R: I com és que sou tan amics? Tu fas els deures, i ell no. Tu estudies i ell no...

J: Passem bé. No és la meva problema és la...

R: Sí sí, exacte. I creus que a la classe hi ha bon ambient i es pot treballar i aprendre, o hi ha molt de soroll?

J: No, està bé.

R: I què t'agrada més, estar a l'aula d'acollida o estar a l'Aula ordinària i fer anglès, música...

J: De anglès. Música no.

R: I estar amb l'Àngels, el Daniel, el Francesc a l'aula d'acollida o estar a l'Aula ordinària?

J: A l'acollida.

R: Per què?

J: Tinc els amics.

R: Molt bé. M'has dit que t'agrada mirar la *tele*, oi?

J: Pel·lícules i partit.

R: I en quins idiomes mires les pel·lícules?

J: Castellà i Urdú.

R: En anglès no en mires?

J: No.

R: I a la *tele*, quins canals mires?

J: TV3, Antena 3, BarçaTV...

R: T'agrada el Barça.

J: Sí, m'agrada molt.

R: Aleshores mires dos canals en català i un en castellà. Potser per això entens tan bé el català...

J: Sí, potser.

R: I quin és el teu jugador preferit?

J: David Villa!

R: I ahir, quanta estona vas mirar la *tele*?

J: Vaig veure la partit del Barça.

R: I després del partit, vas veure alguna altra cosa?

J: No.

R: Només vas mirar el partit?

J: No... 6 o 7 hores.

R: I què vas veure en català. El partit... què més?

J: Notícies, i ja està. I el partit.

R: Els teus pares, o el pare, vius amb el pare tu, compra algun diari?

J: Sí.

R: Quin diari és?

J: No m'enrecorda.

R: Bé, i quan compra el diari, tu el llegeixes?

J: Sí, una mica sí.

R: I llibres llegeixes?

J: No.

R: A casa teniu llibre en català o castellà?

J: En castellà sí.

R: I quants llibres tens en castellà?

J: Dos.

R: Ah, dos només. Què són d'aquí de l'escola?

J: No, comprat.

R: Els has llegit?

J: Sí.

R: I t'enrecordes del títol, o fa molts de temps?

J: Sí, no enrecordo.

R: I diccionaris, que en teniu?

J: Sí, *inglés-català* i *castellà-inglés*.

R: No en tens cap català-urdú?

J: Sí, català-anglès.

R: I tu escoltes la ràdio?

J: No.

R: I música?

J: Sí.

R: Quina música t'agrada?

J: Tipus de música... rock.

R: I en quin idioma escoltes la música rock?

J: En anglès. També m'agrada la música clàssica.

R: I tu fas servir Internet?

J: Sí.

R: En tens a casa?

J: No, vaig al locutori.

R: Molt bé. I perquè l'utilitzes?

J: Per a... per per... deures i yahoo.

R: D'acord. I abans m'has dit que tu quan surts de l'escola, fas els deures. I ahir que era diumenge, què vas fer? Vas estar tot el dia a casa?

J: No. Vaig anar a jugar a futbol amb els amics.

R: I aquests amics, són tots del Pakistan?

J: Sí.

R: I avui què faràs quan arribis a casa?

J: Menjar!

R: I no faràs res de l'escola?

J: Sí, menjar, una mica escola i dormir.

R: I un cap de setmana normal, què fas? Sempre mires una mica la *tele*...què més?

J: Descansar. Miro *tele*, jugo a futbol i em quedo en casa.

R: I què és el que més t'agrada fer durant el temps lliure?

J: Jugar a futbol.

R: I al pare l'ajudes a casa? A cuinar, a rentar, a comprar...

J: Sí, a comprar sí.

R: El pare revisa si has fet els deures?

J: Sí.

R: I s'enfada si treus males notes?

J: Sí, molt.

R: I com eren les notes al Pakistan?

J: Està bé, i aquí també.

R: I estàs content, oi?

J: Sí.

R: Els professors també! I el teu futur... què t'agradaria fer després de l'ESO? Has pensat en això?

J: Sí... hombre de negocis.

R: Quin tipus d'home de negocis? Què t'agradaria? Un bar, una botiga, un hotel...

J: No sé...

R: I per ser un home de negocis, has d'estudiar una mica més. T'agradaria estudiar un cicle formatiu aquí a l' institut, o on?

J: Aquí, sí.

R: I per què vols ser home de negocis?

J: I també que m'agrada treballar a... el metge.

R: Ah, ser metge! I per què és important per a tu ser metge o un home de negocis?

J: Perquè ajudar les persones.

R: Tu saps que per ser metge s'ha d'estudiar molt?

J: Sí.

R: I què necessites per estudiar?

J: Sí, ja sé. Català.

R: I alguna més?

J: Sí, i castellà.

R: Per tant, és important saber català per trobar feina, o és suficient el castellà?

J: No, és molt important.

R: I a tu t'agradaria, d'aquí molts anys, tenir fills i una família?

J: No.

R: No? No vols tenir fills i família?

J: No, no.

R: Bé, i si algun dia et cases i tens fills, quina llengua els parlaries?

J: Urdú.

R: Molt bé Jamal. Moltes gràcies, ja hem acabat.

1.4. Pakistani Pair: Asad, the unsuccessful learner (39' 21'')

[Assisted interview: Jamal translates the questions into Urdu and some answers into Catalan.]

R: Com et dius?

A: Asad.

R: Quants anys tens?

A: *Uno.*

R: Quants anys tens tu. Un any només?

A: No no, quinze.

R: Quinze. Quan vas arribar a Catalunya?

A: 2010

R: D' on ets de Pakistan? De quina regió?

A: X

R: Està al nord, al sud, on?

A: Al sud.

R: I quines llengües parles?

A: *Catalán*, poc a poc.

R: Molt bé, i què més?

A: I urdú i pathwari i panjabi.

R: I a casa, quina fas servir: l' urdú, el panjabi o el pathwari?

A: Pathwari, pathwari.

R: Amb el pare i la mare?

A: Sí.

R: I amb els amics, al Pakistan, quina utilitzaves?

A: Pathwari.

R: Llavors, l'urdú el feies servir a l'escola?

A: Sí.

R: I el panjabi? Com l'has après? Com saps panjabi?

A: Carrer.

R: T'enrecordes com vas arribar a Catalunya? Amb qui vas venir?

A: Avió.

R: I el pare i la mare?

A: El pare aquí i mare al Pakistan.

R: I el pare què feia?

A: Treballar.

R: Tu saps per què vau venir aquí a Catalunya?

A: El meu pare aquí.

R: Ah, ja tenia feina i pis.

A: Sí.

R: I us quedareu aquí més anys o marxareu al Pakistan?

A: Aquí.

R: Sempre has estat al Pakistan, o també has canviat de país? Per exemple, has anat a Anglaterra...

A: No no, Pakistan.

R: I abans de venir a Catalunya, sabies que hi havia dos idiomes?

A: No.

R: No, eh? Pensaves que només espanyol i ja està. I sabies alguna altra cosa de Catalunya?

A: Sí, futbol.

R: Que t'agrada viure aquí?

A: Sí.

R: Què t'agrada de viure aquí? La platja, el mar, que fa menys calor que al Pakistan...

A: La gent [El Jamal diu "la gent" i l'Asad ho repeteix.]

R: Jamal, no li diguis les teves respostes. Només ajuda a que ens entenguem. Molt bé, t'agrada la gent, com és la gent aquí?

A: Sí.

R: És simpàtica la gent?

A: Sí, simpàtica.

R: I què és el que no t'agrada? Els carrers, el *cole*, que els amics del Pakistan no estan, la mare... està al Pakistan encara?

A: No, està aquí.

R: Ah, que bé! Doncs què no t'agrada?

A: Escola, Pakistan no.

R: Ah, o sigui que t'agrada la gent, i l'escola oi? Doncs ara pensa una cosa que no t'agradi, que al Pakistan sigui millor.

A: Aquí *todo* molt.

R: T'agrada tot?

A: Sí.

R: Molt bé, així tu estàs millor. Alguna vegada Asad, has tingut algun problema amb gent d'aquí perquè tu ets del Pakistan?

A: No.

R: Creus que parles millor català o castellà?

A: Català.

R: I creus que saber català és important per integrar-te? Per estar millor aquí?

A: Sí [El Jamal afirma amb el cap i l'Asad imita la resposta.]

R: Ei, són entrevistes diferents. Tu no diguis la resposta [al Jamal] i tu digues el que tu penses [a l'Asad].

A: Sí, important.

R: Et sembla important el català, molt bé. I tu has tornat al Pakistan alguna vegada?

A: No.

R: I tornaràs?

A: No.

R: No? Mai? Ni de vacances?

A: No.

R: *Vale*, què trobes a faltar del Pakistan? Hi ha alguna cosa que no tinguis?

A: No sé.

R: Mira, jo sóc d'aquí. Imagina't que vaig al Pakistan i allà faig amics i estic contenta. Però també penso en els amics d'abans, el meu institut... i tu?

A: No. Tot aquí.

R: Doncs millor, així estàs més content, molt bé. De totes les llengües que saps, urdú, panjabi, pathwari... quina és la que més parles ara?

A: Pathwari.

R: Sí, pathwari a casa, amb la mare, el pare... i amb els amics?

A: Urdú.

R: Amb tots? Per tant amb els amics de Pakistan del *cole* sempre parles Urdú.

A: Sí.

R: Quines llengües estudies a l'escola?

A: Classe català, castellà, *English*, mates...

R: Molt bé, català, castellà i anglès. Quina és la que més t'agrada?

A: Eh, *catalán* i *inglés*.

R: I per què el català?

A: Aquí parla català.

R: I l'anglès?

A: important anglès Pakistan.

R: Et sembla difícil el català i el castellà?

A: Sí.

R: Quina és més fàcil?

A: Català.

R: D'acord. I quan surts del *cole*, i vas a casa, què fas per aprendre català? Fas els deures? Mires la *tele* en català?

A: No.

R: I quan siguis més gran, t'agradaria aprendre una altra llengua? Per exemple, jo parlo: català, castellà, anglès, alemany, italià..., sí? I a mi m'agradaria aprendre àrab o francès. A tu t'agradaria aprendre?

A: No.

R: No, ja en saps moltes oi? I quina creus que és la llengua més important a l'escola? L'urdú no, no?

A: No, anglès.

R: L' Anglès? Si tu vols alguna cosa, li demanes en anglès al professor?

A: Sí, a X.

R: I què et sembla més important, el català o el castellà? Aquí, a aquesta escola?

A: *Catalán*.

R: I amb els professors quina llengua fas servir? Anglès amb qui?

A: Bernat

R: I de què és professor el Bernat?

A: *English.*

R: Ah, d'acord, molt bé, per això! Amb el professor d'anglès parles anglès, i amb els altres? El Luisma, el Francesc...

A: XX Catalán Àngels.

R: Clar, amb els professors de català en català. Amb l'Àngels, el Daniel... què més? I castellà?

A: No. *Catalán.*

R: D'acord, català sempre. I durant el pati, amb els teus companys de la classe del Pakistan, de la Índia, quina llengua parles?

A: Urdú.

R: Molt bé. I amb els companys de la Xina, de Filipines, del Brasil...?

A: Català.

R: I al pati? Amb qui jugues? Què fas? Jugues a bàsquet?

A: Raqueta.

R: Ah, t'agrada el tennis? Amb qui jugues?

A: Amics Pakistan.

R: Molt bé, parles urdú doncs.

A: Sí.

R: I tu creus que estàs aprenent català ràpidament o a poc a poc?

A: a poc a poc.

R: I per què? No t'agrada?

A: Difícil.

R: Oi que també vas a una altra escola?

A: No.

R: Asad, que no vas a treballar uns dies per veure què t'agradaria fer l'any que ve? M'ha dit l'Àngels que fas un PQPI per aprendre un ofici.

A: Sí.

R: T'agrada el que fas?

A: Sí.

R: Tens amics allà o encara no?

A: No.

R: I què fas allà? Explica-li al Jamal i ell m'ho explica a mi si vols.

A: [Jamal: "estudia i treballa de mecànic i electricista"]

R: Ah, o sigui que seràs mecànic o electricista! Què prefereixes, mecànic o electricista?

A: Dos.

R: Tu creus que els professors posen molts deures?

A: Molts.

R: Tu fas els deures normalment Asadç

A: Sí.

R: A sí? El Daniel m'ha dit que no... no passa res eh?

A: No,no..

R: I per què no els fas? Perquè no els entens, perquè no t'agrada... per què?

A: No sé.

R: I als matins, arribes tard a classe? Per exemple, de 8 a 9, estàs cada dia a classe?

A: No.

R: I per què no? T'agrada dormir? [al Jamal: No riguis Jamal que s'està posant nerviós.]

A: Sí.

R: I a la tarda? A les 3? Et quedes a casa alguns dies?

A: Sí.

R: I què fas a casa quan no vens? Jugar a l'ordinador, dormir, anar al carrer...

A: Dormir.

R: Avui és divendres, aquesta setmana has arribat tard algun dia?

A: Sí.

R: I aquesta setmana algun dia has faltat a classe?

A: Sí.

R: I als matins, quan vens al *cole*, el teu pare i al teva mare són a casa, o no?

A: Sí.

R: I a la tarda, també estan els pares? O estan treballant?

A: Dies sí, o no.

R: Ah, perquè potser treballen. De què treballen?

A: No.

R: No treballen, ni el pare ni la mare?

A: No.

R: Ok, a tu t'agrada aquest institut?

A: Sí.

R: Per què t'agrada? Les classes són grans, hi ha companys del Pakistan, els professors són simpàtics...

A: Aquí profe bé. [El Jamal intervé: Sí, al Pakistan no, són estrictes]

R: Ah, ostres! Bé, i tens algun professor preferit, que t'agradi més?

A: Àngels. [El Jamal intervé: Sí, l'Àngels i Daniel, el Francesc no]

R: I per què no us agrada? [Al Jamal]

A: [Posa molts deures i dibuixos. No som nens]

R: *Bueno*... tu creus que si tens un problema Asad, li pots explicar a l'Àngels i ella t'ajuda?

A: No.

R: I al Pakistan, a un professor, tu li expliques si tens un problema?

A: No.

R: Creus que l'Àngels es preocupa per tu? He pensat que pots aprendre a fer de mecànic i electricista perquè puguis treballar... creus que es preocupa per tu o no?

A: Sí.

R: I al Pakistan els professors es preocupen o no? Com són els professors del Pakistan?

A: Diferent.

R: Això a tu no t'ho vaig preguntar Jamal. Quina és la diferència que veus entre els professors d'aquí i els d'allà? [pregunta al Jamal]

J: No parlen amb estudiants, només classe i peguen. Per això que no m'agrada Pakistan. I també que quan jo tenia 10 anys tenia un problema de XXX [es toca l'estómac]

R: Perdona, no t'entenc què vols dir.

J: Que no poder regalar...

R: Ah, que els professors et deien que no es podia arreglar!

J: Sí. Però aquí vaig anar a Bellvitge

R: Ah, molt bé! Me n'alegro. Per tant, els professors són diferents i es preocupen. Però t'ha costat fer amics a l'escola, Asad? És difícil?

A: No.

R: Sabeu la sort que teniu en aquest institut, perquè com que sou molta gent del Pakistan, és més fàcil fer amics. R: Ah, molt bé! Me n'alegro. Per tant, els professors són diferents i es preocupen. Però t'ha costat fer amics a l'escola, Asad? És difícil?

A: No.

R: Vius a prop del *cole*, o vius lluny?

A: Lluny.

R: Quanta estona camines?

A: 13

R: 13 minuts?

A: 30 minuts!

R: Però vius a l'Hospitalet? A quina parada de metro?

A: Santa Eulàlia

R: Ah, ostres! Si que està lluny sí! Jo l'any passat vaig treballar a Santa Eulàlia. T'agrada el barri?

A: Sí.

R: Molt bé, doncs a Santa Eulàlia, al carrer la gent què parla? Català o castellà?

A: Castellà.

R: I a una botiga?

A: *Castellano*.

R: I a un restaurant o un bar?

A: Català.

R: Per tant, per tu, per fer amics, quina és la llengua més important?

A: *Castellano*.

R: Tu creus que a la classe es pot aprendre i es pot treballar? Hi ha bon ambient?

A: Sí.

R: I què t'agrada més? Estar a l'aula d'acollida fent català, naturals.. o estar a l'aula ordinària fent anglès?

A: Dos.

R: Molt bé. A tu tot t'està bé! No tens problemes. I t'agrada mirar la *tele*?

A: Sí.

R: Quins canals veus? Del Pakistan, d'aquí?

A: Índia.

R: I mires algun canal d'aquí? En català o en castellà?

A: Dos.

R: Per exemple?

A: Pel·lícules i notícies.

R: Ahir vas mirar la *tele*?

A: No. Sí sí.

R: Quanta estona?

A: 4 o 5 hores!

R: 5 hores! Tot el dia al sofà mirant la *tele*! I en quines llengües?

A: Pakistan i India.

R: I els teus pares compren diaris?

A: Sí.

R: En quin idioma?

A: Castellà.

R: I tu el llegeixes, o no?

A: No.

R: I a casa, tens llibres? T'agrada llegir?

A: No.

R: I la ràdio? T'agrada?

A: Sí.

R: Quina ràdio escoltes? Català o castellà?

A: Dos.

R: Molt bé. I a casa tens diccionaris? Per exemple, d'anglès-castellà, o anglès-català, o d'urdú...

A: Sí.

R: Sí en tens, o no en tens.

A: No tens.

R: T'agrada la música?

A: Sí.

R: Quina música t'agrada? Del Pakistan?

A: No, de Índia.

R: De la Índia, a si? I escoltes música en hindi, o urdú?

A: Urdú.

R: I tens Internet a casa?

A: No.

R: Però et connectes a Internet al locutori?

A: Sí. [El Jamal intervé: "la seva família té locutori"]

R: Ah, molt bé. Però abans m'has dit que el pare i la mare no treballen.

A: No.

R: Però tenen un locutori?

A: Sí, amics treballen.

R: I al locutori fas servir Internet?

A: Sí.

R: I per què el fas servir? Per escoltar música, per buscar informació...?

A: Pel·lícula.

R: D'acord! I què t'agrada fer quan no tens *cole*? Jugar a bàsquet, mirar pel·lícules...?

A: Bàsquet.

R: Ajudes a casa? Rentes els plats, fas els llits, vas a comprar?

A: Vaig a comprar.

R: I els pares miren si tu fas els deures?

A: Sí miren.

R: I la última pregunta: quan acabis el *cole*, de què t'agradaria treballar? De mecànic?

A: Sí.

R: I creus que és important el català i el castellà?

A: Castellà.

R: El castellà només?

A: Sí.

R: D'acord, doncs moltes gràcies!

2. The teachers

2.1. Àngels and Daniel (31' 38'')

R: Heu notat algun canvi de comportament d'ençà que van arribar?

D: Home, tenen més iniciativa, des de luego, tots quatre, en general. Han guanyat més soltura amb la llengua. Descriu...

A: Tipus d'alumne. Pues això, la Xiu i el Jamal sociables, i en canvi el Xiaowu i l'Asad no ho són.

D: Més aviat solitaris.

A: Sí, sobretot el Xiaowu. Però clar, és que, avui per exemple... veig que parla més baix del dol, doncs creiem que sí, és possible que encara estigui el dol.

R: I l'Asad?

A: Bueno, l'Asad és que és allò que et deia, més complicat d'avaluar perquè el vam derivar a la psicopedagoga perquè fes un estudi per veure quina és la dificultat que tenia i...

R: Perquè l'Asad ja venia amb dificultats del Pakistan?

A: Però nosaltres no ho sabíem, fins que aquest any vam tenir una entrevista amb el pare i ens va dir que al Pakistan també anava malament, que estava justet. Llavors, el problema és potser... no sé, hi ha algo que se'ns escapa.

D: No hem tingut cap tipus de resultat. Bueno, li costa més, ell té dificultats amb la llengua i suposo que també és perquè a casa no veu que s'integrin. L'actitud és bona, però l'aprenentatge no.

R: Però potser és més passiu que la resta no? Vull dir té bona actitud però...

D: Pot ser un nano amb molt de caràcter i únicament pues que no hagi entès perquè li ha tocat viure. Simplement pot ser això, i a partir d'aquí, pues si ell no ha col·laborat i no ha participat en el trasllat de la família... pues escolta, aquest nano ha nascut amb una llengua no romànica, i per què te que parlar una altra, a veure. Pot ser que el nano simplement, no ho entén o no està d'acord per molt... ara l'actitud és positiva en el sentit de que és un nano carinyós i molt agradable, però no es deixa portar o simplement és tan tan passiu que tot li passa com aire, no?

D: Bueno, es relaciona amb companys d'altres orígens? Bueno, el que es de Pakistan es relaciona amb el de la Índia, sí, el que és de la Índia es relaciona amb el de Pakistan, sí, cosa que després la política dels seus països els separi però aquí això se supera. I Pakistan Índia Xina... els hi costa més. Al final del curs sí que veus...

R: La Xiu em va dir que anava amb una nena filipina, amb la Lyra .

A: Sí? Amb la Lyra va?

R: Jo li vaig preguntar pels millors amics i ella em va dir la Lyra i una altra xinesa que no recordo el nom i el Jamal em va dir que amb el Sultan, que també és del Pakistan, oi?

D: El Jamal es relaciona amb tots... potser el Sultan perquè és del seu curs i van junts i estan al mateix però va amb tots. I la Xiu... jo no la veig que es relacioni tant amb la Lyra, són companyes, bueno són.. comparteixes l'aula, més aviat és esquerra amb la resta. Una altra cosa és que t'hagi dit ella la seva història. Amb una altra noia de la Xina? No sé quina!

R: I curiosament em va dir parlaven català?

D: Home, doncs potser sí.

A: Sí, és possible que practiquin les dues perquè bueno, també podrien parlar castellà, però l'altra xinesa no sé qui pot ser eh...

D: No, és que no la veiem molt que es relacioni, però bueno, pot ser que al pati parli amb alguna d'elles i se'ns escapi, no? Però

R: D'acord, però no és allò que diguis és que sempre van juntes...

D: No, ella sempre va amb el grup de nois xinesos, aquest és el seu grup, durant hores lectives diguéssim eh? Després jo crec que aquesta noia se'n va a casa, fa la seva feina, més feina potser de lo normal...

A: Treballa, treballa molt.

D: Però no es relaciona amb noies xineses. Al principi sí però ara ja no.

A: Va fer un tanteig.

R: L'Asad?

D: L'Asad sí que es relaciona amb els nois pakistanesos i de la Índia, però ja està.

R: I el Xiaowu? Amb més nois xinesos, no?

D: El Xiaowu, el Xiaowu amb la resta sí.

R: I amb la Xiu? Ella va amb el grup...

D: Sí, sí sí exacte. La Xiu va amb el grup del Xiaowu. I de fet el Xiaowu, així com és dels més passius encara que amb el temps guanyi soltura, veus que en el seu ambient sembla que sigui més líder de los que sembla per nosaltres. Un dia a les taules de ping-pong el veies que estava allà i tothom li preguntava coses... però bueno, és una observació molt molt puntual, eh?

D: Què més? Passem ja a les preguntes sobre les famílies no?

R: Sí sí, si sabeu amb qui viuen, com són... bé del Jamal ja m'heu dit que viu amb el tiet i el pare...

D: Vale, pues..

A: Sí, l'Asad amb el pare i els germans, i ara fa poc a vingut la mare. Perquè la mare la tenia al al Pakistan.

R: I les famílies m'heu dit que les dels dos pakistanesos em vau dir que bé...

D: Què què? Perdona?

R: Les famílies del Jamal i de l'Asad...

D: Bueno, el pare ha vingut més o menys quan se l'ha convocat però vamos, que no crec que sigui... tampoc és un gran ajut per al nano en el món de l'aprenentatge, o de l'estudi o de la integració amb el català.

R: Però no només amb el català. Vull dir si els crideu venen...

D: Bueno, venir venen.

A: I la Xiu i el Xiaowu per exemple no, va venir una tieta però del Jamal i l'Asad de seguida que els crides han vingut. L'Asad perquè fa més temps que no ens entrevistem, però amb la família del Jamal s'ha de XXX dir ara te toca a tu i va venir de seguida. L'endemà, no?

D: Sí.

A: Qui hi havia. Si era l'oncle, l'oncle. Si era el pare, el pare. XXX [soroll de moto]

R: Per tant podríem dir que tenen famílies accessibles.

D: Accessibles, cap problema sí. Bueno, la part de Xina...

A: No, és més difícil.

D: És més difícil però si tu vas a la botiga o així, en principi te trobes una bona rebuda. En aquest aspecte, és la única diferència.

A: Però que parlen i entenen el castellà sí, però el català no eh? No? Hi estàs d'acord?
[a en Daniel]

D: Sí, exacte. El castellà....

A: El castellà tampoc no és que el dominin a la perfecció però...

D: Es la llengua vehicular aquí al barri i sobretot al negoci, que és on ells realment interaccionen, més que a l'escola.

A: I això també ho traspassen als fills, que la importància de que aprenguin el castellà, i nosaltres lluitem i aquí tenim... batalla.

D: Exacte. Anem al tema d'amistats, o què?

A: Les entrevistes... les entrevistes les hem fet aquí i en el cas dels familiar xinesos, com deies tu, de vegades hem hagut d'anar a buscar la botiga, el bar... per fer l'entrevista.

R: Heu anat a parlar amb la família de la Xiu a la botiga i bar?

A: No, la Xiu... clar, és que estic pensant en els altres xinesos.

R: S'ha donat el cas amb altre xinesos, d'acord.

A: Les amistats. "Li va costar fer amics?" A l'Asad no, no massa però clar, és que ho tenia molt fàcil perquè hi ha molts companys del mateix país...

D: Exacte. Són majoritària, majoritària és la zona de XX

A: I estan *cómo pez en el agua*...

D: Sí, en aquest aspecte tots bé. I a la Xiu i al Xiaowu, pues bueno, tampoc els hi va costar... potser la Xiu al principi...

A: Sí, i ara, no?

D: Simplement, pel tema noies, eh? És que amb altres noies no es relaciona massa. Ella ha ficat una barrera, o no sé, la meva percepció és que ella creu que la força està en els nois i ella ja està bé, i no li importa portar-se bé o no amb les altres noies. No sé... els altres molt bé.

R: I també si més o menys coneixeu una mica els nanos que ells consideren els seus millors amics. El cas del Sultan i el grupet amb que va la Xiu.

D: Sí, bueno tot el seu entorn, al menos a lo que nosaltres arribem, tot és d'acollida la majoria, els coneixem sí, són alumnes. I que si són una bona o mala influència? Home jo crec que bona, però bueno, per què? Perquè comparteixen el lloc d'estudi, és clar. "Quin rol quan estan junts?" A veure, jo crec que el Xiaowu junts ja t'he dit que és líder, però crec eh? És molt personal això. I ... la Xiu, més aviat sembla... bueno, amb el grup classe sembla líder, sembla de les fortes, però potser a nivell personal es deixa portar. L' Asad molt passiu, molt influenciable, i el Jamal també, un líder amb idees molt clares, tant a classe com a nivell personal. O sea, ja està fet

A: És molt madur.

R: Va a 3r o a 4t?

A: 3r.

D: Té edat per fer 4t eh? Però bueno... però igualment és més madur que qualsevol dels que fa 4t. "Tenen bon rendiment acadèmic?" El Jamal des de luego; la Xiu, també; el Xiaowu, va fent el seu procés, li costa una miqueta, i el Sultan ai, l'Asad no. L'Asad no acabarà l'etapa. No té interès tampoc eh? Ni ha ficat voluntat ni... a veure, porta gairebé dos anys i a penes parla cap paraula i no és que tingui cap problema fonètic, ni allò cap problema mental així d'entrada.

A: L'entrevista amb l'Asad l'has feta ja?

R: No, és clar, em falta l'Asad i el Xiaowu. Primer volia fer-la amb els altres dos perquè són més bons i així ara em poden ajudar a interpretar alguna cosa.

D: Amb l'Asad tindràs dificultat, eh?

A: I amb el Xiaowu.

D: El Xiaowu és molt molt tancat, però bueno, ja buscarem... "Fan i lliuren els deures, normalment?" Pues bueno, els que van bé sí, i els que no, no. És que els deures estan íntimament lligats.

R: Però el Xiaowu, la feina la fa...

D: A vere, tens raó. El Xiaowu sí...

A: Sí, sí. El Xiaowu va fent, va fent cada vegada més, cada vegada una miqueta més. La Xiu sí, l'Asad... és que bueno, tampoc no és valorable la feina que fa perquè copia però no entén...

D: És com si dibuixés, escriu, te copia la pissarra perfecte, eh? Però no, ell no sap lo que està escrivint. I el Xiaowu potser va començar amb aquest procés també, però ara té més iniciativa.

A: Sí, va mica en mica. Està dintre d'un procés normal el Xiaowu també, eh?

D: Exacte, és el procés normal d'un alumne nouvingut. I tant en Jamal com la Xiu molt bé.

A: Són fantàstics.

D: Fan i lliur...ja està. "Arriben tard a classe?" L'Asad sí.

A: L'Asad és que sempre fa tard o potser no ve.

D: Les primeres hores, tan ell com la germana, acostumen a faltar.

R: Només a primera hora del matí?

A: A la tarda si es tercia no venen. Els altres tres sempre venen. Els altres no han faltat mai, ni per malaltia ni per arreglar papers...

D: El Jamal quan ha tingut que faltar ha apurat lo més possible... perquè molts diuen, "escolta, que demà no vindré" "i per què" "no, perquè a les 11 tinc que fer papers" "i de les 8 fins les 11, què?" Però en canvi el Jamal et diu ell mateix "que marxaré a les 12 menos.." Saps, ajusta, és molt responsable amb el seu horari. I la Xiu no ha faltat mai.

A: No, em penso que no ha faltat mai! És que és una màquina.

D: I sobre les matèries... corregir-te això. Ella i jo fem lo mateix, català i socials. Naturals seria el Luisma, Lluís Manel Alonso,.

A: Ja el vas conèixer.

R: Sí, el Luisma, sí. I el Francesc fa Educació Visual i Plàstica i Teatre.

D: I informàtica. I bueno... això també?

R: Sí.

D: Vinga...

R: Quina llengua parlen amb tu?

D: Castellà bàsicament.

A: Bueno eh... no, la Xiu barreja bastant; el Xiaowu, no parla...

R: La Xiu barreja perquè li manca competència lingüística o perquè un dia se t'adreça en català i un altre en castellà?

A: No! Jo suposo que és per cobrir mancances que té en una i en l'altre llengua, com que parla i pregunta tot i està estudiant les dues... si pogués s'adreçaria sempre en català.

D: És que clar, estant aprenent dues llengües tant similars, tant pròximes...

R: Ja! És que em pensava que no... que durant l'estada a l'aula d'acollida no aprenien castellà.

A: Clar, és que no n'haurien d'aprendre aviam... però en aquest institut ens van demanar des del departament de llengua castellana que, clar, com que a l'aula d'acollida només ho fan tot en català i després quan s'incorporaven en el grup ordinari tenien moltes mancances de castellà, llavors vam dir que no el primer any quan arriben que comences una llengua nova, no els hi posis una altra més, però a partir del segon curs que facin aula d'acollida, que facin castellà, per no anar després tan...

D: Tan perduts.

A: I la Xiu, bueno, no l'ha complert perquè l'any passat es va incorporar tard

D: A aquestes alçades, al maig, però... en el seu cas, també és degut a l'aprenentatge tan ràpid de la noia, perquè ho pot absorbir eh? Al Xiaowu, pues bueno, li costarà més que a sa germana, a lo millor el català no el depurarà tant, potser es quedarà només amb el castellà, bueno... a sapiguer, no? Però que també ho pot aconseguir. El Jamal, per descomptat i l'Asad... pues no.

A: I el Jamal parla bastant català eh? Amb mi sempre.

D: Jo interpretava la pregunta com "Quina llengua parla amb tu, a fora" si se t'aproximen a nivell personal, pues jo tinc la sensació que utilitzen el castellà, però a classe des de luego, si estan a català parlen en català, si estan en castellà, parlen en castellà i si estan en anglès, pues parlen anglès. Això, és la seva feina, això des de luego.

A: "Còmodes?" Còmodes, la Xiu sí; el Jamal, també; l'Asad, potser pateix, pateix més perquè... bueno qual el fas contestar o actuar d'alguna manera a l'aula, doncs li fa vergonya perquè els altres riuen, o fan algun comentari...

R: És conscient de les seves limitacions.

D: No es pot arribar a expressar bé, amb lo qual... còmode no deu estar.

A: I el Xiaowu no està còmode tampoc, però bueno, és que no entén... contesta però es posar-te el XX [soroll de moto] al cap no? Estar en un lloc que tothom està parlant i tu no... I amb nosaltres jo penso... bueno, parlo per mi, que penso que sí, que està còmode.

D: Jo penso que estan còmodes, amb l'equip en general i si que es nota

A: Hi ha bon ambient.

D: Hi ha bon ambient i és d'agrair tan... i ells sobretot, eh?

R: Ells en són conscients. Com a mínim a les entrevistes... la Xiu em deia que no li agradava l'aula ordinària i estava una mica decebuda... potser ella s'esperava allà, aprendre molt més català però diu que els companys no parl...

D: Clar! És que són castellanoparlants, són tots llatins la majoria..

R: Ella ho deia amb llàstima i reconeixia que amb vosaltres aprenia molt més...

D: Això és un fòrum de cultures. És que són ritmes, cultures, tot diferent, però bueno... ahí estan. Si la Xiu sobreviu a ordinària ja pot estar tranquil·la i caminar tranquil·la.

A: La Xiu ens donava molt canya en el sentit que el ritme que portàvem d'aprenentatge a l'aula d'acollida que era lent i ella exigia "més ràpid, més ràpid, més ràpid" i vam dir, "més ràpid?" Té, ja veuràs, ara t'incorporarem a fer català a l'aula ordinària i mira...

D: Però veus, aquestes percepcions del curs, ella ara no es dóna compte, però al setembre que ve estarà més tranquil·la.

R: Ella deia que per exemple, l'ambient de treball de la vostra aula és molt més tranquil que no pas l'altre, on hi ha més problemes de disciplina, també els costa entendre... i jo crec que se n'ha adonat.

A: Si ha servit per això, doncs mira...

D: Molt orgullosos, clar. "La seva actitud a classe...." dels quatre bé. La dels quatre és positiva, o bueno bona. Positiva positiva l'Asad...

A: És això. L'Asad és més passiu i moltes vegades te n'adones que desconnecta, que està a un altre lloc perquè no...

R: Però problemes disciplinaris, cap, no?

A: No.

D: No, en absolut.

R: Doncs simplement l'Asad que participa menys i...

D: Mira, ell ha donat la benvinguda als alumnes nous d'aquest any perquè és un nano que potser no tira a nivell acadèmic però és carinyós, tan amb els companys com amb els professors, i amb una mirada, escolta, a mi a lo millor m'alegra l'hora aquella... al principi de la classe, no? Després igual ja t'enfades perquè veus que no hi ha manera però... i els companys que han arribat, igual que ell l'any passat, pues escolta'm fa d'ambaixador amb el seu carinyo, no? Jo crec que emocionalment tenim molt per descobrir d'ell, però jo aquí ja... crec que no arribaré, no?

A: Li diuen "el guapo". No ho has sentit últimament?

D: Sí, últimament s'arregla més, s'ha estirat una mica... Bé molt ben arreglat, eh? A veure "sap si li agrada la teva matèria?" Home, tenim al sensació que les socials els agrada menys perquè és clar, fan unes socials adaptades, però a l'hora lligades a la nostra terra no, diguéssim? I això en ells, no és que no els agradi, però els hi costa, lògic, no? La geografia que ells han après, pues bueno, no està tant centrada a la Europa i la Península Ibèrica com la nostra, no? La història evidentment, ja ho hem deixat estar... l'any passat ho vam intentar però per molt adaptat que sigui el contingut, costa molt. I la geografia, bueno, els hi és més útil.

R: I les naturals o...?

D: Les naturals jo crec que els hi costa també. No puc parlar jo... i el català jo crec que hi ha coses que els agrada i coses que no

A: Penso que sí els agrada la matèria. Sobretot la Xiu, l'interès que té per aprendre i demana-te llibres i més llibres i més llibres .

D: El tema deures, dins l'aula d'acollida, ten en compte que el primer any tampoc és l'objectiu prioritari, eh?

R: Ja ho sé ja, amb deure volia dir, doncs feina, responsabilitats acadèmiques per aprendre...

D: Obligacions en general però bueno, la feina a casa és complicada, és complicat no avaluar-la, però també som conscients que a veure, fan molt d'esforç i l'atenció que ells han de tindre aquí durant una hora, pues potser els desgasta més que a un altre que sigui ja castellanoparlant, pues perquè vale que arribaran aquí d'Equador però bueno, és més pròxima no, la parla? Ells tenen que fer molt més esforç per lo qual, el primer any ens centrem molt més en la feina a classe i a mesura que avança el curs, com a mínim al tercer trimestre la feina a casa ja te comença a indicar, no? Són de fer poc els deures, així en general. Evidentment els que van bé treballen molt a casa, que és el secret, però... Jo crec que la Xiu sempre; el Jamal no sempre però gairebé; l' Asad, mai, a part de copiar; i falta...

A: El Xiaowu. El Xiaowu si que va fent. Va fent en la mesura del que pot, pobre.

D: "Dificultats a la teva matèria". Vale, bàsicament ja ho hem dit abans... venga, "lo que més li costa" fem un a un:

A: Què és el que més li costa... i el que menys. A la Xiu què li pot costar més...? Pues mira, la paciència, que no en té ni gens ni mica, aquesta actitud de voler més i més i més... també ha d'aprendre que no està sola i que és un grup i que hi ha un ritme i que s'ha d'anar respectant. El que més jo penso que és que té facilitat per les llengües perquè ja va venir de la Xina amb un nivell d'anglès que sembla ser que...

D: Que no és comú en alumnes xinesos. Al menos, el que ens arriba a nosaltres, el que hem vist.

A: Un nivell que està traient dins a l'aula ordinària d'anglès, llavors clar...

D: Ens explicava que allí a la Xina a la seva ciutat alguna vegada havia col·laborat amb algun diari local, això es va dir, jo no sé fins quin punt, però lo que està clar és que és una nena que té una vocació forta cap a la llengua. Al Xiaowu, lo que li costa és la llengua i lo que menys les matemàtiques. Al Jamal, lo que més li costa... jo crec que la comprensió, potser, és un nano d'estudiar. La comprensió escrita la té però la comprensió oral potser... no sé. O l'expressió, potser? Bueno, és que clar, "costar" "costar" no seria la paraula, no?

R: Bé, alguna cosa que creieu que tot i tenir habilitats, comparada amb altres àrees doncs no destaca tant...

D: La plàstica, potser? Igual és la part artística perquè si que ens hem trobat que...

A: Ara que han fet el treball de síntesi...

R: Ell, per exemple, el va enllestir molt ràpidament, no?

A: Sí, perquè déu ni do, com que li faltaven hores d'aula d'acollida perquè estava a l'aula ordinària, doncs ells ha anat treballant, també ha copiat bastant... avui és que hem tingut una mica una decepció.

D: A la presentació s'ha quedat molt en blanc. Per ara no sabem si... aviam és algo puntual, acabarem d'avaluar-ho bé, no és el dia dia tampoc, que és l'examen real. Però avui, ell pues clar ens demanava que li féssim preguntes per poder contestar i explicar l'activitat però clar, els altres han fet el seu discurs, i ells sabia que tenia que fer un discurs.

R: Sí, que no ha fet una presentació.

D: Clar, no ha fet lo que els altres sí han pogut, gent amb molta més dificultat que ens ha sorprès.

A: Sí, jo crec que no es que no s'ho hagi preparat, sinó que s'ha... s'ha bloquejat de nervis o... és que em penso que és molt capaç de fer-ho, i esperàvem que ho fes molt bé i mira...

D: Potser lo que més li costa és això, els nervis. Potser eh... enfrontar-se a un tribunal justament, perquè és l'única vegada que l'hem vist així. Clar, i pensa que l'expressió oral és lo que menos s'exercita en un institut en general... bueno. Te'n falta algun, l'Asad, l'Asad és que clar...

R: No hi ha res que considereu que fa bé, o que destaca fins i tot?

D: L'expressió corporal...? Sí, potser és el seu punt fort i els bons sentiments que transmet, no? Sí, justament la comunicació no verbal és el seu punt fort.

R: I... el Xiaowu?

D: Les mates!

R: Ai sí, ja m'ho heu dit!

D: En general el camp de l'abstracció. De totes maneres el Xiaowu jo crec que l'any vinent el descobrirem més, mica en mica... és que costa, tu pensa que tenen ells una cultura de molt respecte i aleshores els parles i moltes vegades et miren als peus, i el tio te demostra el seu respecte, i allavorens clar, semblen com capats, no? En aquest aspecte se mostren poc naturals. Però a mesura que passen més temps aquí, amb nosaltres, se van obrint...

R: Segurament van entenent la manera de fer d'aquí, no? Perquè la Xiu sí que mira a la cara, i toca...

D: Ui!

A: La Xiu sí, hi ha contacte físic però en canvi el Xiaowu....

D: Pues vengam, "Quin era el seu nivell quan va arribar, i ara?"

R: Si heu notat cap canvi significat, un progrés pausat o un progrés destacable...

A: La Xiu cap amunt.

D: El Jamal... no sé, a mi no m'han sorprès, cap dels quatre. Lo que ja m'esperava al principi, no el primer dia evidentment, però al cap de dos setmanes, dos setmanes i

poc... ja veies una miqueta cap a on anava cadascú, clar que sorprèn. La Xiu per exemple, que el nivell sigui tan alt o... o un Jamal, que encara pot arribar... però tampoc coneixem el llindar màxim, des de luego, de cap dels quatre. Però sí que...

R: Però per exemple, diríeu que el procés d'aprenentatge de la Xiu i el Jamal, que vosaltres em vau recomanar per fer l'estudi, està per sobre de la mitjana.

D: Sí, sí.

R: I, el Xiaowu i l'Asad? Estarien per sota?

D: Jo crec que el Xiaowu està en la mitjana i l'Asad està per sota.

A: Bueno "Creus que la seva evolució ha estat ràpida, normal o lenta?" i "Per què creus que ha estat així?". L'evolució de la Xiu ràpida, té aquesta capacitat que tot ho integra.

D: El Jamal? També. El Xiaowu normal... o lent?

A: Jo crec que sí, però clar, no és l'extrem de l'Asad.

D: Bueno, és que el seu procés seria inexistent.

A: No, és que no... no hi ha. No sé, la veritat és que em perdo amb l'Asad.

D: Home, similar al cas d'un company l'Ameer, crec que és important el fet que la mare no ha estat a casa, crec que és un factor no determinant, o sí, però sí que la influència de la mare... i el pare també, per lo que sabem, vas estar uns dies fora de casa i les que estan a casa són les germanes grans però clar, com són... és una cultura que el noi és qui mana o a qui es cuida més, doncs se troba amb aquest contrasentit. I ell no fa cas a les germanes, segur que no... no sé.

R: Bé, doncs jo crec que amb això, més o menys... era una mica per contrastar-ho amb el que m'han dit ells mateixos i tenir una visió crítica per part vostra. Moltes gràcies.

D: Pues Elena, ja està, molt bé.

2.2. Francesc (18' 27'')

R: Primerament, quines assignatures fas amb ells?

F: Amb ells... a veure, hem fet molt de plàstica, amb alguns havíem fet teatre...

R: I què destacaries a nivell d'expressió artística?

F: Tu em parles, concretament, de qui?

R: Del Jamal, per exemple.

F: Eh, el Jamal té el problema de l'idioma evidentment, i li costa l'expressió. La informàtica encara és una cosa que li agrada i tal, també he fet informàtica amb ells, però lo de dibuixar és com molt *patós*... però a veure, no totes les persones tenen aquesta habilitat, no? Te puc parlar del Wande. Per exemple el Wande té un problema

greu de comunicació, que és que, primer no sé si és ell o... tu per exemple, fixa't que les noies xineses et miren a la cara quan parlen i els nois miren a terra i dius: Per què?!

R: *Bueno* mira, precisament avui he tingut la segona entrevista amb el Xiaowu i m'ha mirat a la cara, eh? Potser és perquè no perceps, que no sóc professora i aleshores no...

F: El Xiaowu ha fet un canvi que a mi m'ha sorprès molt. L'altre dia vam fer el crèdit de síntesi va ser la primera vegada que mirava a la cara i parlava. Però, és que són tots els nois... en canvi les noies no! Les noies pregunten molt, i ells són més tancats.

R: Aleshores, de tots quatre: el Jamal, l'Asad, la Xiu i el Xiaowu quin...

F: L'Asad té un problema. No sé quin problema hi ha però en canvi a la plàstica funciona molt bé però totes les seves notes són molt baixes, li costa molt entendre les coses.

En canvi, la Xiu, és excepcional, és una passada, en tots els sentits. A plàstica és la millor però mira en el seu país es veu que va col·laborar amb una revista i aquí en acabem de fer una, que és el primer número que traiem, i ella va escriure en el seu idioma en xinès i va escriure en castellà també, i cada dia m'està preguntant que com està i mira avui li ensenyaré per fi perquè té unes ganes de veure com ha quedat... però és que a més a més té molt interès per tot, absolutament per tot.

R: A més, té una manera d'expressar-se molt d'aquí. Et diu "mira...", et toca, riu mentre parla...

F: Jo diria que té una capacitat d'adaptació que és com una esponja que ho absorbeix tot i dins del seu cervell té un processador que no para de preguntar-se coses, d'investigar i no para...

R: I el Xiaowu, el seu germà per exemple?

F: Clar, aquí hi ha un abisme. Si haguessis de posar nota diries ella és un 10 i ell és un 2 i dius, què està passant aquí, no ho entenc. Han arribat en el mateix avió, igual, l'edat es porten un any de diferència... ella ho pregunta tot i ell no pregunta absolutament res.

R: T'enrecordes de la Xiu quan va arribar? Era igual o...

F: Era igual. Jo crec que sí, ella des del començament va arribar amb aquesta actitud. Al principi, el que els hi passa a tots, que hi ha una por i un cop superada, passa com un més, ja és la que és ara, és una X nata i els germà continua igual, malgrat el que et dic, l'altre dia va mostrar un progrés però ha sigut ara eh? Fins aquesta setmana no l'havíem vist eh? de cop i volta, va mirar i vam veure que s'havia après de memòria les coses. Molt lent però bueno és un altre ritme. I un dels que té molts problemes és el Wande. El Wande...

R: No, el Wande no participa en l'estudi... però li vaig preguntar al Xiaowu qui era el seu millor amic per veure si hi ha alguna possible influència i em va dir que era el Wande i que falta a classe, que ve tard, que no fa els deures...

F: Sí, el Wande ens ha causat problemes greus com boicotejar una classe, molt greus. En canvi el Xiaowu no, mai ha provocat res, el seu problema és que està absent.

R: I què creus, deuen haver superat el dol ja tots o no?

F: L'Asad està igual. Jo si que veig una superació a plàstica de que treballa però a les altres classes té un rendiment molt baix, li costa molt comprendre què escriu, els processos...

R: I fora de l'àmbit acadèmic, com el descriuries?

F: L'Asad jo crec que és molt bona persona i molt carinyós, té una manca d'afectivitat molt gran per històries familiars, per exemple, si observes com vesteix ara i com vestia uns mesos enrere... ara vesteix amb una imatge, com et diria jo, molt més.. cridant l'atenció amb cinturons grans, samarreta de tirants, semblava una mena de Travolta, que dius, Asad, què ha passat... però s'està trobant, i bueno, ja és un bon canvi. Llavors el que torno a insistir, aquesta és la visió que jo tinc, la dels altres professors no és la mateixa.

R: No no, perfecte, si per això us pregunto a diferents professors.

F: Jo, jo veig que el nivell de comprensió és molt baix però crec que s'està trobant amb les seves dificultats i s'està buscant, però és una superbona persona.

R: Això m'ho va dir en Dani també. I el Jamal, com el definiries? Té les coses força clares sembla.

F: Eh, sí sí. Ell s'esforça molt a treballar, és molt bona persona també, és un tros de pa, i qualsevol cosa que tu li dius sempre té el sí per davant, ells és positiu.

R: I el Xiaowu? Quin rol té a la classe?

F: El Xiaowu té un rol de que no existeix, no està... a la classe parla amb algun xinès però el problema és que tu dius, parlem en català, però no hi ha manera, ni una sola paraula.

R: I la Xiu, com a persona?

F: És excel·lent. Qui pogués adoptar-la i emportar-se-la per tots els països per aprendre, no? És una esponja. Es relaciona, però tindrà que dir, que la trobo molt solitària. Aquí al pati la pots veure moltes vegades sentada sola, s'acosta als professors per parlar, com si busqués un altre nivell intel·lectual no? Ella vols saber sempre i se'n va al profes a preguntar.

R: No l'interessa tenir converses banals amb altres...

F: No, no para de preguntar coses sobre el seu futur: Que si puc estudiar dues carreres, i quina podria fer, i on la puc estudiar... i tu dius però bueno, espera que encara falta temps, no? Vull dir, fes lo que et toca ara i després ja veuràs el teu futur no? Però no, ella vol anar més enllà més enllà.

R: I de les seves famílies? Què saps?

F: De les famílies tinc poca informació. No he tingut reunions. No sé si el Dani i l'Àngels n'han tingut.

R: M'han dit que els pakistanesos sí, vénen a fer entrevistes, però que el xinesos és molt difícil. Només una vegada va venir la tieta després de molt insistir...

F: Això és complicat perquè hi ha alguns que sí són molt accessibles i altres truquem i no poden, treballen...però de fet no conec als pares del xinesos en general, perquè costa molt que vinguin. Fins i tot a un d'ells vam anar a buscar-lo al carrer perquè no venia a les tardes, no enteníem què passava i el vam trobar a una botiga que tenia la seva família i vam descobrir que XX amb els pares, però és que era per anar a parlar amb el pare, el pare no sabia res. I va ser una odissea trobar a on estava el pare, perquè poca informació teníem, no?

R: I sobre les amistats? Per exemple, la Xiu m'ha dit que es relaciona amb la Lyra, que és de les Filipines, però en canvi em va dir l'Àngels que no, que sempre va amb el Xiaowu i els amics xinesos...

F: Sí, també. Però es relaciona amb la Lyra per una raó perquè la Lyra és molt bona també, molt bona a nivell intel·lectual, és molt intel·ligent i té molt bon nivell... però això connecten.

R: I t'has fixat si parlen en català?

F: No, parlen en xinès però...

R: És filipina aquesta nena!

F: Ah, sí, tens raó... parlen en català i alguna vegada castellà.

R: El Xiaowu m'ha dit que va amb el Wande. Que ja me n'has parlat, que és una mica disruptiu...

F: Sí, el Wande. El Wande també és molt poc comunicatiu, tots dos són iguals, no et miren ni res...

R: L'Asad m'ha dit que va amb tots! Ha estat impossible que anomenés un parell de persones.

F: Sí, l'Asad, l'Asad mira-te'l, està allà jugant a bàsquet. No té problemes, es relaciona amb tothom i hasta planta clara si és necessari. De vegades pot semblar molt tímid, però en el seu ambient de companys... que no es fiquin amb ell, que ell planta cara.

R: I el Jamal, què?

F: El Jamal, com pots veure, a la classe és molt tímid però al pati ja veus...trobem que s'esforça, t'escolta molt, jo ho trobo una superació. I en les seves relacions, no té problemes. Com pots veure li és igual que siguin xinesos, pakistanesos... juga amb uns i altres.

R: I qui creus que ha tingut més problemes per fer amics? Bueno, segurament el Xiaowu...

F: Evidentment el Xiaowu, perquè ell no parlava, era algo que fins i tot ens preocupava, hi havia algo que al seu cap no estava funcionant bé.

R: Però també amb els xinesos?

F: Sí sí, tenia una comunicació molt gran. Eh, sí que parla amb els xinesos, i parla amb nosaltres, però li costa molt.

R: Llavors a la teva classe, en qüestió d'habilitats artístiques, m'has dit que la Xiu...

F: Sí, ella sí i el seu germà no.

R: I entre el Jamal i l'Asad.

F: El Jamal és que... però és que a veure, són persones molt diferents. Si parlem d'expressió plàstica l'Asad té una capacitat que a mi em sorprèn moltíssim, fa uns dibuixos, i utilitza uns colors que...

R: Exacte, a això em refereixo. Si el que fa transmet coses que verbalment no pot amb la barrera lingüística.

F: Doncs sí, sí, totalment. I en canvi al Jamal li costa molt expressar-se gràficament però es comunica molt més amb tu i si no està d'acord t'ho diu i... però gràficament li costa molt dibuixar, expressar-se, i et mira i et diu "no sé no sé" i tu "però prova-ho"... i ell "no profe no..."

R: Ja, és que potser als seus països, com que no fan res per desenvolupar l'expressió artística, doncs no li donen valor, no? Perquè ell m'ha dit clarament "és que la plàstica no m'agrada perquè és per nens petits" i jo ja li deia, que és important l'art, la música, és una altra via d'expressió, però no no, ell ho tenia molt clar.

F: Sí és que és clar, hi ha un gran abisme de venir, entre les cultures. Jo intento situar-me en la seva pell, que tens la seva edat, en canvi de país, no entens l'idioma per res, amb els problemes que tenen molts... a veure una de les coses que per sobre de tot intentem és que les classes siguin lo més eh... com et diria, la paraula és "acollidora" però també "divertida", que es trobin a gust, eh? I jo de vegades em plantejo anem a tocar aquest tema, però, a veure si aconseguixo que somriuin, que riguin, que s'ho passin bé i que es comuniquin entre ells. Aquest és el màxim de l'objectiu, lo altre què tractem i com ho tractem... però hem d'intentar que bueno, que es diverteixin també a la classe. I això, penso que bueno, entre l'equip que estem ho hem aconseguit perquè veus que bueno que...

R: No, ells ho tenen molt clar eh? Estan molt bé i la Xiu que xerra força i el Jamal m'han explicat que aprecien el tracte dels professors aquí, que allà els professors ensenyen però no es preocupen i no pregunten "com estàs" i aquí sí.

F: Mira, jo vinc de un altre món, del món del teatre aleshores jo, a les primeres classes, quan ells venien, jo els donava la mà, deia "hola, bon dia" i donava la mà. Clar, això de donar la mà no ho fan els professors, tampoc els d'aquí, i el fet de tocar-los eh? És una cosa que he anat incorporant i al començament tu veies que ells, tots, que provenien de diferents països tenien molta por, i ara veus que no hi ha cap problema

que es saluden uns al altres i es donen la mà. I quan entren ja donen la mà, per costums que han agafat, no? I jo penso que bueno, que és algo positiu perquè han trencat barreres, no?

R: Pues mira, jo crec que amb això, el que sé d'ells, el que m'han explicat l'Àngels i el Daniel ja puc fer alguna cosa... moltes gràcies!

F: De res, qualsevol cosa ja saps.

3. The family

3.1. Jamal's father: Rizwan Salemi. (21' 04'')

[Assisted interview. Jamal joined his father to translate the questions into Urdu.]

R: Cómo se llama?

S: Yo XX [Rizwan Salemi]

R: Lo puede escribir por favor?

S: Si mmm

R: Aquí mismo si quiere. Muchas gracias.

R: Cuántos años tiene?

S: Aquí? Casi 10 años.

R: Y usted cuántos años tiene?

S: Yo soy casi 50.

R: 50, aha.

R: Entonces usted es de Pakistan...de qué región?

S: XX Islam.

R: Lo puede escribir también, por favor?

R: Islam, es la religión.

S: Si.

R: No, yo digo Pakistán es muy grande, qué zona? De dónde?

S: Provincia de Punjab.

R: Ah vale.

R: Entonces usted que lenguas sabe?

S: Esta lengua mi provincia.

R: Habla punjab?

S: Si esta es lengua de mi madre, lengua de nacional es urdú, después gente habla inglesia, muy poco habla arabia.

R: Entonces usted con Jamal, habla punjab.

S: Siempre yo hablo Jamal con urdú es lengua de nacional

R: Y con su madre habla punjab?

S: En punjab, si.

R: Muy bien y con Jamal urdú.

S: Eh tiene más hijos?

S: Si.

R: Y con todos habla urdú?

S: Si hijos hablar juntos con madre urdú et punjab. Pero no hay mucho diferente entre urdú et punjab, solamente un poco diferente. XXX

R: Yo con mi padre hablo catalán y con mi madre hablo castellano.

S: Sí.

R: Muy bien, entonces porqué vinieron a Cataluña?

S: Yo vine a Catalunya para trabajas.

R: Y cuando usted vino ya tenía trabajo o lo buscó?

S: Ah no busco trabajo cuando vine allí y yo vine Arabia Saudía a Karachi

R: Ah muy bien en Arabia... y sus hijos también fuero con usted a Arabia Saudí?

S: No no hice nada. Hijos solo aquí.

R: Ah y porque Cataluña y no Madrid, por ejemplo?

S: M... yo vine directamente aquí, amigos aquí, vive aquí, nada en Madrid.

E: Vives en Hospitalet?

S: Si, en Hospitalet.

R: Y os vais a quedar aquí en Cataluña?

S: Dime.

R: Os queréis quedar aquí en Cataluña o has pensado ir a otro lugar?

S: No, de momento si, aquí.

R: Entonces, no has vivido en ninguna otra parte de España, solo en Arabia Saudí, y en Catalunya siempre en Hospitalet?

S: Sí, siempre en Hospitalet

R: Qué sabías antes de venir, cuando viniste de Arabia Saudí, sabías algo de Cataluña?

S: M... sí.

R: Sabías por ejemplo que tus hijos en la escuela tendrían que aprender Catalán?

S: Sí, que siempre *opportunity*, hablar catalán mejor, hijos escuela de aquí, hablar mejor, me parece bien todo, después XXX aquí, sí.

R: No, porque hay muchos inmigrantes que vienen a Cataluña y no saben que hay dos lenguas y entonces hay problemas.

S: Aha

R: Entonces usted ya lo sabía, te gusta vivir aquí?

S: Si, yo trabajo aquí, X aquí,

R: Entonces le gusta porque trabaja.

S: Si.

R: Qué es lo que más le gusta?

S: Cataluña muy bien, XX, XXX, aquí hay gente mejor, X mejor... yo trabajar taxista, yo cada día 12 horas trabaja, desde las 6 mañana 6 tarde, mirar ver gente para catalán... buena persona.

R: Qué es lo que menos le gusta?

S: XXX [pide ayuda a su hijo Jamal para que le traduzca la pregunta]

R: Entonces hay cosas que le gustan más de Cataluña que de su país, por ejemplo el trabajo que hace aquí le gusta?

S: Si.

R: Porqué en Pakistán qué hacía?

S: Yo Pakistán muchas cosas diferentes, no permanente.

R: Hay alguna cosas que eche de menos de su país? que se acuerde? de su familia...

S: Si... es el problema, porque tú sabes mi madre, mi pare, mi país XXX... mi país mi madre, mi padre, mi hermana, yo *human*. Yo vive aquí bien, para mi hijo. Yo Pakistán en verano porque está mi madre, mi padre, mi hermano... Cataluña muy bien, España muy bien, pero no es el mío. Yo vive aquí sí vale, yo siempre aquí, pero yo no corta de corazón de mi país, es normalmente, es normal... me gusta sabes, me gusta Catalunya,

mi hijo aquí sabes XX, normal X mentira, hay mi hermano, mi hermana, mi país, España muy bien, Cataluña muy bien, yo X aquí.

R: Claro...

S: Pregunta Jamal, si vive aquí, XX, está contento porque él pequeño.

R: Está contento!

R: Tuvo la posibilidad de estudiar en Pakistán?

S: Si.

R: Qué estudió?

S: Yo estudiaba XXX.

R: Hasta cuarto? Educación primaria?

S: Si.

R: Y en Cataluña, aquí ha hecho algún curso?

S: No. Nada.

R: Entonces en Pakistán de qué trabajaba, en muchas cosas, por ejemplo...

S: Muchas cosas a.... piscinas, para mecánica, muchas muchas cosas...

R: Y trabajaba para otros?

S: Para otros, negocio suyo no.

R: Y entonces ahora el taxi?

S: Yo trabajo da solo.

R: Es suyo el taxi?

S: No, empresa,.

R: Y entonces que horario hace más o menos?

S:12 horas, mañana 6 a la tarde 6.

R: De 6 a 6, mucho... le gusta?

S: Si pero primera hora muy difícil, XXX [se ríe]

R: Y tus hijos ayudan en casa después de la jornada?

S: Si. Si.

R: Vivís cerca del colegio?

S: Si, calle Bóvilas.

R: Y en su edificio, viven todas familias de aquí de L'Hospitalet o...

S: Sí, la mayoría de aquí.

R: Muy bien, y sois amigos de los vecinos?

S: No, ahora momento no... porque este piso nuevo, este piso vivo yo de 3 meses.

R: Y antes dónde vivían?

S: XX En otro edificio.

R: Y allí sí que tenían amigos?

S: Sí.

R: De Pakistán?

S: No mayoría Español y Marroc, sí todos.

R: Cuánta gente vivís en casa? Cuántos sois en casa?

S: Cuatro

R: Jamal, usted y... [Jamal interviene: amigo de mi padre]

S: Sí.

R: Y su mujer?

S: Ahora momento no, Pakistán.

R: Y los otros hijos?

S: Sí, también.

R: Cuántos hijos tiene?

S: Son cuatro hijos, gracias a Dios,

R: Cuántas habitaciones tiene su piso?

S: Tres.

R: Entonces Jamal tiene una habitación?

S: Sí.

R: Y... tenéis Internet en casa?

S: Momento no.

R: Igualmente usted o Jamal pueden bajar a un Cybercafé o a un locutorio...

S: Sí.

R: Usted ve la televisión normalmente?

S: Poco, Jamal mira, yo no tengo tiempo.

R: Bueno cuando la mira, qué canales ve?

S: Pakistán, Telecinco también, TV3 también...

R: En T5 gritan mucho... Entonces T5, TV3, el canal de Pakistán, tienen vía satélite no?

S: Sí.

R: y qué programas ve? Películas...

S: No, yo solo mirar para las *news* solo. [Jamal interviene: Noticias].

S: Sí, noticias solo.

R: Muy bien.

R: Y sabe si Jamal ve mucho la televisión o poco?

S: No... poco.

R: Y qué canales le gustan?

S: Está siempre mirando Barça o *sports*, XX, todo todo este.. Yo noticias, no mirar este. Yo mirar cosas del mundo... XXX mejor.

R: Bueno, y usted compra el periódico?

S: Si.

R: Y lo compra cada día o solo el Sábado? El fin de semana no?

S: El fin de semana si.

R: Y qué periódico compra?

S: Yo siempre periódico mirar, la metro ese siempre.

R: Muy bien, el ADN, el QUE...

S: Si sí.

R: Y Jamal lee periódicos?

S: No tiene tiempo, primero escuela, después Internet, después televisión.

R: Eh... usted cree que Jamal estudia y hace los deberes bien?

S: Si.

R: Y por qué cree que el aprendizaje de Jamal del catalán es tan rápido?

S: Qué?

R: Jamal, es muy buen alumno en todo, pero destaca en Catalán, si? En Hospitalet que nadie habla catalán, el habla muy bien catalán,

S: XX vive en Catalonia, seguro que es hablar catalán.

R: Y por qué cree que el aprendizaje de Jamal es tan rápido?

S: [Jamal le traduce la pregunta] Porque gustar, yo hablar con él, si tu querer vivir en Cataluña para muy bien, seguro que Catalán muy bien.

R: Y en Pakistán, cómo eran las notas de Jamal en idiomas de inglés de urdú..?

S: Si.

R: Muy buenas?

S: Si, muy bueno. Jamal XXX Paquistán, en escuela de Pakistán, todo allí primero primero primero, sí.

R: Qué suerte! Y está contento con las notas de Jamal aquí en Cataluña?

S: Si, porque catalán mejor. No lengua de padre y madre pero siempre para 8 o 9, 7, 9... muy bien.

R: Que tres palabra cree que definen a Jamal? por ejemplo, buena persona, sincero, trabajador, honesto... cómo cree que es su hijo?

S: Buena persona.

R: Buena persona, y trabajador también?

S: Buena persona sí muy bien, pero trabajador... momento no hay trabajador, muy bien estudiano, buena persona, después mirar trabaja bien... después, ahora es el trabajo escuela, ese trabajo bien y XXX buena persona.

R: Cree que aquí Jamal está contento o está triste?

S: Si, contento. Contento con amigos, no mi!

R: Tiene amigos, que es importante porque si se viene de fuera se pasa muy mal...Y entonces cree que está bien integrado, que aprende la lengua rápido, la cultura...

S: Si.

R: Ha hecho amigos con facilidad?

S: Si, sí.

R: Se ha integrado rápido con sus amigos...?

S: Amigos buenos

R: Usted conoce los amigos de Jamal?

S: Sí, hay pakistaní amigo yo sabe, español amigo yo no sabe. Porque XXX hay poco aquí, yo sé XX hijo amigo...

R: Le gusta que Jamal tenga amigos pakistanies... ?

S: Español también.

R: Sí sí pero también está bien que tenga cosas en común con amigos de su mismo país...

S: Si.

R: Y cuándo Jamal llega a casa usted está trabajando no?

S: Si.

R: Y por las mañanas también está trabajando?

S: También yo trabajo

R: Y Jamal que hace normalmente, el Sábado y el Domingo, qué hace?

S: M... nada diferente, trabajo de escuela, dormir poco largo, ver televisión, cosa normal

R: Sale a jugar a fútbol o a Básquet en la calle?

S: Sí... amigos, fútbol, críquet... también.

R: Y ayuda en las tareas de casa? A hacer la comida o limpiar?

S: Sí, sí.

R: Cuántas horas cree que Jamal estudia cada día? o hace deberes...?

S: 5.30 termina aquí, yo después vine a casa a las 7... XX 2 horas.

R: 2 horas. Cuándo usted llega él estudia... muy bien. Y le gusta esta escuela?

S: Si, muy grande, muy bueno..XXX, XXX, muy importante cerca de casa. [se ríe].

R: y los profesores le gustan?

S: También. Sí, profesores muy bien para escribir para... muy bien.

R: Cree que los profesores se preocupan por el futuro de Jamal?

S: Sí.

R:Y crees que a Jamal le gusta esta escuela?

S: Si.

R: Crees que está contento con los profesores qué tiene?

S: Si, sí. Le gustar escuela seguro que por profesores bueno.

R: Y usted sabe que profesor le gusta más?

S: Uno chico chica que le gusta. [se ríe]. Una señora, no?

R: Ah... sí... la profesora Àngels... es muy simpática. [S se ríe]. Y que le gustaría... el año que viene Jamal hará cuarto, sabe usted que la Educación Obligatoria se acaba, y entonces puede estudiar una profesión o puede seguir estudiando para ir a la universidad. Qué prefiere usted que haga?

S: Estudiar más.

R: Usted prefiere que siga estudiando no?

S: Sí.

R: Pero aquí o en Pakistán?

S: Aquí.

R: Y sabe que quiere hacer Jamal de mayor?

S: XX sabe qué?

R: Sabe de qué le gustaría trabajar?

S: Depende de él.

R: Usted prefiere que haga lo que quiera no?

S: XX

R: Hay padres que quieren que sus hijos hagan lo que ellos quieren, no lo que a los hijos les gusta.

S: Ah para trabajar bien [se ríe].

R: Pues mire, ya hemos acabado. Muchísimas gracias por su tiempo y que tenga un buen día.

S: Sí, ahora taxi aquí, trabajo. Muy bien, tu también.

3.2. Asad's father: Mohammad Khalid. (50' 57'')

R: Usted cómo se llama?

M: Yo? Mohammad Khalid.

R: Puede escribir su nombre, por favor?

M: Yo?

R: Sí. Muchas gracias. Y de qué parte de Pakistán es?

M: Sí yo, aquí de centro... XX

R: Puede escribirlo?

M: M... yo no puedo todo.

R: De acuerdo, del centro, no pasa nada...

M: XX, capital.

R: Ah, la capital, Islamabad! Sí, ya sé. Cuántos años tiene?

M: Aquí?

R: No, usted.

M: Yo... 52 años.

R: Y cuántos años lleva aquí?

M: A España... 2001. Sí.

R: Qué lenguas se hablan en Islamabad?

M: Urdú. Sí, mi país toda lengua es Urdú. Otro es inglés, árabe, solo eso... aquí punjabi... aquí Hospitalet otro, Barcelona otro, Terrassa otro... aquí... mi país uno sitio aquí punjabi, otro sitio aquí pathwari, XX, XX, muchos. 29 .. 30 lenguas!

R: Sí sí, hay muchísimas. Y, de todas las lenguas de Pakistán, usted...

M: Urdú.

R: Sólo sabe urdú? Con sus padres, su madre...

M: Sí.

R: Y... qué lengua habla con Asad?

M: Mi país son todos habla urdú, pero aquí hablar pathwari. Son toda la gente mucho, en mi casa todos pathwari.

R: Ah, a eso me refería. Todos habláis pathwari en casa. Tú con Asad pathwari y Asad aprendió urdú en la escuela, no?

M: Sí. Si todo, madre, padre, familia...

R: Eh, por qué vino aquí a Cataluña y no a Madrid?

M: M... Cataluña aquí primero trabajo mucho, ahora no, ahora crisis. Mucha gente pakistani aquí Cataluña, Barcelona. Yo gusta Barcelona. Primero yo Dinamarca, yo dos años...

R: Ah sí? Usted estuvo en Dinamarca? Y qué hacía allí?

M: Mi país eh... oscuridad. Mi país todo gente fuera, tu no puede dentro XXX. Una persona, buscar dinero, "tú no dinero *cash?*" *Morto*. Aquí yo tranquilo, dinero dentro, yo pasear por Cataluña toda España tranquilo, no problema. Aquí mi familia bien, aquí hijo hija mi país, escuela, no sabe que volta a casa.

R: Cómo?

M: Escuela, mi país, 8:30 escuela, vuelta, eh... no sabe. XXX llamar "Mohammad, 80.000 € pagar, hijos a casa" Sí. Aquí no, aquí en Barcelona yo tranquilo. No hay dinero no pasa nada, tranquilo.

R: No ha tenido problemas aquí?

M: Sí, Pakistán mucho problemas... hijos, todo! Mira, yo dos años hijos aquí España, mujer no, XX siempre dos años aquí no problema, XXX mujer aquí. Qué pasa mujer, dormir no dormir, qué comida, qué pasear... no sabe. Ahora mujer aquí dos, tres meses aquí y yo tranquilo ya está.

R: Entonces, usted en Cataluña está muy bien, le gusta. Y porque Hospitalet y no Barcelona, o Badalona o Santa Coloma?

M: Aquí otra familia Pakistán vive aquí. Es 11 o 15 familia aquí. Barcelona centro mucho gente mucho problema, mucho marruecos, Hospitalet tranquilo poco, Barcelona mucho extranjero, aquí no... aquí todo el día noche pasear tranquilo. Barcelona mira, un día pasear y 1000 euros fuera, robar, mucha gente. Aquí no problema. [...]

R: 1000 € le robaron?

M: 1400€, centro de Cataluña. Sí sí, pero solo en Cataluña centro, no Hospitalet.

R: Entonces está bien aquí, se quiere quedar.

M: Sí sí sí. Mira...

R: Y en Dinamarca?

M: Oh... mucho frío. Aquí mucho calor, aquí tranquilo, hora XXX toda España, yo gusta esto. XXX. Aquí 2004, 5, 7... mucho trabajo, mucho dinero. Ahora no, no pasa nada, yo gusta esto.

R: Hay muchos inmigrantes que ahora con la crisis vuelves a su país, o se van a otro lugar... usted se queda?

M: Yo no. Yo vive aquí a España, ya está.

R: Y, en Dinamarca, estuvo solo o con la familia?

M: No, solo.

R: Y de qué trabajaba en Dinamarca?

M: M... mira. Primero aquí, a España aquí, papel todo gente. Dinamarca tu casado, puede papel, yo no puedo más casado, mujer en Pakistán, solo una mujer. Mira, una mujer, 4 o 5 niña, por qué aquí otra mujer? No, yo no gusta esto. En Dinamarca mucho trabajo, Alemania, Francia... mucho trabajo pero aquí 10 años aquí España vive, aquí mujer, hija hijo, todo aquí.

R: Están juntos que es lo importante, muy bien. Y en España siempre en Hospitalet?

M: Siempre Cataluña XX. 3- 4 años yo trabajo... como se llama aquí... Figueres, Empúria Brava... Empuria Brava bonito, mucho grande casa, playa...

R: Qué hacía en Empuria Brava?

M: Allí gente España poquito, mucho gente Alemania, Francia, Inglaterra... todo comprar, todo comprar piso, solo vive 2-3 meses, otro meses cerrado, va a su país.

R: Y usted, qué hacía allí?

M: Pisos.

R: Y antes de venir aquí, usted sabía que en Cataluña se hablaba castellano y catalán, o no lo sabía?

M: Mira, yo aquí mucho trabajo, todo empresa pakistaní. Yo no sabe, castellano un poquito catalán yo no sabe, todo empresa pakistaní, castellano un poquito. Aquí todo mucha gente castellano sabe, hijos catalán escuela bien.

R: Pero usted sabía que había dos idiomas? En España, español y también catalán... sabía?

M: Sí sí.

R: Y lo que más le gusta es la seguridad, el calor... Y qué es lo que no le gusta?

M: Aquí Cataluña... eh... ahora es aquí problema médico. Ahora mucha gente XXX castellano sabe, aquí oscuridad, gente que ayuda hablar urdú, yo sabe que aquí médico XXX hablar urdú.

R: Tu médico habla urdú?

M: No, ahora no. Ahora yo sabe castellano, antes problema. XXX que yo no hablar antes castellano. Tu castellano sabe, yo no, eso sabe... XXX Eso aquí poco XX.

R: Y hay alguna cosa de su país que eche de menos, de la que siempre se acuerde...? Su mujer?

M: Mujer solo tres meses aquí, antes dos años muy malo. Yo solo, todo hijo, hija Pakistán. Ahora tranquilo, eso tranquilo. Pero ahora yo hablar castellano XXX [...]. Ahora mujer escuela 2-3 meses castellano.

R: Su mujer. Y usted cuándo llegó? Hizo algún curso para aprender el idioma o...?

M: 1-2 meses castellano, Hospitalet.

R: Y usted estudió en Pakistán? Iba a la escuela?

M: Mujer?

R: No, usted, tú...

M: Yo... sí, hasta 10 años. Mira yo aquí en Pakistán trabajo mecánico, uno local, vende harina... aceite vender, comprar, vender, mucho dinero. Sí, yo 27 años trabajo esto.

R: De mecánico, vendía harina?

M: Sí...

R: Y el local era suyo?

M: Sí, ahora vender, yo mira, dos año aquí, toda familia, todo dinero aquí, comer.

R: Y ahora trabaja?

M: No, ahora no trabajo.

R: Desde cuándo está sin trabajo?

M: Mira, yo... 6-7 meses con ayuda 426€. Una habitación, alquiler, 160€ más...

R: Usted vive en esa habitación con su mujer, sus hijos...

M: No, uno hijo hija, uno mio mujer. Otro señor.

R: Ah, vale... su piso tiene 3 habitaciones y la tercera la alquila? Y así tiene más dinero?

M: Sí. Yo mira el piso, 550€. Ahora poquito poquito comer... aquí mucha gente, pakistaní comida a casa, aquí español sólo uno piso vive una familia. Aquí Barcelona y grande sitio, fuera de Barcelona, yo trabajo XX último sitio Zaragoza, yo todo gente una casa grande todo familia dentro, aquí Barcelona un piso un persona. [...]

R: Sí, en las ciudades la gente es más individual que en los pueblos...

M: 2003 trabajo XX pico fruta, familia aquí y todas las noches llama "Tayyaba, qué pasa, qué comida, qué comprar?" XXX [...] Mira ahora yo buscar trabajo en Barcelona, metro cada día, tren, autobús... mucho dinero. [...].

R: Cada día es dinero, si?

M: Sí, yo no puedo, cada día 3 € más pagar casa, yo no puedo.

R: Y su mujer trabaja?

M: No, solo 2-3 meses aquí.

R: Ah, bueno, cuando hable un poquito de castellano trabajará. Y su hija mayor?

M: Ahora aquí catalán, está en cuarto.

R: Y el año que viene qué hará? Estudiar o trabajar?

M: Sólo eso sabe hija, tú estudiar trabajo... XXX

R: Y Asad está aprendiendo a ser mecánico y electricista, no?

M: Sí, Asad que ahora yo mecánico, esto gusta, yo hablarle primero catalán. "Tú no sabe catalán primero, eso XXX". Ahora XXX [...]

R: Y sus hijos, Asad y Tayyba, cuando salen del colegio y llegan a casa, ayudan a comprar, limpiar...?

M: Ahora mujer todo.

R: Y antes?

M: Eh... mayor hija.

R: Qué tiene? Dos hijos...

M: Dos hijos, tres hijas. Pequeño Asad. Ahora casa dos hijo, dos hijas.

[...]

R: Y vivís cerca del colegio?

M: Cerca... *Santiago Apòstol*.

R: Y en el edificio, los vecinos también son inmigrantes, o son de Hospitalet?

M: Aquí piso, solo 2 inmigrantes, no 3... uno marroquí también, 2 indiano, todo español. Pakistani solo yo. Ahora 4 o 5 está cerrao, no gente, no alquiler.

R: Muy bien, y tu piso tiene 3 habitaciones: Una para tus 4 hijos, una para ti y tu mujer y otra alquilada. Cuánta gente en total vivís allí?

M: 7. Habitación alquiler solo 1, de Chile, Benito. 50-55 años. Sabe español, catalán no sabe pero español sabe. Todo el día trabajo, noche casa 9 o 9:30 todo día.

R: Y Asad tiene espacio para una mesa en su habitación para hacer los deberes?

M: Mira, yo comer comedor, una habitación grande XXX [...] eso bonito, tranquilo...

R: Y Asad dónde hace los deberes? En el comedor, o en la habitación?

M: Sí, habitación.

R: Y tenéis Internet?

M: No casa no, aquí locutorio.

R: Y, usted tiene un locutorio, o no?

M: Yo... ahora trabajo para hijo aquí locutorio sabe, hijo locutorio.

R: Pero es suyo el locutorio o es de otra familia?

M: Sí, otra familia pakistaní.

R: Y a usted le gusta ver la televisión?

M: Yo? Sí. Yo gustar *News* aquí todo país, en castellano siempre son *news* y otro programa aquí... XX sabe? con dinero dentro, pregunta...

R: "Atrapa un millón"?

M: Sí, eso yo cada día. El programa gusta. Más... uno programa es aquí noche, 11, 11:30, gente con XX cómo se llama... en la 1, una familia aquí, otra familia aquí...

R: Entonces toda la tele que ve, siempre es en castellano?

M: Sí, siempre castellano.

R: No ve la tele ni las noticias de Pakistán....

M: No aquí siempre castellano, locutorio Pakistán. Todo eso.

R: Muy bien. Y cuánto rato cada día?

M: Yo? Una hora, hora y media... las noticias y programa.

R: Y compra el periódico?

M: Sí. No, locutorio amigo pakistaní yo buscar papel, que son gratis, amigo. [...]. Todo pakistaní ayuda dinero, mucho. Pero aquí español no, mechero.... No!

R: Entonces Asad, hace los deberes y estudia en la habitación siempre...?

M: Pero muy poco tiempo, media hora, Asad no bien escuela. Es que yo sabe, ahora está un poco cansado, está mucho tiempo aquí programa indiano, mucho tiempo locutorio... mira, yo dos años mujer no aquí, esto todo hijo hija cansado mucho, solo aquí padre hijo hija, eso casa tele, todo programas pakistaní, indiano... eso no bien catalán.

R: Entonces cree que le cuesta el catalán y el castellano porque no hace los deberes, estudia poco, solo mira la tele de Pakistán e India...

M: Sí sí. [...] Aquí residencia, buscar contrato dinero... Francia... [...]

R: Y qué le parecen las notas de Asad aquí?

M: Catalán no es bien, pero sí me gustan.

R: Y cómo eran las notas en Pakistán? Mejores?

M: M... Pakistán cinco años escuela. Aquí España está bien, Pakistán muy lejos, caminar una hora cada día... más Pakistan ahora mucho mucho calor, no lluvia, 45 , no lluvia, mucho polvo... difícil ir escuela. No hay luz, no hay gas, 24h solo 1h luz... puedo trabajo puedo escuela? No! Yo aquí 10 años no hay cerrao agua, no hay cerrao gas, no hay cerrao luz, no hay cerrao metro... XXX

R: Crees que Asad está contento aquí? O está triste? Quiere volver a Pakistán.

M: No no, mira, aquí todo ahora vacación, yo Pakistán 2- 3 meses aquí vacación. Él pregunta Pakistán, pero padre, madre aquí, hermano, hermana aquí... por qué Pakistán? Dónde vive tú? Todo aquí tú. Pakistán mucho grande piso, yo vacación.

R: Y el piso de Pakistán, lo alquila?

M: No, está cerrado.

R: Y cuando vaya de vacaciones, vivirá allí?

M: Sí. Y mis padre madre. Asad ahora no puede, él vive aquí, yo padre madre yo. XXX Ahora mucho calor, no hay luz. Aquí normal calor, no hay mucho calor, no hay mucho frío... Asad ahora no puede Pakistán. Medical Pakistán no hay ayuda, pagar mucho dinero pagar, aquí bien.

R: Quizás dentro de unos años tendremos que pagar... a ver...

M: Mira, escuela hijo hija 3 Pakistán. Yo trabajo Pakistán uno mes trabajo, m... 150€. Ahora mucho precio, mucho precio. Ahora XX 20€ pagar luz, tu comprar harina, leche... no puedes. Mucho problema ahora.

R: I usted si va a Pakistán, cuánto tiempo?

M: Ahora no, no hay dinero, ahora eso aquí mira... mujer, hijos, 6 persona 6.000€, más Pakistán comida, comprar ropa... no, eso no puedo. Aquí comer, ya está.

R: Y cree que Asad tiene muchos amigos?

M: Sí... eh... solo 1-2 aquí.

R: De Pakistán o de España?

M: Eh... 1 es pakistani, 1 es no sé africano qué país, 2 indios...

R: Son del colegio? Usted les conoce?

M: Sí, escuela. Yo solo dos personas conoce.

R: Y el fin de semana, el sábado y el domingo, Asad va con ellos a jugar a la calle?

M: No, a casa. Siempre casa. XXX futbol, críquet... Aquí España nacional aquí todo futbol, pero Pakistán primero críquet, segundo hockey.

R: Ah sí, hockey también? No lo sabía. Entonces Asad va al parque a jugar al futbol sábado, domingo?

M: Eh... dos hora aquí locutorio, poco escuela.

R: Y a usted le gusta la escuela?

M: Sí.

R: Qué es lo que más le gusta? Que es grande, que tiene mucha luz, los profesores...?

M: Mira yo, aquí bonita, profesora Àngels, madre. XXX [...]

R: Usted cree que los profesores se preocupan por Asad si tiene problemas...?

M: No, Asad no problemas. XXX [...]

R: Pero cree que le ayudan...?

M: Sí, todo.

R: Y cree que a Asad le gusta esta escuela? Qué le gusta?

M: Sí m... aquí Asad ahora no hay problema, aquí escuela todo, no hay problema.

R: Está todo bien. Y sabes quién es el profesor preferido de Asad?

M: Sí... Àngels.

R: Y ahora está haciendo electricidad y mecánica. Le gustaría que trabajara de eso?

M: Sí, yo gusta eso. Mira, trabajo ahora... yo padre, hijo hija hablar y yo XXX yo no puedo hablar que tú haces, no puedo, trabajo Asad, "padre, yo gusto mecánico", ya está. Yo no XXX tu gusta esto aquí XX ya está, yo no problema, yo comprar ropa, comida, eso todo yo. Hijo, hija estudiar.

R: Y usted quiere que Asad estudie aquí?

M: Sí pero Asad curso catalán.

R: Y la hija, qué va a hacer?

M: Hija Tayyba... m.... ahora no sabe qué XXX solo hija sabe, yo no XXX [...]

R: Bueno, lo importante es que usted y su familia están contentos aquí, y su mujer también.

M: Sí. Mira yo XXX [...] comida, XX [...].

R: Bien, pues yo me alegro, de que estéis todos juntos... pues ya hemos acabado!
Muchas gracias Mohammad!

M: Sí, gracias también.

4. The oral proficiency task and the first day in Catalonia

4.1. The Pakistani Pair: Jamal, the successful learner (8' 26'')

ORAL PROFICIENCY TASK

R: Vinga Jamal, què tenim aquí?

J: És un parc infantil, un mercat i una gasolina.

R: I què hi fan al parc infantil?

J: Jugar. Aquest s'està gronxant, dos estan parlant i un està saltant per parar la pilota i l'altre està xutant.

R: Per tant, aquest dos a què juguen?

J: Ah, a futbol sí.

R: I de què creus que parlen?

J: Hola, bon dia, què tal, com et dius, m'agrada jugar amb tu.

R: Molt bé, i al supermercat, què passa?

J: Aquí vénen verdures, això fred vénen congelat: peix, carn o beguda. I aquí arròs, pasta...

R: Ah, i de què creus que parlen aquestes persones? Fixa't que aquestes dues van vestides iguals.

J: És una senyora que està treballant al mercat, és eh... la botiguera.

R: I aquest senyor que porta la bossa de la compra, què li ha passat?

J: Que s'ha trencat, s'ha caigut a terra.

R: I què li diu?

J: *Lo siento!* I la botiguera diu "bueno, paga diners".

R: I què més tenim? Fixa't en aquests tres? És una família.

J: Sí, estan comprant. El nen vol arròs i els pares compren.

R: I saps com se'n diu d'això?

J: És un... carro?

R: Sí, és un carro de la compra. I això d'aquí?

J: Una cadira de rodes.

R: I aquestes persones que treballen aquí són botigueres, però què fan?

J: Estan comprovant les coses, i agafen els diners. Si i aquí hi ha gasolina, al Pakistan és molt cara, aquí no sé.

THE FIRST DAY IN CATALONIA

R: Molt bé. I ara m'agradaria que m'expliquessis com va ser el primer dia que vas arribar a Catalunya.

J: Mare estava trista. Jo estava content perquè he canviat el país. A mi no m'agrada el Pakistan.

R: I què vas pensar quan anaves a casa? De les carreteres, del edificis...

J: Estava content. Deia "mira, un altre món".

R: I el primer dia que vas arribar al *cole*?

J: La primera dia i la segona dia, a l'*escuela*, molt malament! Si, no tinc amics i no *coneix* ningú. Primer vaig veure el Dani, Àngels i Francesc.

R: I quan vas entrar a la classe i vas veure companys del Pakistan, de la Xina... què vas pensar?

J: Què estaven molt intel·ligents, més que jo. Que sí, jo no sabia res. Però ara molt bé.

4.2. The Pakistani Pair: Asad, the unsuccessful learner (6' 43'')

ORAL PROFICIENCY TASK

R: Aquí què hi veus Asad?

A: Això és un parc.

R: Molt bé. I aquí a què juguen?

A: A futbol.

R: I això saps com és diu?

A: No.

R: I què creus que diuen aquests nens?

A: Com et dius, *todo*...

R: I això, fixa't-hi. Saps què és? És una botiga de roba, un supermercat...

A: Sí sí.

R: I què ha passat aquí?

A: Sí, una X que està...

R: *Vale*, això és una noi que ha agafat alguna cosa i li ha caigut a terra. I aquesta senyora, és la seva mare o treballa al supermercat?

A: Supermercat.

R: I aquí, què passa? Què són, amics...

A: Família.

R: I què vol? Què demana?

A: La mare explica que no... *este* no...

R: D'acord, el nen vol comprar alguna cosa i la mare li diu que no. I què més hi ha aquí? Com es diuen aquestes senyores que treballen aquí?

A: Sí, però no...

R: Es diuen ca-ix-...

A: Caixeres.

R: I això saps què és?

A: No sé.

R: Una benzinera.

A: Sí, cotxe. moto.

R: I això, què és?

A: Cotxe.

R: Un carro de la compra, sí. I això?

A: No sé.

R: Doncs és una cadira de rodes. Mira, és una cadira normal però te rodes com els cotxes, com les motos...

A: Sí.

THE FIRST DAY IN CATALONIA

R: T'enrecordes com va ser el teu primer dia a Catalunya? A l'Hospitalet? Què vas pensar?

A: No sé.

R: Estaves trist o estaves content?

A: Sí.

R: Una mica trist perquè la mares estava al Pakistan?

A: No no, aquí.

R: Sí, ara és aquí però abans no, oi?

A: Sí.

R: I com va ser el primer dia a l' Institut Pedraforca?

A: mmm

R: Vas venir amb la teva germana Tayyaba?

A: Sí.

R: I què recordes? Quin professor vas conèixer primer?

A: No sé.

4.3. The Chinese Pair: Xiu, the successful learner (8' 24'')

ORAL PROFICIENCY TASK

R: Bon dia Xiu. Va, explica'm què veus aquí?

X: Em sembla és un mercat, supermercat, no? Aquí em sembla és un parc de infantil i això és una estació de gasolina.

R: Molt bé, una benzinera, sí. I què passa al parc, al supermercat, a la benzinera..?

X: És un parc infantil i hi ha molts nens que estan jugant. Mira, aquest estan parlant i aquest juguen voleibol.

R: A futbol?

X: Ah, sí sí futbol.

R: Mira, aquest qui és?

X: Em sembla és un porter, no? Sí és un porter... eh no, és una porteria.

R: I això?

X: ai, sí, he estudiat però oblidat...

R: To-bo-g

X: Sí, un tobogan!

R: I aquest nen? Què creus que li pregunta?

X: Les coses que li interessin, no? T'agrada jugar a futbol?

R: I mira aquí, observa i digue'm de què parlen aquestes persones?

X: Aquí està trencat i aquesta senyora sembla un botiguer, no? Em sembla està enfadada.

R: Molt bé. I aquí?

X: Són clients. El pare, la mare, el nen. Parlen de que el nen diu "Mama, vull comprar *este*" i la mare diu que sí.

R: I aquí, que hi ha gent comprant, que és?

X: Això és un cotxe no? No, un carro. I això es una cadira de rodes.

R: D'acord. I aquestes senyores que treballen aquí?

X: Es diu cobrador, no?

R: Sí, són les treballadores que cobren i com estan a la caixa es diuen

X: *Caixador*, no?

R: Caixeres

X: [riu] caixeres.

R: I què fan les caixeres?

X: Eh... cobrar els diners i preguntar als clients si els clients tenen uns problemes poden preguntar a ells no?

R: I aquí? Què hi ha?

X: Eh, això em sembla és fruita.

R: I què més hi ha?

X: Em sembla el peix, carn, congelats.

R: I aquí, què fan?

X: És *para* els cotxes, no? Una gasol- gasolinera.

R: I què pregunta aquest home?

X: Em sembla és molt car no, i pregunta "quantas gasolineres vols?"

R: Molt bé, quants litres vol.

THE FIRST DAY IN CATALONIA

R: Ara explica'm com va ser el teu primer dia aquí. T'enrecordes?

X: Sí. Quan jo arribava aquí estava molt alegre i divertida. Em sembla perquè és el primer dia que vaig aquí i llavors penso "ah Espanya és un altre lloc" sí.

R: I el primer dia que vas venir a l'escola, qui va ser la primera persona que vas veure?

X: Àngels, sí. I me presentat als alumnes. Sí, jo estava contenta i els pares diuen "molt bé".

R: Molt bé Xiu, doncs moltes gràcies.

4.4. The Chinese Pair: Xiaowu, the unsuccessful learner (5' 20'')

ORAL PROFICENCY TASK

R: Hola Xiaowu, ara m'has d'explicar què hi veus aquí. Això, què és?

X: Jugar.

R: I on juguen, a casa o a un parc?

X: Parc.

R: I això, saps què és?

X: Compra.

R: I aquí, saps què és?

X: Sí, però no sé què... XX

R: Això és diu benzinera. I què creus que pregunten aquests noi? Mira, estan jugant a futbol...

X: Com et dius.

R: I aquí, què creus que ha passat? Aquest compra i aquesta senyora treballa al supermercat. Què ha passat?

X: Aquí terra.

R: I aquí, amb el pare, la mare i el nen? Què diu el nen?

X: El nen diu "compra este" però mare "no".

R: Molt bé. I aquestes senyores que treballen aquí, com es diuen? Ho saps?

X: Caja.

R: D'acord, treballen a la caixa i són caixeres. I què fan les caixeres?

X: Coses de compra, *todo*, diners.

R: Exacte, els clients paguen diners i elles cobren. I aquestes coses, què són?

X: cadira de rodes i carro de compra.

THE FIRST DAY IN CATALONIA

R: T'enrecordes del teu primer dia aquí. Com va ser el viatge?

X: Ràpid.

R: I estaves content o trist?

X: Trist.

R: I el primer dia d' institut, què vas pensar? T'agradava el *cole* nou?

X: [No contesta, mira a terra]

R: D'acord Xiaowu. Ja pots tornar a la classe, moltes gràcies.